

எம்முண்ணோரீன் வாழ்வாதாரமும் மருத்துவமும்

ஆக்கம் : கலாபூஷணம் மூ.சிவலிங்கம்

(30ஆவது நூல்)

வெளியீடு :

இணுவில் சைவத்திருநெறிக்கழகம்

2020

உ
சிவமயம்

எம்முன்னோரின் வாழ்வாதாரமும் மருத்துவமும்

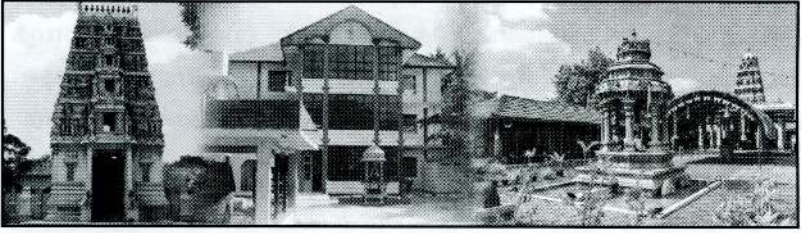
கலாபூஷணம் மூ.சிவலிங்கம்

30ஆவது வெளியீடு

சித்திரை, 2020

எம்முன்னோரன் வாழ்வாதாரமும் மருத்துவமும்

ஆக்கம்	: கலாபுஷணம் மூ.சிவலிங்கம் (ஓய்வுநிலை கிராம சேவையாளர்)
வெளியீடு	: இணுவில் சைவத்திருநெறிக்கழகம்
முதற்பதிப்பு	: சித்திரை, 2020
பதிப்புரிமை	: நூலாசிரியருக்கு
கணினி வடிவமைப்பும் மலர் அமைப்பும்	: சுடர்நிலவு கிரபிக்ஸ், இணுவில்
பக்கங்கள்	: xviii + 96
விலை	: ரூபா 250/=

செஞ்சொற்செல்வரின் ஆசிச்செய்தி

இணுவில் மூதறிஞர் கலாபூஷணம் மூ.சிவலிங்கம் அவர்களின் அரிய நூல்கள் எமது சந்ததிக்குக் கிடைத்த பெரும் பொக்கிஷங்கள் எனலாம். முதுமையிலும் தன் ஒவ்வொரு நிமிட வாழ்வையும் சமூகத்துக்குப் பயனுள்ளதாகச் செலவு செய்யும் இப் பெருமகனார் வெளியிட்ட நூல்கள் பல. அவ்வகையில் “எம்முன்னோரின் வாழ்வாதாரமும் மருத்துவமும்” என்ற தலைப்பில் அமைந்த இந்நூலுக்கு ஆசியுரை வழங்குவதில் நான் மிகவும் ஆனந்தமடைகிறேன்.

எமது முன்னோர்கள் உடல், உளப் பிணிகளைத் தீர்ப் பதற்கு ஆன்மிக வழியில் தம் வாழ்வை அமைத்துச் செயற்பட்டனர். தம் வாழ்வாதாரத்திற்கு இயற்கையை எவ்வாறு பயன்படுத்தினர் என்பதையும் அவர்கள் பயிரிட்டுக் காத்த பயிர்கள் எத்தகைய பயனைத் தந்தன என்பதையும் இந்நூலில் அழகாக எடுத்துரைத்துள்ளார்.

இணுவில் கிராமத்தில் காலபோகப் பயிர்ச்செய்கை, கால்நடை வளர்ப்பு, பனைவளப் பயன்பாடு எவ்வாறு இருந்தது என்பதனை நூலாசிரியர் அழகாகக் காட்டியுள்ளார். மேலும்

எமது கிராமத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் உடற்பிணியைத் தீர்ப்பது, சித்தர்கள், சித்த ஆயுர்வேத வைத்தியர்கள் ஆற்றிய அளப்பெரும் பங்களிப்பினை ஆவணப்படுத்தியுள்ளார். இணுவில் கிராமத்தில் ஒரு காலத்தில் சிறப்புடன் இயங்கிய அமெரிக்க மிஷன் வைத்தியசாலை தொடர்பாகவும் நூலாசிரியர் விளக்கியுள்ளார்.

நூலாசிரியரின் படைப்புக்கள் யாவும் எக்காலத்துக்கும் பயன் தரக்கூடியவை. இலகு தமிழில் சகலரும் வாசிக்கக்கூடிய வகையில் அற்புதமான விடயங்களை உள்ளடக்கி இந்நூலைப் படைத்துள்ளார். இந்நூல் மிகவும் பயனுள்ளது. இவரது அரிய முயற்சியை வாழ்த்துகிறேன். அன்னாரின் குடும்பத்தவர் களுக்கும் இதயபூர்வமான ஆசிகளைச் சமர்ப்பித்து, மலர் சிறக்க பிரார்த்தித்து நிறைவு செய்கிறேன்.

செஞ்சொற்செல்வர் கலாநிதி

ஆறு.திருமுருகன்

தலைவர், துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,

தெல்லிப்பழை.

தலைவர், சிவபுமி அறக்கட்டளை.

உ.
சீவமயம்

கலாபூஷணம் சைவப்பிலவர் சு. செல்லத்துரை

“புனிதவாசம்”
பத்தாவத்தை,
இளவாலை.

T.P. +94 777497100

No. 271, Velavalavu,
Earalalai West,
Chunnakam.

வாழ்த்து

தன்னை அறியத் தனக்கொரு கேடில்லைத்
தன்னை அறியாமல் தானே கெடுகின்றான்
தன்னை அறியும் அறிவை அறிந்தபின்
தன்னை அர்ச்சிக்கத் தான் இருந்தானே.

(திருமந்திரம் 2355)

பிறந்த மண்ணின் பெருமையும் வாழ்வும்
பற்றுக்கோடால் வாழ்வதே வாழ்வென
இணுவிலில் முன்னோர் இயற்கையோ டியைந்து
இணையிலராக வாழ்ந்த வாழ்வை
“எம்முன்னோரின் வாழ்வாதாரமும்
எம்மவர் மருத்துவப் பணியும்”
என்னும் இந்நூலாய்த் தந்த இணுவிலார்
பன்னூல் ஆசான் மூதறிவாளன்
சிவலிங்கம் எனும் சீரியோன் வாழ்க!
இன்றிங்குள்ளோர் யாவரும் அறிந்து
நன்றே வாழ நல்வழி காட்டியாய்
பெரிய சந்நியாசியார் பேரருட் திறமும்
அம்பலவாணச் சாமியார் பணியும்
இணுவிலை இணையிலி ஆக்கிய செயலெலாம்
அணிபெறக் கூறும் அரும்பெரு நூலிதைத்
துணையாய்க் கொண்டு மலர்க புதுயுகம்.

சு.செல்லத்துரை

ஐய்வுநிலை அதியர்

அணிந்துரை

மனித இனம், சமூகம் மற்றும் பண்பாடு பற்றிய அறிவுத்துறையான மானிடவியலில் (Anthropology) ஆய்வுகளை மேற்கொள்வோர் இன வரைபியல் ஆய்வு முறையியலை (Ethnographical Research Methodology) மேற்கொண்டு தரவுகளைப் பெறுவர். கடந்த இருநூறாண்டுகளுக்கு முந்திய இணுவில் கிராமத்து சைவத்தமிழ் மக்கள் சார்ந்த இனக்குழுமம் பற்றிய ஆய்வுகளை எதிர்காலத்தில் மேற்கொள்வோருக்கு ஓய்வுபெற்ற கிராம சேவையாளர் மூ.சிவலிங்கம் அவர்கள் எழுதியுள்ள “எம் முன்னோரின் வாழ்வாதாரமும் மருத்துவமும்” எனும் நூல் ஒரு முதல் தர மூலவளமாக (Primary Source), தகவல்களஞ்சியமாக மிளிரும் என்பது மிகையல்ல.

ஒரு சமூகத்தின் வாழ்வியல், சமூகவியல், பண்பாட்டியல், பொருளியல், நுண்கலையியல். கட்டிட அமைப்பியல், நாட்டாரியல், மொழியியல் அம்சங்களை பதிவுக்குக் கொண்டு வருவது சாதாரண விடயமல்ல. குறிப்பாக வரலாற்று ஓட்டத்தில் மாற்றங்கள் வரும்போது அதற்கு முந்தைய சமூகம் வாழ்ந்த வாழ்க்கை முறையை ஒரு உள்வீட்டு நபராக (Insider's view) கொண்டு வரும்போது அது தனித்துவம் மிக்கது.

ஐந்து நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் போர்த்துக்கேயர் வருகையோடும் தொடர்ந்து எமது புண்ணிய பூமியில் ஆக்கிரமிப்புச் செய்த ஒல்லாந்தர் மற்றும் ஆங்கிலேயர் வருகையோடும் சமய மாற்றம் மட்டுமல்லாமல், பண்பாட்டு மாற்றம், வாழ்வுமுறை மாற்றம், உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் உடை மாற்றம், பொருளாதார மேம்பாட்டு

நடவடிக்கைகளில் மாற்றம் என பல மாற்றங்கள் வந்து சேர்ந்தன. மொழிகூட மாற்றம் பெறும் சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டது. ஆயினும் மேற்கூலக மாற்றங்களுடன் ஒன்றிக்கொள்ளாது (assimilation) பண்பாட்டுத் தழுவல் (acculturation) இடம்பெற்றுள்ளதை நூலாசிரியர் பதிவு எடுத்தியம்புகிறது.

உண்மையில் தேசிய மட்டத்தில் ஆறுமுகநாவலரின் தொண்டு எம்மவரின் பண்பாட்டைத் தக்கவைத்து தகவமைத்தது என்றால் கிராமிய மட்டத்தில் பெரிய சந்நியாசியார் போன்றவர்கள் மற்றும் சித்தர்கள், மருத்துவர்கள், புலவர்கள் நமது மக்களின் ஆத்மீக, புனித வாழ்வைத் தக்கவைத்து தகவமைத்துக் கொண்டார்கள் என்பது வெள்ளிடைமலை.

2003இல் இணுவில் சைவத்திருநெறிக்கழகத்தின் வெளியீடாக வந்த “அறநெறிக் களஞ்சியம்” எனும் நூலுடன் தனது எழுத்துப் பணியைத் தொடங்கிய ஓய்வுபெற்ற கிராம சேவையாளர் திரு.மூ.சிவலிங்கம் அவர்கள் ஊரின் சிறப்புகளைப் பதிந்து 2004 இல் வெளியிட்ட நூல் “சீர்இணுவைத் திருவூர்”. கடந்த 17 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ச்சியாக 29 நூல்களை எழுதி நம்மவர்களை வியப்பிலாழ்த்தி செயற்கரிய தொண்டு செய்வ தோடு காலத்தால் அழியாத ஊரின் பதிவுகளைப் புத்தகங்கள் வாயிலாக கொண்டு வந்தமை பாராட்டுக்குரியதே.

முப்பதாவது நூலாக வெளிவரும் “எம்முன்னோரின் வாழ்வாதாரமும் மருத்துவமும்” எனும் படைப்பு விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட இணுவில் கிராமத்து குறிப்பாக சைவசமயம் சார்ந்த தமிழ் பேசும் மக்களின் பண்பாட்டு வரலாற்று, பொருளாதார வாழ்க்கை முறைகளை சித்திரிக்கும் ஒன்றாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. கடந்த 200 ஆண்டு காலப் பின்னணியில் அதாவது 19ஆம் நூற்றாண்டு

இறுதிமுதல் 21ஆம் நூற்றாண்டு ஆரம்ப காலம் வரையான காலப்பகுதியில் தான் அறிந்த, கண்டு கொண்ட, அனுபவித்த சமூக வாழ்வின் பகுதிகளை பதிவு செய்துள்ளமை நூலின் சிறப்புக்குக் காரணமாகின்றது.

இணுவில் கிராமத்து மக்களின் விவசாயப் பண்பாடு, கோயிற் சமய வழிபாடு, தொண்டு வாழ்வு முறைமை, மக்களின் விருந்தோம்பல், இணைந்து சமூகமாக வாழ்ந்த முறைமை, சமய வாழ்வில் சித்தர் மரபுகளையும் வேதாகம மரபுகளையும் உள்வாங்கி அவற்றை வாழ்வின் மருத்துவத்துடன் இணைத்து செயற்பட்டமை, அத்தோடு தொழில்முறைமை எப்படி சமூகப் பண்பாடு ஆகியது, கூட்டு வேளாண்மை, துலா மிதித்து தண்ணீர் இறைப்பு என்பதும் பொங்கல், அவித்துப் படைத்தல், காவடியாட்டம் இணைந்த சமய வழிபாடு எப்படி மருத்துவத் துடன் இணைந்தது என்பதும், பனை சார்ந்த குடிசைக் கைத்தொழில் மற்றும் விவசாயத்துடன் இணைந்த சுருட்டுக் கைத்தொழில்களாக (small industries) எப்படி அமைந்தன என்பனவும் நூலாசிரியர் பதிவில் வருகின்ற சேதிகள். நெசவுத்தொழில் பெண்கள் சார்ந்து சமூக பொருளாதார இயங்கியலில் பெண்களின் முன்னேற்றத்துக்கு வழி சமைத்தமை பற்றியும் குறித்து செல்கின்றது. இந்நூலில் விவசாயம், குடிசைக் கைத்தொழில், கோயில் பண்பாட்டில் பெண்களின் இணைவும் பங்கும் கோடிகாட்டப்படுதல் நன்று.

இந்த சமூகப் பதிவில் இணுவில் பெரிய சந்நியாசியாரின் வரலாறு ஒரு தாக்கமான பதிவாக இழையோடுகிறது. அவரது சித்து விளையாட்டுக்கள் தெய்வீகப் பணியோடு இணைந்து கோயில் திருப்பணி, கலைப்பணி - மஞ்சம் ஆக்கப்பணி, மரம் நாட்டல் பணி, நீர்நிலைகள், பாதைகள் அமைக்கும் பணி என்பவற்றோடு சித்த மருத்துவப் பணியையும் பிரதான பதிவாக்கியுள்ளார். இங்கு தெய்வீக வாழ்வுக்கு ஏதுவான

கோயில் மற்றும் கலை உணர்வுகளைத் தொடர்ந்து செகராசசேகரம் மருத்துவ நூல் எழுதிய மன்னர் வழியில் அடுத்த தலைமுறைகளில் வைத்தியப் பணி செய்த பரிகாரி சித்தர், அப்பாக்குட்டி, முத்து நாகலிங்கம், அண்ணாமலை (சுதுமலை), செல்லப்பர், கந்தையா, நடராச ஐயர் மற்றும் அப்பாக்குட்டி மகன் முருகையா ஆசிரியர் அவர் மகன் கருணானந்தம் என பல பரம்பரைகளின் பதிவைத் தருவதோடு, இராமலிங்கப் பரியாரியார், காரைக்கால் அம்பலவாணர் (மணியத்தார்), தாமு, சீவரத்தினம் எனத் தொடர்ந்தவர்கள் பற்றிய குறிப்பையும் தருகின்றார் நூலாசிரியர்.

சுய முயற்சியும், உழைப்பு ஓர்மமும், விருந்தோம்பல் குணமும், தொண்டு உள்ளமும், மற்றவர்களிடம் கை ஏந்தாத தன்மையும் கொண்ட ஓர் இனக்குழுமம் எப்படித் தனக்கென ஒரு பொருளாதார, பண்பாட்டு, சமய, கலை வாழ்வை, மருத்துவப் பண்பாட்டைத் தக்க வைத்துத் தகவமைத்துக் கொண்டமையை அழகுற விளக்கியுள்ளது இந்நூல். நாட்டார் பாடல் பயிற்சி, தேவார பண்ணிசை இசைச்சூழல், சுருட்டுக் கொட்டில் புராண, இதிகாச வாசிப்புப் பதிவு ஆகியன மக்களின் இலக்கிய அறிவுப் பாரம்பரியத்தைச் சுட்டி நிற்கின்றது.

பிற்கால இணைப்பு விவசாயத்துடன் நவீன விவசாயப் பண்பாட்டையும் உள்வாங்கி புகையிலை நடுகையுடன் உருளைக்கிழங்குச் செய்கை, கரட், வெங்காய செய்கை மற்றும் திராட்சைப் பழ உற்பத்தியுடன் எவ்வாறு எம்மவர் உயர்ந்து சிறந்தனர் என்பதையும் விளக்குவதோடு ஊரில் இளஞ் சிறார்களும் எவ்வாறு பெற்றோருடன் கைகோர்த்து கன்று நடுகை, தண்ணி வார்ப்பு (நீர் ஊற்றுவதல்), புகையிலை வெட்டு, பல்லுப் பிடுங்குதல், பட்டி மேய்த்தல், பால் கறத்தல் எனப் பங்குகொண்டு இளைஞர் குழு பயிற்சிப் பயிலணி ஆக

மிளிர்வதையும் (young apprentice) புதிய பொருளியல் அடிப்படைகளைப் புரிந்து கொண்டு கூட்டுறவு செயற்பாடுகளை ஊக்குவித்து ஐக்கிய பண்டகசாலைகள், நெசவுசாலைகள், பனை அபிவிருத்தி அமைப்புகள் என உருவாகியமை பற்றிய பதிவும் எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம் எனலாம்.

இந்த இனக்குழும சமூகத்தின் சொற்பயன்பாடு (vocabulary usage) தனித்துவமானது. உதாரணமாக துலா இறைப்பு, ஆயிரம் கன்றுத்தறை, ஒரு போகம் என்பன சமகால இளந் தலைமுறைக்குப் புரியாது போகலாம். பட்டிப்பக, மாட்டுத் தொழுவம், வைக்கோல் பட்டடை, கோர்க்காலி, பட்டை, தலைவாசல், படலைக் கொட்டில் போன்ற சொற்களுக்கு சொல்லகராதி (glossary) தேவைப்படலாம்.

இலக்கிய ரீதியாகவும் நூலாசிரியர் பல பாடல்களைப் பதிவு செய்து எழுத்தின் நடையை வாசிப்போரின் ஒன்றிப்பைப் பிடித்து வைத்திருப்பதும் இரசிப்புக்குரியது. உதாரணமாக,

“ஏரும் இரண்டுளதாய், இல்லத்தே வித்துளதாய்
நீரருகே சேர்ந்த நிலமுமாய் -

என்ற பாடலை மக்களின் வாழ்வியலைச் சித்திரிக்க கூறுவதோடு நல்லூர் சின்னத்தம்பிப் புலவர் பாடலான, “பொன்பூச்சொரியும் பொலிந்த செழுந்தாதிறைக்கும்...” எனும் பாடலை வீட்டு அடையாளமாக இளங்கவிஞர் பாடும் திறனையும் எடுத்தியம்பி மக்கள் மனோநிலை எப்படி என்பதைக் கூற திருமந்திரப் பாடலின் “யாவர்க்குமாம் இறைவற்கொரு பச்சிலை...” எனும் வரிகளையும் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆக மொத்தம், ஒரு சமூக பண்பாட்டு, மொழியியல், பொருளாதார நுண்கலை கட்டிட நிர்மாண ஆய்வாளருக்கும் சித்த மருத்தவ வரலாற்று, சமூக மருத்துவ, மாந்திரீக மருத்துவ ஆய்வாளருக்கும் போதிய மூலவளத் தரவுகளை இந்நூல் அள்ளி வழங்குகிறது. ஒரு நவீன ஆய்வாளருக்குத் தேவைப்படக்கூடிய இனக் குழும தரவுகளை ஒரு உள்வீட்டு நபர் நோக்கில் (*an insider's perspective*) இணுவில் சைவத்தமிழ் சமூகத்தின் கலை இலக்கிய வாழ்வையும், பொருளியல் பின்னணியையும், மருத்துவ வரலாற்றுப் பண்பாட்டையும் பதிவு செய்துள்ள இந்நூலை அடுத்த சந்ததியினருக்கு ஓர் ஆவணமாக வழங்கியுள்ள ஓய்வு பெற்ற கிராம சேவையாளர் திரு.மூ.சிவலிங்கம் அவர்கள் பணி என்றென்றும் சிறக்கட்டும்.

கலாநிதி.கந்தையா ஸ்ரீகணேசன்
சிரேஷ்ர விரிவுரையாளர்,
ஆங்கிலமொழிக் கற்பித்தல் துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

31.03.2020.

முன்னுரை

யாழ் மாவட்டத்தின் வடபாலமைந்த கிராமங்களுள் இணுவில் மற்றும் இதன் சூழலிலுள்ள கிராமங்களில் செம்மண்ணின் வளத்தாலும் உவர்ச்சுவைக் கலப்பற்ற வற்றாத நன்னீரற்றாலும் உழவுத் தொழில் நிலை கொண்டது. இதனைச் சாதகமாகக் கொண்ட எம்மக்கள் உழவுத்தொழிலையே வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டு சிறப்புடன் வாழ்ந்தனர். தமது விவசாயத் தேவைக்கான கால்நடைகளை வளர்த்தும் நற்பயனடைந்தனர். எம்மண்ணின் அருங்கொடையான பனைவளமும் எம்மவரின் உடைமையாக அமைந்தது. இதனால் வாழ்வாதாரம் மேம்பட்டாலும் இவர்களின் வாழ்க்கை நெறி நன்கு பிரகாசிக்கவில்லை.

இறையருட் சித்தப்படி இம்மண்ணில் சிதைவடைந்து வழிபாடின்றி இருந்த காரைக்கால் சிவாலயம் எழுகோலம் பூண்டு சிறக்கவும் இறைபணிகளை மேலோங்கச் செய்யவும் இறையருட் சித்தம் அமைந்தது. இதன் சார்பில் தற்போதைய மஞ்சத்தடி முருகனாலயம் அமைந்த சூழலில் கந்தர் தெய்வானை தம்பதியினரின் இரண்டாவது மகனாக 1860இல் பிறந்தவர் சுப்பிரமணியம் என்னும் மாபெரும் ஞானி. இவர் பெற்றோரின் வாழ்வாதாரப் பணியை நாடி உதவி புரிந்தும் குடும்ப ஆநிரைகளை மேய்த்தும் தமது பதின்நான்காவது வயது வரை அரும்பணியாற்றினார். தமது 15ஆம் வயதில் மாடு மேய்க்கும் பணியின்போது காரைக்காலில் பசியால் உறங்கிவிட்டார்.

அச்சமயம் மதியவேளை காரைக்காலில் உறைந்துள்ள மகாசக்தியான மாரியம்பாள் இவருக்கு மதிய உணவு தந்து ஆட்கொண்டார். இதன் பேறாகச் சுப்பிரமணியம் பெருஞ் சித்தரானார். சந்நியாசிக் கோலம் பூண்டு அருட்பணிகள் செய்

தவர், ஊர் மக்களால் பெரிய சந்நியாசியார் என அழைக்கப் பெற்றார். இவர் தம்மை நாடிய பாமர மக்களின் உடல் உளப் பிணிகளை அகற்றித் திருநீறிட்டுத் திருவாக்குரைத்தும் மூலிகைகள் கொண்டு மருத்துவஞ் செய்தும் அறப்பணியாற்றினார். சிதைவடைந்த புராதன காரைக்கால் சிவாலயத்தைப் புனரமைத்து யாவரையும் வழிபட வைத்தார்.

இணுவில் கந்தப் பெருமானுக்குப் பெருமஞ்சத்தை உருவாக்கிப் பெருமையுடன் போற்றப்பட்டார். பல அற்புதங்கள் செய்தும் அறப்பணிகள் மற்றும் தெய்வீகக் கலைகளை ஆதரித்தும் இறையருளை வியக்க வைத்தார். இவர் 1917 சித்திரைத் திருவோணத்தன்று தாமே சமாதிக்கிடங்கை வெட்டு வித்து முன்னர் குறிப்பிட்ட நாள் நேரத்தில் சமாதியடைந்தார். அவரின் சமாதி மீது நிறுவப்பட்டதே மஞ்சத்தடி அருணகிரி நாதர் சிவசுப்பிரமணியர் ஆலயமாகும். இவரின் ஆத்ம சக்தி இவ்விடத்தில் உறைந்ததால் இவ்விடம் மட்டுமன்றி இத் திருவூரே எழுகோலம் பூண்டது.

பெரிய சந்நியாசியாரின் பெருமையை நினைவு கூரும் காலத்தின் தேவை ஏற்பட்டது. இதன் பேறாக இப்பெரியார் சமாதியடைந்து நூறாவது ஆண்டு நிறைவில் (2017இல்) இணுவில் அறிவாலயத்தில் நினைவுப் பேருரையை ஏற்பாடு செய்தோம். 101ஆம் ஆண்டு நிறைவில் (மஞ்சத்தடி முருகன் ஆலயம் புனர்நிர்மாணஞ் செய்து புதுப்பொலிவுடன் விழா எடுத்தனர்.) பெரியார் பிறந்த குடிசை இருந்த மண்ணில் எழுந்த மஞ்சத்தடி கிராம அபிவிருத்திச் சங்க மண்டபத்தில் (2018இல்) பெரிய சந்நியாசியாரின் வரலாற்று நூலை எழுதி வெளியிட்டு விழா எடுத்தோம். யாவும் தெய்வீகமே.

பெரிய சந்நியாசியாரின் வரலாற்று நூலின் சிறப்பை அறிந்த பல பெரியார்களின் வேண்டுகலால் பதினெண் சித்தர்கள், ஈழத்துச்சித்தர்கள், இணுவிலூரின் சிறப்புகள்

அடங்கிய சிறப்பான நூல் “சித்தர்களும் சிவபூமி மண்ணின் எழுகோலமும்” என அமைந்தது. இந்த நூல் வெளியீடும் பெரியாரின் 102ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவில் 2019இல் வெகு சிறப்பாக அமைந்தது.

பெரியாரின் அற்புதச் சக்தியால் அவர் சமாதியடைந்த 103ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவில் அவரால் போற்றி வளர்க்கப் பட்ட வாழ்வாதாரப் பணியையும் சித்த மருத்துவத்தையும் கருப்பொருளாகக் கொண்ட “எம்முன்னோரின் வாழ்வாதாரமும் மருத்துவமும்” என்னும் நூலை எழுதி வெளியிட இறையருள் பாலித்தது. பெரியார் சமாதியடைந்த 103ஆம் ஆண்டு நிறைவில் இந்நூல் வெளியீடாகுவதும் அவரின் சித்து மகிமையாகும்.

இன்று வெளியாகும் இந்த நூலின் முற்பகுதியில் எம் முன்னோர் தமது வாழ்வாதாரமாக மேற்கொண்ட விவசாயப் பணியையும் இதற்காக அவர்கள் மேற்கொண்ட கடின முயற்சியையும் குடும்ப உறுப்பினர் அனைவரதும் பங்களிப்பையும் நோக்கலாம். முற்காலத்தில் சிறுதானியங்களையும் கிழங்கு வகைகளையும் காய்கறி கீரை வகைகளையும் தோட்டத்திற் பயிரிட்டனர். தோட்டத்தில் மாட்டெரு வகையான இயற்கைப் பசளையையிட்டனர். பயிர் நன்கு வளரத் துலா மூலம் நாலுபேர் கூடி நீரிறைத்துச் சிறந்த சத்துணவுப் பொருட்களை அறுவடை செய்தனர். இதனால் திடசாலிகளாக வாழ்ந்தனர்.

இவர்களின் குடியிருப்புக் குடிசைகள் பனம் மரங்கள், பனை ஓலையால் வேயப்பட்ட குடிசைகளாகும். வளவுக் காணியில் பயன் தரும் முக்களிப் பயிர்களான பலா, மா, வாழை மற்றும் தோடை, எலுமிச்சை, மாதுளை போன்றவற்றையும் பயிராக்கினர். வீட்டுப் பாவனைத் தேவைக்காகத் தென்னை, கமுகு போன்றவற்றையும் நிழல் மரங்களான வேம்பு, நாவல் போன்ற பல்லின மரங்களை நட்டுப் பல நன்மைகளை அடைந்தனர்.

குடியிருப்பில் தமது தேவைக்கான பாற்பொருட்களைத் தரும் பசுவினங்களை வளர்த்து நன்மையடைந்தனர். மேலும் தமது சொந்தமாகப் பணத்தோப்புகளையும் வைத்திருந்தனர். இதனால் பணவளம் பெருக அதன் பல்வேறு பயன்களையும் பெற்றனர். இவை யாவும் அடங்கலாகக் கடின உழைப்பால் சத்துள்ள நிறைவான உணவுகளையும் தாமே தேடி உண்டும் அடுத்தவருக்கு உதவியும் சுகமாக வாழ்ந்தனர்.

பிற்காலத்தில் (100 வருடங்களாக) புகையிலைப் பயிர் அறிமுகஞ் செய்யப்பட்டதால் அதனை நட்டு நிதிவளத்தைப் பெருக்கினர். நிறைவான வாழ்வு வாழ்ந்தாலும் தற்செயலாக ஏற்படும் நோய்த்தாக்கங்களும் ஏற்பட்டன. ஆரம்ப காலத்தில் பெரிய சந்நியாசியார், காரைக்கால் சாமியார் ஆகியோர் திருநீறிட்டு மணிமந்திரமோதியும் மூலிகைகள் மூலமான சித்த மருத்துவத்தால் மக்களின் உடல், உளப்பிணிகளை அகற்றினர். மேலும் பல சித்தமருத்துவரின் பணிச்சிறப்பையும், விசகடி வைத்திய மூலம் குணமடைந்ததையும் பாட்டி வைத்திய மூலம் செலவின்றி நோய்களிலிருந்து விடுபட்டு ஆரோக்கியமாக வாழும் பேறு பெற்றனர். மேற்கூறிய யாவும் அடங்கிய சிறப்பை இந்த நூலில் அறிவோம்.

இந்த நூல் வெளிவர உந்துசக்தியாக வாழ்ந்து காட்டியவர் இணுவில் பெரிய சந்நியாசியார். இவர் சமாதியடைந்த 103ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவில் “எமது முன்னோரின் வாழ்வாதாரமும் மருத்துவமும்” என்னும் நூலினை எமது பிற்சந்ததியினர் அறியும் தடயப் பொருளாக அமைய உதவும் வண்ணம் எழுத உணர்த்திய இறையருளைப் போற்றுவோம்.

இந்த நூல் வெளிவர நல்லாசிகளுடன் ஆசியுரை, வாழ்த்துரை, அணிந்துரைகளை எழுதிய எமது பெருமதிப்புக்குரிய அத்தனை பெரியார்களுக்கும் நன்றிகள். இந்த நூல் வெகு

சிறப்பாக வெளிவர வடிவமைத்து அழகுடன் கையிற் தவழ விட்ட இணுவையூர் சுடர்நிலவு பதிப்பகத்தின் உரிமையாளர் பாலசுப்பிரமணியம் ராஜேஷ்கண்ணா அவர்களின் பெருமுயற் சிக்கும் நன்றிகள்.

இந்த நூல் பழங்காலத்து முறை என்று தள்ளிவிடாது அக்கறையுடன் நன்கு படித்து நம்முன்னோரின் வழி நடந்து நாட்டின் பெருமைக்குரிய இளம் சமுதாயத்திற்கும் நன்றிகள். எனது 87ஆம் வயதிலும் வருடா வருடம் தொடர்ந்து எழுத என்மீது கருணையுடன் பேரருளால் நெறிப்படுத்திய அன்னை சிவகாமி அம்பாளுக்கும் இம்மண்ணில் அனைவரையும் நல்வழியில் வாழ்வாங்கு வாழ வைத்துத் தாமும் வாழ்ந்து காட்டிய தவசீலர் இணுவில் பெரிய சந்நியாசியாருக்கும் இந்த நூல் சமர்ப்பணம். எனது 30ஆம் நூல் வெளிவர உறுதுணையாக இருந்த யாவருக்கும் எமது அன்னை சிவகாமி அம்பாள் இன்னருள் நல்க அன்னையைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

“என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே”

என்றும் அறப்பணியில் இன்புறும்

இணுவையூர் கலாபூஷணம்

மூ.சிவலிங்கம்

பொருளடக்கம்

i. ஆசிச்செய்தி - செஞ்சொற்செல்வர் கலாநிதி ஆறு.திருமுருகன் அவர்கள்	i
ii. வாழ்த்து - சைவப்புவவர் சு.செல்லத்துரை அவர்கள்	iii
iii. அணிந்துரை - கலாநிதி க. ஸ்ரீகணேசன் அவர்கள்	iv
iv. முன்னுரை	xii
v. பொருளடக்கம்	xvii
1. நூல் முகம்	1
2. இணையிலி என்னும் இணுவில் திருவூர்	3
3. மஞ்சத்தடியின் சிறப்பு	3
4. வாழ்வாதாரப் பணிகள்	5
5. விவசாயியின் குடியிருப்பு	6
6. எம்மவரின் முற்கால வளவு வருமானம்	8
7. பட்டிப் பசுக்களும் கால்நடைகளும்	9
8. நாளாந்தப் பாவனைக்கான சத்துணவுப் பொருட்கள்	10
9. விவசாயம்	13
10. காலபோகப் பயிர்கள்	15
11. சிறுதானியப் பயிர்கள்	18
12. கிழங்குப் பயிர்	23
13. காய்கறி கீரையினப் பயிர்கள்	28
14. பிற்கால இணைப்பு விவசாயம்	32
15. அக்கால நீர்ப்பாசன முறை	34
16. விவசாயம் தவிர்ந்த ஏனைய பணிகள்	39

17. பனைவளம்	43
18. முற்காலத்து எம்மவரின் பொதுவிழாக்களில் சமூக ஒற்றுமை	50
19. எம்முன்னோரின் மரண வீட்டிற்கான ஒத்துழைப்பு	56

மருத்துவம்

20. எம்முன்னோர் காலத்து மருத்துவ முறை	61
21. இணுவில் பெரியசந்நியாசியார்	62
22. காரைக்கால் அம்பலவாண சுவாமிகள்	64
23. சித்தமருத்துவர் முருகேசு அப்பாக்குட்டி	65
24. சித்தமருத்துவர் முத்து நாகலிங்கம்	68
25. தேசப்புகழ் பெற்ற மருத்துவர் செல்வப்பா	70
26. சிறுபிள்ளை விசேட மருத்துவர் செ.கந்தையா	73
27. சித்தமருத்துவர் சு.இராமலிங்கம்	79

விஷகடி வைத்தியர்கள்

28. புலவர் நடராசையர்	81
29. பொ.அப்புத்துரை	82
30. சித்தமருத்துவர் தாமோதரம்பிள்ளை	83
31. இதர சமூக சேவையான மருத்துவத் துறைகள்	84
32. பாட்டி வைத்தியம்	89
33. இணுவில் அமெரிக்கன் மிசன் மருத்துவமனை	94

1. நூல் முகம்

சிவபூமியான ஈழத்தமிழகத்தின் கந்தபுராண கலாசாரம் மலிந்த எமது கிராமங்களில் வாழ்ந்த முன்னோர்கள் தமது வாழ்வாதாரமாக விவசாயத்தை மேற்கொண்டனர்.

14ஆம் நூற்றாண்டில் யாழ் மண்ணில் அரசாண்ட தமிழ் மன்னர்களான பரராசசேகரன், செகராசசேகரன் ஆகியோர் தமது ஆட்சிக்காலத்தில் எம்முன்னோரின் வாழ்வாதாரமான விவசாயத் திற்குப் பேருதவி புரிந்து எம்மவரை ஊக்குவித்தனர். இறைவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஆய கலைகளான சோதிடம், சித்த மருத்துவம் ஆகியவற்றையும் நெறிப்படுத்தினர். அன்றைய மக்கள் தாம் போற்றிய சிவநெறியுடன் விவசாயம், சோதிடம், சித்த மருத்துவம் ஆகிய நெறிகளையும் பேணி வளர்த்தனர். ஓய்வு நேரங்களில் நாட்டார் பாடல், நாட்டுக்கூத்து மற்றும் ஆலயங்களில் பண்ணிசையையும் நாடினர். இவர்களின் கடின உழைப்பும், நிறைவான சத்துணவும் நோயற்ற வாழ்வைத் துலக்கியது. ஓய்வு நேரக் கலை நிகழ்வுகளும் கூட்டுக்குடும்ப வாழ்வாகவே அமைந்தன.

எம்முன்னோர் தமது சிறப்பான வாழ்க்கைநெறி மூலம் தமது நாளாந்தத் தேவைகளைத் தமது உடலுழைப்பாலேயே பெற்றனர். இவர்களின் தேட்டமான சத்துணவு எதுவித நோய்களையும் அணுக முடியாதவாறு விரட்டின. சிறார்கள், முதியோர்கள் தமது கவனக் குறைவால் சில சிறிய நோய்களுக்கு ஆளாகினர். வயது வந்தவர்கள் தமது அவசரமான பணியின் போது ஏற்படும் காயங்கள் வலிகளுக்காக உள்ளூரில் வாழ்ந்த சித்த மருத்துவரிடம் வேண்டிய சிகிச்சை பெற்று நன்மை அடைந்தனர்.

தமிழ் மன்னர் காலத்தில் சிறப்புடன் வாழ்ந்த எம் மக்கள் பரம்பரை பரம்பரையாகவே விவசாயம், சித்தமருத்துவம், சமய பக்தியுடன் கலை நிகழ்வுகளையும் பேணி வந்தனர். 16ஆம் நூற்றாண்டில் எம்மண்ணில் கால் பதித்த ஐரோப்பியர் தமது வியாபார நோக்கமான சமயம், மொழிகளை விருத்தி செய்யும் நோக்கில் எமது ஆலயங்களை அழித்தும் சைவ வழிபாட்டைத் தடை செய்தும் தமது தேவைக்காக எமது மக்களை வலுக் கட்டாயமாகக் கூலி வேலை செய்வித்தும் தமது உணவுக்காக எம்மவர் அன்போடு வளர்க்கும் பசுக்கன்றுகளை நாளொருவராக வழங்கவும் வலியுறுத்தியும் தண்டித்தும் துன்புறுத்தினர். ஏறத்தாழ 200 வருடங்கள் சொல்லொணாத் துயருற்ற எம் முன்னோர்கள் தமது இறைபக்தியால் தம்மை அமைதிப் படுத்தினர்.

18ஆம் நூற்றாண்டில் அரசாண்ட ஒல்லாந்தர் எம் மண்ணில் தமது ஆட்சியை எம்மக்களுடன் பகிர்வதன் பேரில் காணிகளைப் பதிவு செய்யவும் தமது அரச பணியை நிலை நிறுத்தவும் முற்பட்டனர். இம்மண்ணிலுள்ள கற்றவர்கள், அரச பணிக்குத் தகுதியுடையோர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தந்து நிர்வாகத்தைச் சிறப்பித்தனர். இதனால் யாழ் மண்ணில் தடை செய்யப்பட்ட சைவநெறி சலுகை பெறவும் சில சைவாலயங்கள் நிறுவவும் அனுமதி கிடைத்தது.

14ஆம் நூற்றாண்டில் சிறப்புடன் வாழ்ந்த எம்மவரின் வாழ்க்கைநெறி தொடர்ந்தது. பிற்காலத்தில் ஐரோப்பியர் துன்புறுத்திய போதும் தமது விவசாயம், மருத்துவம் ஆகிய துறைகளில் எதுவித மாற்றமுமின்றி வாழையடி வாழையாக வாழ்ந்தனர். அக்காலத்தில் ஆலயங்கள் அழிக்கப்பட்டும் சைவநெறி தடைப்பட்டும் இருந்தாலும் எம்மவர் தமது சமயப் பற்றினால் ஆலயங்களையோ அவை அழிக்கப் பட்ட இடங்களையோ நாடாது தமது வீட்டு வாசலிலோ கிணற்றடிகளிலோ ஒரு கல்லை வைத்து அகவணக்கஞ் செய்து மனநிறைவடைந்தனர்.

2. இணையிலி என்னும் இணுவில் திருவுர்

அக்காலத்திலிருந்தே எம்முன்னோர்கள் தமது மூதாதை யினரின் வாழ்க்கைநெறியைப் பின்பற்றித் தமது சமய நெறியுடன் விவசாயம் இதரபணிகள் சித்தமருத்துவம் பல்சுவைக் கலைகள் யாவற்றையும் போற்றி வந்தனர். யாழ்ப்பாணத்திலமைந்த கிராமங் களில் விவசாயம், சைவப்பண்பாடு, பல்சுவைக் கலைகள், சித்த மருத்துவம் போன்ற சகல துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கிய இத்திருவுர் “இணையிலி” எனப் போற்றப்பட்டது. பிற்காலத்தில் மருவியதால் இணுவில் என வழங்கப்படுகிறது. இன்று அயற்கிராமங்களுடன் ஒன்றியதால் நிர்வாக முறைக்கு மாற்றப்பட்டாலும் பண்டைய முறைப் படி மஞ்சத்தடி வட்டாரம் மற்றும் பிறவும் இணுவில் என்றே வழங்கப் படுகிறது. அதனடிப்படையில் மஞ்சத்தடி வட்டாரம் கோண்டாவில் கிராமமாக இருந்தபோதும் இணுவில் என்ற தபால் முகவரியில் வருவதை நோக்கலாம்.

3. மஞ்சத்தடியின் சிறப்பு

இணுவில் கிராமத்து மக்கள் தமது இயல்பான சைவ நெறியுடன் வாழ்வாதாரப் பணியான விவசாயம், அதனுடன் இணைவான கால் நடை வளர்த்தல் ஆகியவற்றால் வாழ்க்கையில் தன்னிறைவு கண்டவர்கள். அக்காலத்தில் (200 வருடங்களுக்கு முன்) இச்சூழலில் பாடசாலைகள் இல்லை. தாமாகவே தேடிக்கற்று ஒதி உணர்ந்தவர்கள் தாம் பெற்ற எழுத்தறிவைத் தாம் சார்ந்த ஆலயங்களில் திண்ணைப் பள்ளிகள் வைத்து யாவருக்கும் போதித்தனர். இதனால் சமய மரபு, நீதிநெறி, நற்பண்பு, கல்வி ஒழுக்கம் மேம்பட்டன. 1860இல் பெரிய சந்நியாசியார் பிறந்து பல அற்புதங்களையுஞ் செய்தார். இவரின் பெருமையை அறிவோம்.

இன்றைய மஞ்சத்தடி என்னும் சூழலில் பரம்பரையான விவசாயக் குடும்பத்தில் வாழ்ந்த கந்தர் தெய்வானை தம்பதியினரின் இரண்டாவது மகனாகப் பிறந்தவர் சுப்பிரமணியம். அன்றைய சூழலில் கல்வியை நாடாது ஆநிறைகளை அழைத்துச் சென்று காரைக்காலில் மேய்த்தார். ஒரு நாள் மதிய வேளை பசியால் வாடி உறங்கியவருக்கு காரைக்கால் மாரியம்பாள திருவமுது தந்து ஆட்கொண்டதால் 15 வயதில் சித்தரானார். காரைக்கால் சிவாலயத்தைப் புனரமைத்து விழாக்கள் நடத்தினார். 1008 மரங்கள் நாட்டியும் ஏழு நீர்நிலை களைத் தோண்டியும் காரைக்காலைச் சோலை வனமாக்கினார். திருநீரிட்டுத் திருவாக்குரைத்தும் மூலிகைகள் மூலம் சித்த வைத்தியமுஞ் செய்து மக்களைக் குணப்படுத்தினார்.

இணுவில் கந்தப் பெருமானின் பவனிக்கான பெரு மஞ்சத் தைத் தமது இல்லச் சூழலில் அமைத்த காரணமாக இச்சூழல் “மஞ்சத்தடி” என்னும் திருநாமத்தைப் பெற்றது. பெரிய சந்நியாசியார் மேலும் பல அற்புதங்கள் செய்தும் சமயநெறி, அருட்பணி, நாட்டார் பாடல், நாட்டுக்கூத்து ஆகியவற்றை வளர்த்தார். தமது 57ஆம் வயதில் (1917) மஞ்சத்தடியில் சமாதியடைந்தார்.

மஞ்சத்தடியில் பெரிய சந்நியாசியாரின் சமாதி மீது உதயமான திருக்கோயில் அருணகிரிநாதர் சிவசுப்பிரமணியர் திருக்கோயிலாகும். உலகப் பெருமஞ்சத்தை இப்பகுதியில் அமைத்த பெரிய சந்நியாசியாரின் சமாதி மீது முருகன் ஆலயம் நிறுவப்பட்டது. நூறு வருடங் களுக்கு முன் பெரியசந்நியாசியார் சமாதியடைந்த இம்மண்ணில் பெரியாரின் ஆதம் சக்தியால் இன்று மஞ்சத்தடிக் கிராமம் எழுகோலம் பூண்டு பிரகாசிக்கிறது.

4. வாழ்வாதாரப் பணிகள்

அக்காலத்தில் இன்று போலன்றிக் கிராமங்களில் குடிப் பரம்பல் குறைவு. இதனால் இவ்வூரில் வாழ்ந்தவர்களிடம் பத்துப் பரப்பிற்குக் குறையாத குடியிருப்புக்காணி, இருபது தொடக்கம் ஐம்பது பரப்பிற்கு மேற்பட்ட விவசாய (தோட்ட) நிலம் மற்றும் பத்துப் பரப்பளவில் பனந்தோப்புகளும் உடைமைகளாக இருந்தன. தமது குடியிருப்புக் காணிகளில் தமது தேவைக்கேற்ப மண்குடிசைகளை அமைத்தனர். குடியிருப்பிலிருந்து சற்றுத் தூரத்திலிருந்த தோட்டங்களில் விவசாயஞ் செய்தனர். தமது பனந்தோப்பிலிருந்து பல தேவைகளுக்குமான பொருட்களைப் பெற்றனர். அன்றைய விவசாயியின் வாழ்வாதாரத்தில் பனையும் பனை சார்ந்த பொருட்களும் பலவாறு உதவின. யாவற்றையும் விரிவாக அறிவோம்.

ஏரும் இரண்டுளதாய் இல்லத்தேவித்துளதாய்

நீரருகே சேர்ந்த நிலமுமாய் - ஊருக்குச்

சென்றுவரவணைத்தாய் செய்வோரின் சொற்கேட்டால்

என்றும் உழவே இனிது"

என்னும் முதுமொழிக்கிசைவாக எம்முன்னோர் வாழ்ந்தனர். அன்று எம்மவர் பெருநிலப் பரப்பில் விவசாயஞ் செய்தனர். தாம் பராமரிக்கும் எருதுகளின் துணையுடன் ஏரினால் நிலத்தை உழுது பயிரிட்டனர். ஏர் - கலப்பை மரத்தினாற் செய்யப்பட்டவை. நீடிய நாட்களாக நெடுநேரம் உழவர். தற்செயலாக கலப்பை பழுதடைந்தால் தமது உழவு தடைப்படாதிருக்க இரு கலப்பைகளைச் செய்து தமது பாதுகாப்பில் வைத்திருப்பர். தமது பயிர்ச்செய்கைக்கான விதைகளை முந்திய போகத்தில் தேடி வைத்திருப்பர்.

தமது தோட்டத்தின் நடுவே நீர்ப்பாய்ச்சலுக்கான கிணறுகளைத் தாமே கூட்டு முயற்சியாக ஏற்கெனவே வெட்டியிருந்தனர். இவர்கள் வீட்டிலிருந்து தோட்டம் வரை சென்றுவரும் பாதைகளையும்

செப்பனிட்டு வைத்தனர். அக்காலத்தில் யாவரும் கூட்டுக் குடும்பமாக வாழ்ந்ததால் முன் அனுபவம் வாய்ந்த முதியோர்களின் ஆலோசனைப் படி காலமறிந்து விவசாயஞ் செய்து சிறப்புடன் வாழ்ந்தனர். இதனால் ஏர் பூட்டி உழவு செய்து சீருடன் சிறப்பாக இனிது வாழ்ந்தனர். மேலும் இப் பணியில் இணைந்த தமது பிற்சந்ததியினரையும் விவசாயப் பணியை மேம்படுத்த உஃக்குவித்தனர். இதனால் உழவுத் தொழிலான விவசாயம் இம்மண்ணில் எங்கு நோக்கினாலும் ஏனைய தொழில்களிலும் சிறப் பானதாகவே இன்றுவரை பிரகாசிக்கிறது.

சிறப்புடன் விவசாயஞ் செய்யும் ஒருவரால் பலர் தமது உணவுத் தேவையை நிறைவு செய்கின்றனர். அன்று தன்னார்வத்துடன் விவசாயப் பணியை மேற்கொண்டவர்கள் தமது விவசாயப் பணிக்கு உதவவும் தம் பயிர்களுக்கு எருப்பசளையிடவும் தமது தேவையான பாற் பொருட்களைப் பெறவும் வீட்டிலும் தோட்டத்திலும் பல கால்நடைகளை வளர்த்தனர். குறிப்பாக விவசாயியின் தேவைகள் வீட்டிலும், தோட்டத் திலும், பனந்தோப்பிலுமாக ஒருங்கிணைந்தவாறு பெற முடிந்தது.

5. விவசாயியின் குடியிருப்பு

நீடிய காலத் தொடர்பில் வாழையடி வாழையாக வாழ்ந்த குடும் பத்தைச் சேர்ந்த விவசாயியின் உடைமையான குடியிருப்புக் காணியில் பிரதான தாய்மனை இருந்தது. இவ்வீட்டின் தேவைக்காக இதே வளவில் முன்னிருந்த வேப்பமரத்தில் தறித்தெடுக்கப்பட்ட பலமான கப்புகளை நாட்டி தமது பனந்தோப்பிலிருந்த பனைகளிலிருந்து வெட்டியெடுக்கப் பட்ட மரங்களால் கூரை வேலையைச் செய்திருப்பர். கூரையை தமது தோப்பிலிருந்த பனையோலைகளைக் கொண்டு தாமே வேய்ந் திருப்பர். இதனால் வீடு கட்டுவதில் செலவு ஏதும் ஏற்படுவதில்லை. உறவினர்களும் குடும்ப உறுப்பினருமே சகல வேலைகளையும் மேற் கொள்வர்.

தாய்மனை பிரதான வீடுயின் பாதுகாப்பின் பேரில் வீட்டின் நாற்புறமும் மண்ணினாற் சுவர் கட்டியிருப்பர். வாசற்கதவை நாலடி உயரமாகவே அமைத்திருப்பர். தம்மை வாழ்விக்கும் இல்லத்தைத் தலை குனிந்து வணங்கியே வீட்டினுட் செல்வது இலட்சுமீகரம் என்பது ஐதீகம். இவ்வீட்டினுள்ளேயே உரிமையாளரின் சகல பெறுமதியான பொருட்களும் இருக்கும்.

இதற்கு மேலாகத் தம்மை நாடிவரும் உறவினர் நண்பர்களை உபசரிக்கவென்று “தலைவாசல்” குடிசை அமைந்திருக்கும். இத்தலை வாசலும் வேப்பங்கப்புகள், பனை மரத்தினால் அமைத்துப் பனையோலையால் வேயப்பட்டிருக்கும். நாற்புறமும் இரண்டடி அகல உயரமான சிறு திண்ணைகள் கட்டியிருப்பர். தாய்மனையும் தலைவாசலும் மண்ணினால் கட்டப்பட்டுப் பசுஞ்சாணியால் வாரமொரு முறையேனும் மெழுகி அழகாக வைத்திருப்பர்.

இவ்விரு குடிசைகளுக்கும் மேலாகத் தோட்டத்திலிருந்து கால போகங்களில் அறுவடை செய்து கொண்டு வரப்பட்ட சாமை, குரக்கன், பயறு, எள்ளு, மரவள்ளிச் சீவல், வரகு போன்ற தானியங்களைப் பனையோலைக் கூடைகளில் பாதுகாத்து வைத்திருப்பர். மேற்கூறிய சகல பொருட்களடங்கிய கூடைகளைப் பனை மரத்தினாற் செய்யப்பட்ட கோர்க்காலி என்னும் பட்டடையில் வைத்துப் பாதுகாத்தனர். இக் குடிசையைப் பனையோலை மற்றும் தென்னாங்கிடுகினால் தட்டியாகக் கட்டி நன்கு அடைத்திருப்பர். விவசாயியின் ஒரு வருடத்திற்குத் தேவையான உணவுப் பண்டங்களை ஏற்கெனவே நன்கு வெய்யிலில் காய வைப்பதால் வருடம் முழுவதும் பாதுகாப்பாக இருக்கும்.

தமது தோட்டத்திலிருந்து அறுவடை செய்து கொண்டு வந்த இராசவள்ளி, சட்டிக்கரணை போன்ற கிழங்கு வகைகளை நீடிய காலப் பாவனைக்காக வீட்டிலுள்ள கோர்க்காலியின் கீழ் காய்ந்த மணல் பரப்பி அதன்மீது பாதுகாப்பாக வைத்திருப்பர். இக்கிழங்கு வகைகள் மற்றும் மேற்கூறிய தானிய வகைகளையும் தமது தேவைக்கேற்ப வைத்துக்

கொள்வர். எஞ்சிய ஒரு பகுதியைத் தமது உறவினர் அயலவர்களுக்குத் தந்துதவ்வர். மிகுதியை அவ்வப்போது மருதனார்மடச் சந்தையில் விற்றுத் தமது வாழ்க்கைச் செலவுக்கு உபயோகிப்பர்.

6. எம்மவரின் முற்கால வளவு வருமானம்

எம்முன்னோரின் உடைமையான வளவுக்காணி விசாலமாக இருந்ததால் பாவனைக்குரிய குடிசைகள் தவிர்ந்த இடங்களில் பயன் தரும் மரங்களை நட்டு அதிக நன்மையடைந்தனர். பல்லின மரங்களும் தரும் பயன்கள் பல உள. எண்ணெய் வித்து மரங்கள் நிழலைத் தந்தன. வேலி ஓரங்களில் நீர்த்தேவையின்றி வளரும் கறிமுருங்கையையும் நாட்டினர். இம்மரங்களில் எதுவித பிரயாசையுமின்றி நன்கு காய்க்கும் முருங்கை காய்கள் மட்டுமன்றி அதன் இலைகள் சத்தான கீரை வகை யாகும். முருங்கையின் காய்கள் இரண்டடிக்கும் மேல் நீளமும் போதிய உணவுச் சத்துக்களையும் கொண்டன. முருங்கைக்காயைக் கறியாக எவரும் உபயோகிக்கலாம். நோயாளர்களுக்கும் புத்திய உணவாகவும் அமைந்த மூலிகையின் சக்தியையும் கொண்டவை. யாவராலும் போற்றப்படும் முருங்கைக்காயின் திறமையால் கொடும்பு முதலான நகரங்களிலும் இதன் சிறப்பு விளங்கியது. இதனால் யாழ்ப்பாணத்து முருங்கைக்காய் யாழ்ப்பாணத்து மாம்பழம் என்று பல பொருட்கள் யாவரையும் கவரவல்லன.

சில காலங்களில் முருங்கைக்காய் அமோக விளைச்சல் தந்து மலிவாக விற்றாலும் யாவரும் விரும்பி உபயோகிக்கும் சிறப்புடையது. பல சிறப்புகளையும் கொண்ட அற்புதமான பொருட்களையும் எம் முன்னோர் அறிமுகஞ் செய்ததால் நாம் இன்றுவரை உபயோகிக் கின்றோம்.

7. பட்டிப் பசுக்களும் கால்நடைகளும்

விவசாயிகளின் பெருஞ் செல்வமாம் மகாலட்சுமியான கறவைப் பசுக்களை இதற்கென அமைக்கப்பெற்ற ஓலைக்குடிசைகளில் புறம்பாகக் கட்டி வளர்ப்பர். இவ்வாறு அமையும் பசுக்களின் பட்டியை (தொழுவம்) தாய்மனையின் கிழக்குத் திசையில் அமைத்தனர். (முன்னோரின் வாக்குப்படி “பட்டி கிழக்கும் பட்டடை (வைக்கோல்) மேற்கும்” என்பதைச் செயற்படுத்தினர்) பசுக்கள் மற்றும் தோட்டத்தில் வளரும் இதர கால்நடைகளுக்குமான சாமி, வரகு முதலானவற்றின் வைக்கோலை வீட்டின் மேற்கில் பட்டடையாக அடுக்கிப் பாதுகாத்தனர். கால்நடைகளுக்கான பட்டியில் அவ்வப்போது சேரும் பசுஞ்சாணியை அகற்றி வேறாகக் குவித்து வைப்பர். இக்குடிசையும் இதன் நீட்சியுமான தொழுவத்தில் தோட்டத்தில் உழவு செய்யும் எருதுகளும் வேறாகக் கட்டி வளர்க்கப்படும். கால்நடைகளுடன் ஆடுகளையும் கட்டி வளர்த்து வந்தனர். இதனால் பெருநன்மையடைந்தனர்.

தோட்டத்திலிருந்து கொண்டுவரும் புல் வகைகள் யாவற்றிற்கும் தீவனமாகும். ஆடுகளுக்கு வளவின் வேலிகளில் நாட்டியுள்ள கிழவை, முள்முருக்கு மற்றும் மரங்களின் குழைகள் வழங்கப்படும். தமக்குப் பால் மற்றும் எருவையும் தரும் பசுவினங்கள் கட்டியிருக்கும் பட்டியில் தமிழர் தம் பண்பாட்டு மரபிற்கமைய தைப்பொங்கலின் அடுத்த நாள் பட்டிப் பொங்கலிட்டுச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுவர். வருட மொருமுறை நடக்கும் இவ்விழா விவசாயிக்குக் கிடைக்கும் பாற்பொருட்களின் நன்றிக்காகவே நடைபெறுகிறது. மேலும் பசுக்களை “கோமாதா” என அன்புடன் கொண்டாடி மகிழ்வது விவசாயியின் நிதி வளச் சிறப்பின் அம்சமாகவே கருதப்படுகிறது.

அன்றைய விவசாயிகள் தமது விளைபொருட்களை வீட்டிற்குக் கொண்டு வரவும் தோட்டத்திற்குத் தேவையான எருப்பசளைகளை எடுத்துச் செல்வதன் பேரில் இரட்டை மாட்டு வண்டில் வைத்திருப்பர். இவ் வண்டில் மற்றும் கலப்பை, மண்வெட்டி மற்றும் விவசாய உபகரணங்

கள் யாவற்றையும் பாதுகாப்பதன் பேரில் பெரியதோர் குடிசையும் அமைத்திருப்பர். இக்குடிசையும் வேறாக அமைந்திருக்கும். இவற்றிற்கும் மேலாக வீட்டில் சமையலுக்கென வேறான குசினியும் அமைத்திருப்பர். இவை யாவும் விவசாயியின் அவசிய தேவைக்கான அமைவிடமாகும்.

எம்முன்னோர் தமது வதிவிடத்தைப் புத்துப் பரப்பிற்கு மேலான காணியில் அமைத்திருந்தனர். அக்காலத்தில் இன்றுபோல் கற்சுவர் கட்டும் மரபு இல்லை. பெரிய வளவின் நாற்புற எல்லை வேலியாகக் கிழுவை, முள்முருக்கு, பூவரசு மற்றும் ஆடுகள் சாப்பிடும் குழை வகைகளைத் தரவல்ல தடிகளை நாட்டி வரிச்சுப் பிடித்திருப்பர். வேலிகளில் பயன் தரவல்ல கொடிகளையும் நாட்டியிருப்பர்.

8. நாளாந்தப் பாவனைக்கான சத்துணவுப் பொருட்கள்

காணியின் மத்தியில் ஆழமான கிணறொன்றை வெட்டி வைத்திருப்பர். சுற்றிவரத் தென்னை, கமுகு ஆகியவற்றை நாட்டியிருப்பர். இங்கு அமைந்துள்ள குடிசைகளுக்கு இடையூறில்லாதபடி வளவினுள் பலா, மா, வாழை முதலான முக்கனி மரங்களையும், தோடை, எலுமிச்சை, மாதுளை போன்ற பழ மரங்களையும் இலுப்பை, வேம்பு, நாவல் போன்ற மரங்களையும் ஆங்காங்கே நாட்டி நிலம் பரப்பி நிற்கச் செய்தனர். இதனால் இக்குடியிருப்பு நிலம் பயன்தரு மரங்களின் சோலையாகவே தென்பட்டன. இவர்கள் தமது உடல் நலத்திற்கான பாற் பொருட்களை இலகுவாகப் பெற்றனர். மேலும் தமது சத்துணவுக்கான முட்டைகளைத் தரும் கோழிகளையும் கூடுதலாக வளர்த்துப் பயன் பெற்றனர்.

எம்முன்னோர் வெளிநாட்டு வரவான தேயிலை, கோப்பி அறிமுகமாவதற்கு முன்பே பசும்பால், பாலிலிருந்து மோர் ஆகியவற்றையே குடிப்பதற்கு உபயோகித்தனர். மற்றும் வெண்ணையிலிருந்து பெறப்படும் நெய்யையும் உணவிற்கு சேர்த்தனர். இக்காணியில் வளர்ந்த தென்னையிலிருந்து தேங்காய்களைத் தமது வீட்டுத் தேவைக்குப்

பயன்படுத்தினர். தமது விளைநிலத்திலிருந்து கிடைக்கும் சிறு தானியம், கிழங்கு வகை, காய்கறி மற்றும் கீரை வகை யாவற்றையும் தமது உணவிற்காக (செலவின்றி)ப் பயன்படுத்தினர்.

தமது குடியிருப்புக் காணியில் நாட்டியிருந்த இலுப்பை, வேம்பிலிருந்து பெறும் விதையிலிருந்து எண்ணெய் வடித்தெடுத்தனர். இலுப்பெண்ணெய் கறித்தேவைக்கும் விளக்கெரிக்கவும் உதவின. வேப்பெண்ணெய் விளக்கெரிக்கவும், மருத்துவத்திற்கும் உதவின. இலுப்பெண்ணெய் வடித்த பின் கிடைக்கும் அரப்பு சனிக்கிழமை தோறும் தலைக்கு வைத்து முழுகவும் பயன்படுத்தினர். வேப்பம்புண்ணாக்கைப் பயிர்களுக்குச் சிறந்த கிருமி நாசினியான உரமாகப் பாவித்தனர். மேலும் அன்றாடத் தேவைக்கான கறிவேப்பிலை, தூதுவளை போன்ற ஏனைய தேவையான மூலிகைச் செடிகளையும் நாட்டிப் பயனடைந்தனர். சுருங்கக் கூறின் குடியிருப்புக் காணி விவசாய நிலம், பனந்தோப்பு ஆகிய இடங்களிலிருந்து பெறும் அத்தனை பொருட்களையும் செலவில்லாமற் பாவித்துச் சிக்கனமாக வாழ்ந்து உற்றார், உறவினர், அயலவர்களுடன் யாவற்றிலும் கொடுத்துப் பகிர்ந்துண்டு வாழ்ந்து கூட்டுக்குடும்ப வாழ்க்கையை மேம்படுத்தினர்.

எம்மவரின் குடியிருப்புக்களின் அடையாளச் சின்னம்

எம்முன்னோர் தமது இயல்பான நற்பண்பினால் அடுத்தவரெவரும் நினைவு கூரவும் தங்கிச் செல்லவும் வசதிகளைச் செய்தனர். பொதுவாக எம்மவரின் காணிகள் வீதியோரங்களில் அமைவதால் யாவரும் வெய்யில் மழைக்குத் தங்கிச் செல்லும் வகையில் வீதியின் நுழைவாயிலில் தமது மாட்டுவண்டில் உட்செல்லும் ஆறுமுடி அகலத்தில் மரத்தினாலான படலை அமைத்து அதனை மூடிய கொட்டி லொன்றை அமைத்திருந்தனர். இதனால் அதன் அடையாளமும் நன்மையும் யாவராலும் அறிய முடிந்தது. இது தொடர்பாக முன்னூறு வருடங்களுக்கு முன் வாழ்ந்த நல்லூர் சின்னத்தம்பிப் புலவரின் குறிப்பையும் அறிவோம்.

நல்லூர் சட்டநாதர் வீதியில் வாழ்ந்த கல்விமான் வில்வராய முதலியாரின் வீட்டின் முன்பாகத் தெருவோரம் கொன்றைமரம் எந்த நேரமும் பூக்களுடன் நிற்கும். அன்றொரு நாள் வேறுரைச் சேர்ந்த புலவரொருவர் வில்வராய முதலியாரைத் தேடி வந்தவர், வீடு தெரியாத தால் அருகில் விளையாடிக்கொண்டிருந்த சின்னத்தம்பி என்னும் சிறுவனை அணுகி வில்வராய முதலியாரின் வீட்டை என்று கேட்டார். தமது மதியூகத்தால் கவி பாடவல்ல சிறுவனான சின்னத்தம்பி முதலியாரின் மகன் உரிய பதிலைப் பாடலில் கூறினார். பாடல் இதுவாகும்.

“பொன்பூச்சொரியும் பொலிந்த செழுந்தாதிறைக்கும்
நன்பூ தலத்தார்க்கு நன்நிழலாம் - மின்பிரபை
வீசுபுகழ் நல்லூரான் வில்வராயன்கனக
வாசலிடைக் கொன்றை மரம்”

என்ற கவியால் தமது வீட்டை அடையாளம் காட்டினார்.

வசாவிளான் என்னும் புகழ்பெற்ற கிராமத்தில் ஆசுகவி வேலுப்பிள்ளை என்பவர் வாழ்ந்து வந்தார். இவர் சிறந்த நுண்ணறிவாளர், எழுத்தாளர், புலவர், சிறந்த சமயோசித பேச்சாளர். இவரை நாடிப் பல ஊர் மக்களும் வருவது வழக்கம். வீடு தெரியாத பலருக்கு இவரின் வீட்டினருகே முன்பாக இருந்த பெரிய கற்பாறை அடையாளமாக இருந்தது. வருவோர் இக்கல்லினை மறக்காத அடையாளமாகக் கொண்டனர். வேலுப்பிள்ளையின் பெயரை இக்கல் அடையாளப் படுத்தியது. இதனால் ஆசுகவி கல்லடி வேலுப்பிள்ளை என்றே அழைக்கப்பட்டார். இவ்வீட்டில் பிற்காலத்தில் வசித்த இவரின் மூத்த மகன் சுப்பிரமணியம் என்பவரும் “கல்லடி மணியம்” என அழைக்கப்பட்டார். இது போன்ற பல அடையாளச் சின்னங்களை எமது மூதாதையர் அறிமுகஞ் செய்தமை என்றும் மறக்க முடியாத ஆவணமாக அமைந்தன.

9. விவசாயம்

எம்முன்னோரின் பிரதான வாழ்வாதாரப் பணியாக அமைந்தது விவசாயம் என்னும் உழவுத்தொழிலாகும். இயற்கை அன்னையின் நன்கொடையான வளம்மிக்க செம்மண்ணையும் உவரசத்தற்ற வற்றாத நன்னீருற்றையும் மூலதனமாகக் கொண்டு எம்மவர் அயராத கடும்முயற்சியால் நெற்றி வியர்வை சிந்தித் தம்மை இயற்கை அன்னையிடம் அர்ப்பணித்து நற்பயனடைந்தனர். “முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சியுடையார்” என்னும் ஆன்றோர் வாக்கை மெய்ப்பித்தனர். தாமும் வாழ்ந்து முன்னேறியதுடன் தமது பிற்சந்ததியினரும் மேம்பட வழிகாட்டினர். இதனால் உழவுத்தொழில் வாழையடி வாழையாக நிலைத்துள்ளது.

விவசாயத்தையே தம்பணியாக ஏற்ற எம்மக்கள் இயல்பாகவே சமயபக்தியிலும் தம்மால் பாதுகாக்கப்படும் பசுவினம் முதலான பிற உயிர்களிடத்தும் பெருமதிப்பளித்தனர். இவர்களின் அன்பான இயல்பு வாழ்வில் இவரிடம் சுகம் பெறும் பலர் நாடிவருவர். அவர்களின் தகுதி நிலை கருதி உதவியும் அவர்களை அன்பால் அரவணைத்து இன்னுரையாடி நற்பண்பை நிலைநிறுத்தியவர்கள் எமது முன்னோர்கள். இதனை நோக்கினால் சித்தரான திருமூலநாயனார் பாடிய பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் கூறும் நற்பணிகளையே செய்தனர் என யூகிக்கலாம். பாடலை அறிவோம்.

“யாவர்க்கு மாம்இறை வற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பசு விற்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாம்உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னுரை தானே” (திருமந்திரம் 252)

எம்முன்னோரின் அன்றைய வாழ்க்கைநெறியை நிரலிட்டு நோக்கினால் அதிகாலையில் தூயசிந்தனையுடன் துயிலெழுந்ததும் காலைக்கடன்களை நிறைவு செய்தனர். வீட்டு முற்றத்தில் இருந்த பூமரங்களில் நறுமலர்கள் வில்வம், துளசி போன்ற பச்சிலைகளைக்

கொய்து கொண்டு அயலிலுள்ள ஆலயத்தை நாடுவர். பூக்கள் இலை களை இறைவன் சந்நிதியில் உள்ளன்போடு வைத்துப் வழிபட்டு மன அமைதியடைந்தனர். வீட்டிற்கு வந்ததும் அதிகாலையில் தமக்கான சத்துணவாம் பசும்பாலை வழங்கிய பசுக்களுக்கு முதல் நாள் பிடுங்கி வைத்திருந்த பசும்புல்லைத் தீவனமாகத் தந்தனர்.

அதன் பின்பே இல்லாள் வழங்கும் நீராகாரத்தைப் பருகுவர். தோட்டத்தில் கடினவேலை செய்யுமுன் வீட்டில் உணவருந்த முற்படும் வேளை யாராவது பசியென வந்தால் தாம் உண்ணும் உணவில் ஒரு கைபிடி உணவேனும் தந்து உதவினர். அச்சமயம் தம்மை நாடும் உறவினர் நண்பர்களிடமும் இன்னுரை கலந்த பண்பான உரை யாடலில் இன்புறுவர். இவை யாவும் ஒரு சைவத்தமிழ் மரபு வழி வந்த எம்மவரின் இயல்பான வாழ்க்கை நெறியாகும்.

காலையில் தமது காலை உணவை ஏற்றதும் தமது நாளாந்தப் பணியை நாடி வீட்டிலிருந்து விவசாய உபகரணங்களுடன் தமது தோட்டத்திற்குச் செல்வர். தமது முன்னோரின் மூதுரையான “பருவத்தே பயிர் செய்” என்னும் திருவாக்கை முதன்மைப்படுத்தி கால நேரச் சூழலுக்கேற்ப பயிர்களை நாட்டியும் அதனைப் பராமரித்தும் நீரிறைத் தும் பல சிரமங்களுடன் வளர்த்தெடுத்த பயிர்களின் விளைவை அறுவடை செய்தும் மகிழ்வர்.

ஒரு விவசாயி மழைக்காலத்திலிருந்தே தமது கால போகமாகக் கொண்டு அவ்வக்காலத்தில் செழிப்படையும் பயிர்களை நாட்டுவர். இப் பயிர் வகைகளை நாட்டுமுன் பயிர்களுக்கான நிலம் பண்படுத்தல் அடிக்கட்டுப் பசளையிடல், தேவைக்கேற்ப பசுந்தாட் பசளையிடல் யாவற்றையும் மேற்கொள்வர். மாரிகாலமான கார்த்திகை மாதத்தில் (100 வருடங்களாக) புகையிலைக் கன்றுகளை நாட்டுவர். அடுத்து வைகாசியில் சாமை விதைத்து ஊடு பயிராக மரவள்ளியை நாட்டினர். சாமையை ஆடியில் அறுவடை செய்வர். தொடர்ந்து அவ்விடத்தில் பாசிப்பயறை விதைப்பர். புரட்டாதியில் பயறு அறுவடை செய்ததும்

மீண்டும் இதே பயிர் வகை அடுத்த ஆண்டில் தொடரும் பணிகளை மேற்கொள்வர். மரவள்ளி பாதுகாக்கப்பட்டு கார்த்திகை மார்கழியில் பிடுங்கலாம்.

மேற்சுறிய பயிர் வகைகளுக்கு மேலாக வேறொரு நிலத்தில் காய்கறிப் பயிர்கள், கொடிவகைப் பயிர்கள், கிழங்கு வகைகள், நிலத்தில் படரும் கொடியினப் பயிர்கள் ஆகியவற்றை நாட்டுவர். யாழ் மண்ணில் மாரி காலம் நீங்கலாக ஏனைய ஒன்பது மாதகாலமும் கிணற்றிலிருந்து நீர்பாய்ச்சியே எம்மவர் பயிர் வளர்த்தனர். தமது கடின உழைப்பால் நற்பயனடைந்தனர். விவசாயிகளின் பணிகளையும் பயிரினங்களையும் அறிவோம்.

10. காலபோகப் பயிர்கள்

விவசாய நிலத்தைப் பண்படுத்தலும் பசளையிடலும்

மாரி காலத்துப் பயிர்களை காலபோக பயிராகக் கருதும் விவசாயி வருடம் முழுவதும் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய அடிக்கட்டுப் பசளகளை உபயோகித்து பயிர் நாட்டினால் நற்பலன் பெறுவர். இதே நோக்கில் மழைக்காலம் தொடங்கு முன்பே பெரும் போகப் பயிர் நாட்டும் நிலத்தை பண்படுத்துவர். வழமையாகவே தோட்டங்களில் இரண்டு அல்லது மூன்று தொட்டில்களை வைத்து ஒவ்வொன்றிலும் நாலு மாடுகள் வீதம் கட்டிப்பராமரித்தனர். தோட்டத்தில் தினமும் தொட்டில்களை இடம் மாற்றி வைப்பர். முதலில் மாடுகள் போட்ட எருவைப் பரவிக் காயவிடுவர். காய்ந்ததும் அவ்விடத்தைக் கோடை காலத்தில் கொத்தி விடுவர். அவ்விடத்தில் எரு மண்ணில் மறைந்து வளமாக்கிவிடும்.

மழைகாலம் ஆரம்பிக்கு முன் யாவற்றையும் கலப்பை கொண்டு தமது பட்டி மாடுகளால் உழுது விடுவர். தோட்டத்துப் பயிர்களின் கழிவுகள், புல், பூண்டுகள், பயிற்றம் குழை யாவும் மாடு களுக்கு உணவாகும். மேலதிகமாக தமது பனந்தோப்பிலுள்ள பனை

ஓலையை வெட்டி சிறிது சிறிதாகக் கிழித்து மாடுகளுக்குத் தீனியாகக் கொடுப்பர். இதனால் பயிர்களின் கழிவுகள் மாட்டின் தீவனமாகவும் மாட்டின் கழிவான ஒரு தோட்டப்பசளையாகவும் பயனடையும். தோட்டத்தில் மாடுகட்டுவதால் அடிக்கட்டுப் பசளையாக அமையும்.

நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் இம்மண்ணுக்குரிய பாரம்பரிய பயிர்களான சிறுதானியம், கிழங்குவகை, காய்கறி வகையான பயிர்களையே நாட்டினர். நூறு வருடங்களாக புகையிலைப் பயிர் பணப்பயிராக அறிமுகமானது. இதனால் நூறு வருடங்களாக எம் முன்னோர் புகையிலைச் செய்கையை ஆரம்பித்தனர். இதற்காக முன்னர் குறிப்பிட்ட அடிக்கட்டுப் பசளைக்கு மேலாக மீண்டுமொரு முறை மாட்டெருவும் பசுந்தாட் பசளையும் இட்டனர். மேலதிக ஆட்டெரு மாட்டெருவை உள்ளூரில் மாடு வளர்க்கும் விவசாயஞ் செய்யாதவர்களிடம் காலத்துக்குக் காலஞ் சென்று இரட்டை மாட்டு வண்டில் களில் சேர்த்து வந்து தோட்டத்தில் இடுவர். ஏறத்தாழ புரட்டாதி ஐப்பசி மாதங்களில் நன்கு உழுது பண்படுத்திய நிலத்தில் மேலெருவாக இட்டுப்பரவிவிடுவர்.

பசுந்தாட் பசளையாகப் பூவரசங் குழையை (வியாபாரி) உள்ளூரில் வெட்டிவந்த நூறு கட்டுக் குழைகளைக் கொண்ட வண்டில் களில் தருவித்து தோட்டத்தில் சேர்ப்பர். 1000 கன்றுகள் நாட்டும் தரைக்கு நாலு வண்டில் குழை வீதம் தாழ்ப்பர். இப்பணி நாட் கூலியாள் மூலம் செய்யப்படும். பசுந்தாட் பசளை தாழ்த்த பின் இந்த நிலம் மேலும் பண்படுத்தப்பட்டுப் புகையிலைக்கன்றை நடுவர்.

புகையிலைச் செய்கை

இப்பயிர் நூறு வருடங்களாக இம்மண்ணில் நடப்படுகிறது. ஏற்கெனவே அடிக்கட்டுப்பசளை, மேலதிக மாட்டெரு, பசுந்தாட் பசளை இட்டபின் புகையிலைக் கன்றை நடட்டனர். புகையிலைக் கன்றுகள் ஏற்கெனவே மேடையில் விதைக்கப்பட்டுத் தினமும் நீர் தெளித்துப் பராமரித்தால் ஒருமாதப் பருவத்தில் நாற்றுப் பிடுங்கி பண்படுத்தப்பட்ட

நிலத்தில் நடலாம். கார்த்திகை மாதம் உகந்த காலமாகும். கன்றுகளை நாட்டி ஒரு மாத காலமாக கிணற்றிலிருந்து குடங்களில் நீர் எடுத்து வந்து காலையில் ஒவ்வொரு கன்றுகளுக்கும் ஒரு லீற்றர் கொள்ளவு நீர் விட்டு வளர்ப்பர். 15 நாட்களில் கன்றடியைச் சுற்றி கைப்பாரையாற் கிண்டி சொகுசு படுத்துவர். பத்து நாட்களின் பின் மீண்டுமொரு முறை கிண்டியதும் கிணற்றிலிருந்து நீரிறைத்து வாய்க்கால் வழியே வரச் செய்து பயிர்களுக்கும் நீர் பாய்ச்சுவர். (நீர் பாய்ச்சுவதைப் பின்னர் அறிவோம்) மூன்று முறை நீர் பாய்ச்சிய பின் இடைவெளி நிலத்தை நீரினால் நன்கு நனைத்து நிலத்தைச் சாறிப் பாத்தியாக்குவர்.

இருவாரங்களில் புகையிலைக் கன்றுகள் நாலடி உயர்ந்ததும் கன்றுகளின் தலைப்பை முறித்துவிடுவர். இலைகளின் கணுக்களில் சிறு கெட்டுகள் வளரும். அக்கெட்டுகளை வாரமொரு முறையாக நாலு அல்லது ஐந்து முறை ஒடித்து விடுவர். இதனால் இலைகள் நன்கு விசாலித்து முற்றிய நிலையை அடையும். இப்பருவ காலத்தில் (மாசி மாதம்) புகையிலைக் கன்றுகளை வெட்டி உலர்த்தி புகையிட்டுப் பருவமாகப் பதப்படுத்துவர். இவ்வாறு பெறப்படும் புகையிலைக் கன்றுகளின் மேற்பக்கத்தே இருந்து குறைந்தது ஐந்து புகையிலை சிறந்த தெரிவு புகையிலையாகும். கீழ்ப்பாகத்திலிருந்து ஐந்துக்கும் மேற்பட்ட புகையிலை இடதரம் என்னும் பெயருடன் வழங்கப்படும். தெரிவு புகையிலை உச்சவிலையிலும் இடதரம் (தரக்குறைவால்) குறைந்த விலையிலும் விற்கப்படும். இப்புகையிலை சிறப்புடன் விளைந்தால் விவசாயி நற்பயனடைவார். இதனால் புகையிலை பண்ப்பயிர் எனப்பட்டது. புகையிலை உணவுப் பண்டமல்ல இதன் சாரம் போதையை ஏற்படுத்துவதால் இக்காலத்தில் (ஆண்டு 2020) தடை செய்யப்பட்ட பயிராக ஒதுக்கப்படுகிறது. எம்மக்கள் இப்பயிருக்கு மாற்றீடாக வேறு இலாபம் தரக்கூடிய பயிர்களை நாடுவர்.

11. சிறுதானியப் பயிர்கள்

சாமைப்பயிர்

சிறுதானியப் பயிரான சாமை, தினை எனவும் அழைக்கப்படும். சாமையின் உமி வெண்மஞ்சள் நிறமுடையதால் வெண்தினை என்பர். இவையாவும் சிறப்பான உணவுப் பொருளாகும். இத்தினை வகையில் கருந்தினை என்னும் இனத்தின் உமி கறுப்பு நிறமானது. இக் கருந்தினையை விசகடி பட்டோரின் உணவில் சேர்ப்பர். விசத்தை நீக்கும் சக்தி வாய்ந்தது. அடுத்துச் செந்தினை இதன் உமி செம்மை கலந்த மஞ்சள் நிறமுடையது. இத்தினையரிசி ஆலயங்களில் மாவிளக்குப் போடுவதற்கு ஏற்ற சிறப்புடையது.

முன்னொரு காலத்தில் வள்ளி தினைப்புலத்தில் காவலுக்கு நின்ற போது முருகன் வள்ளி மீது மையல் கொண்டு அவளை அடைவதன் பேரில் ஆண்டி வேடத்தில் வந்து வள்ளியின் மனத்தையே கவர்ந்தார். அதனை உறுதிப்படுத்துவதன் பேரில் தான் பசியால் வருந்து வதாகவும் பசிக்கு ஏதும் தருமாறும் கேட்டார். அச்சமயம் வள்ளி தேன் கலந்த (செந்) தினைமாவைப் பிசைந்து உருட்டிக் கொடுத்தாள்.

இதன் வரலாற்றிலேயே முருகன் ஆலயங்களில் தேனும் தினை மாவும் கலந்து அதனை வேக வைப்பதன் பேரில் அதனை வடிவமைத்து நெய்விட்டுத் தீபம் ஏற்றி மாவிளக்கு என்று காணிக்கை செய்தனர். கந்தபுராண கலாசாரத்தை முறைப்படி போற்றிவரும் யாழ் மக்களின் காணிக்கையாக இந்த “மாவிளக்கு” நிவேதனம் இன்றுவரை நிலை நிறுத்தப்பட்டிருப்பதே சான்றாகும். மாவிளக்கின் மூலப் பொருள் செந்தினை என்னும் சாமை என்பதை நாம் போற்ற வேண்டும்.

சிறந்த தானிய உணவும் பண்டம்

இச்சாமை வகையில் பனிச்சாமை என்னும் ஒரு வகைத் தானியமும் உண்டு. இதன் அரிசி தினையிலும் பெரியது. பனிக் காலத்தில் விளைவது. பனிச்சாமை பனிக்காலத்தில் பயிரிடப்படும் சிறப்பான சிறுதானிய வகையைச் சார்ந்ததாகும்.

சாமைப்பயிர் ஒவ்வொரு வருடமும் தமிழ் மாதத்தில் சித்திரை 28 வரை பெருமழை பெய்வதால் அதன் பின்பே விதைப்பர். சாமையின் ஊடுபயிராக மரவள்ளியை நாட்டுவர். சாமைப்பயிர் நாலடிக்கு மேல் வளரக்கூடியது. நெடிய கதிர்கள் தோன்றும். இதில் நல்விளைவைக் காணலாம். ஆடிமாதத்தில் அறுவடையாகும். இதனை அடித்து தானியத்தை எடுக்கலாம். சாமை நூறு கன்றுத் தரையில் முப்பது கொத்து விளைவது உச்ச விளைச்சலாகும். இதனை எம்மவர் “கண்டும் பறையும்” என்பர். நூறு கன்று நிலப்பரப்பில் ஒரு பறை - புசல் (சிறுதானியம் முப்பது கொத்து) என்பதாகும். சாமையை அறுவடை செய்து அடித்துத் தூற்றியதும் வைக்கோலை பிடி பிடியாகக் கட்டி வீட்டில் சேமித்துக் கால்நடைகளுக்கு உணவாக்குவர்.

சாமையை வீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்று பெரிய பனையோலைக் கூடைகளில் நிறைத்துக் கோர்க்காலியில் ஏற்றி வைப்பர். சாமை பச்சையாகவும் காயவைத்துக் குற்றி உமி தவிட்டை வேறாக்கித் தவிட்டைக் கால்நடைகளுக்கு வைப்பர். அரிசியைச் சோறாகவும் கஞ்சியாகவும், இடித்து மாவாக்கி பிட்டு, தோசை, முறுக்கு ஆகிய உணவுகளாகவும் தேங்காயும் சீனியும் கலந்து உருட்டிப் பிடிக்கொழுக்கட்டையாகவும் பயனடைவர். பலவகைகளில் உபயோகமாகும் இச்சாமை சிறந்த சத்துணவாகவும் நோய் தீர்க்கும் உணவாகவும் பயன் பெறும்.

பயறு

மாசிப்பட்டம் ஆடிப்பட்டம் பயறைத் தேடி விதை என்பது முதியோர் வாக்கு. ஆடி மாதத்தில் சாமைப்பயிர் வெட்டியதும் அதே இடத்தில் (ஆடி மாதம்) நிலத்தைச் சாறிப் பதமாக்கி ஊடுபயிரான மரவள்ளியினுடே பயற்றை விதைப்பர். இப்பயிர் வளர்ந்து நற்பயிராகி இரு மாதங்களின் பின் எழுபது நாட்களில் பூத்துக் காய்த்து நெற்றாகும். பயிற்றம் நெற்றுக்களை புரட்டாதி முற்பகுதியில் பிடுங்கிக் காயவைத்துத் தட்டியெடுப்பர். பாசிப்பயறு சிறுதானியமானாலும் பருப்பு வகையில் மிகச்சிறப்பானது. பிள்ளையாரின் விருப்பமான மோதகத்தின் மூலப் பொருளாகும். பயறு கறியாகவும் மோதகமாகவும் அவித்து உணவாகவும், வறுத்து இடித்து மாவாக்கிப் பல சிற்றுண்டிகளாகவும் செய்ய இதமான பொருளாகும்.

பயற்றின் செடியிலிருந்து எடுத்த பாசிப்பயறு வீடுகளிற் சேர்த்து நன்கு காயவிட்டு பனையோலைக் கூடையிலிட்டுக் கோர்க்காலியல் ஏற்றி வைப்பர். தமது தேவைக்கேற்ப வருடம் முழுவதும் உபயோகிக் கலாம். நெற்றுக்களைப் பிடுங்கியதும் பயிரின் குழை கால்நடைகளின் தீவனமாகப் பயன்படும்.

மரவள்ளி

புரட்டாதி மாதத்தில் மழைகாலம் ஆரம்பிப்பதால் ஏற்கனவே ஊடுபயிராக நட் மரவள்ளி நீர்ப்பாசனை ஏதுமின்றி சில மாதங்களின் பின் மரவள்ளிக்கிழங்கு பிடுங்கும் பருவத்தை அடையும். நன்கு விளைந்த கிழங்கு ஒரு கட்டையில் 2 - 6 கிலோ நிறையுடைய விளைவைத் தரும். இதுவும் விவசாயியின் பெருமுயற்சியால் ஏற்பட்ட புதுவரவாகும்.

பொதுவாகச் சாமை, பயறு, மரவள்ளி போன்ற பயிர்களின் அறுவடை நல்ல சத்துணவாகவும் எஞ்சியதை உறவினர் அயலவர் களுக்கு வழங்கவும் மிகுதியைச் சந்தையில் விற்கும் வாழ்வாதாரத்தை உயர்த்தவும் உதவுகிறது.

குரக்கன்

சிறுதானியப் பயிர்களில் அதிக சத்துள்ளதும நீரிழிவு முதலான நோய்களைக் கட்டுப்படுத்தும் அரிய பொருளாகும். இப்பயிர் தோட்டங்களில் எக்காலத்திலும் பயிரிடலாம். குரக்கன் விதையிட்டுப் பாத்தியாக்கி மூன்று வாரங்களில் நாற்றாக நடுவர். ஏற்கெனவே நன்கு பண்படுத்தப் பட்ட தரையில் நாற்றை நட்டு இறைத்தால் 2½ அடி உயர வளரும். எழுபது நாட்களில் முற்றிய கதிர்களை அறுவடை செய்யலாம். இக்கதிர்களைப் பணையோலையால் இழைத்த பெரிய கதிர்ப்பாய்கள் மீது பரவி வெய்யிலில் நன்றாக காயவைத்திருப்பர். முற்காலத்தில் பெரிய உரலில் இட்டு இருவர் உலக்கையால் குற்றிப்பிடைத்தால் குரக்கன் மணிகளைப் பெறலாம்.

குரக்கன் செம்மை கலந்த கரிய நிறமுடையவை. இக்குரக்கன் மணிகளை அன்று பணையோலை கூடைகளில் நிரப்பி வைப்பர். வருடம் முழுவதும் தேவைக்கேற்ப மாவாக்கி உணவுத் தேவைக்குப் பயன்படுத்துவர். குரக்கனில் பிட்டு, ரொட்டி, கூழ் மற்றும் பல்வேறு உணவுகளைத் தயாரிக்கலாம். குரக்கன் மாவில் தயாரித்த பொருட்கள் நீடிய நேரம் பசியைத் தாங்கக் கூடியது. பல நோய்களைப் போக்கவும் வல்லது. எமது முன்னோர் அன்று குரக்கன் பண்டங்களை உண்டே திடமாக நீடிய நாட்கள் நோயின்றி வாழ்ந்தனர்.

குரக்கன் பயிர்களில் கதிர்கள் வெட்டிய பின் கழிவுப் பொருட்களான குரக்கன் ஒட்டு கால்நடைகளுக்கு சிறப்பான உணவாகும். பச்சையாகவும், காயவைத்து வைக்கோலாக்கியும் கால்நடைகளுக்கு வைத்து அதிக நன்மையடைந்தனர். இன்றைய அவசரமான வேளையில் எமது முன்னோர்களின் குரக்கன் முதலான தானிய வகை அருகி வருவது எமது வாழ்வாதாரத்தின் துன்பியலாகும்.

வரகு

எம்முன்னோர் அன்று தமது வெற்றுக் காணிகளில் நீர்ப் பாசனம் குன்றிய பயிராக வரகை விதைத்து அறுவடை செய்து அதன் அரிசியை உணவாக ஏற்றனர். அதன் வைக்கோலைச் சேமித்து தமது கால்நடைகளுக்கு உணவாக்கினர். வரகரிசியும் நீரிழிவு நோயைக் கட்டுப்படுத்த வல்லது. வரகு முன்னோரால் நன்கு பேணப்பட்டது. முன்னொரு காலத்தில் நீடிய கால மழையில்லாதபோது இதனை முன்கூட்டியே உணர்ந்த இடைக்காடர் என்னும் சித்தர் வரகரிசியைத் தேடியெடுத்து ஆட்டுப்பாலுடன் கஞ்சியாகக் காய்ச்சி அதனை உண்டு நெடுங்காலம் சுகதேகியாக வாழ்ந்தார். இதனை அறிந்த நவக் கிரகங்கள் சித்தரைக் கண்டு வணங்கி அதன் பலாபலன்களை உணர்ந்தனர் என்பதைப் பதினெண் புராணம் கூறுகிறது. இவ்வாறு பல அற்புதங்களையும் கொண்ட வரகும் ஏனைய சிறுதானியங்களுடன் முற்றாக அருகிவிட்டது.

எள்ளு

எண்ணெய் வித்துச் செடிகளில் எள்ளு சிறப்பானது. வரட்சி யான காலத்திலும் நீரின்றி வளரக்கூடியது. எள்ளில் எள்ளுப்பாசு போன்ற பல்வேறு பொருட்களும் செய்வர். வறுத்த எள்ளை சீனியுடன் கலந்து இடித்து உருண்டையாக்கிச் சத்துள்ள உணவாக்குவர். எள்ளி லிருந்தே நல்லெண்ணெய் பெறப்படுகிறது. நல்லெண்ணெய் உணவுக் காகவும் விளக்கெரிக்கவும் தலைக்கு வைக்கவும் பயன்படுகிறது. எள்ளை செக்கில் இட்டு ஆட்டினால் நல்லெண்ணெய் பெறலாம். அதன் சக்கையாகப் பிண்ணாக்குக் கிடைக்கிறது. எள்ளுப் பிண்ணாக்கு கால்நடைகளுக்கு அதிகூடிய சத்துணவாகும். யாழ்ப்பாணத்தில் கிடைக்கும் நல்லெண்ணெய் இலங்கையின் பிற மாவட்டங்களன்றி வெளிநாடுகளிலும் சிறப்புடன் போற்றப்படுவதால் யாவரும் யாழ்ப் பாணத்து நல்லெண்ணெயை எடுத்துச் செல்வதை அறியலாம்.

மேற்சூறிய யாவும் யாழ் மண்ணின் நன்கொடையாகும். இவைகளைத் தேடி அனுபவித்து பிற்சந்ததியாகிய எமக்கு அறிமுகஞ் செய்த எம்முன்னோர்களின் பணியான அணுகுமுறை என்றும் போற்றத்தக்கதாகும்.

சணல்

சணல் பசுந்தாட் பசளையாகப் பயிரிடப்படுகிறது. சணல் பயிர் நெல் அறுவடை முடிந்த பின் அவ்விடத்தில் விதைப்பர். இப்பயிர் ஆறடிக்கு மேல் வளரக்கூடியது. 6 வாரங்களில் பூக்கக்கூடியது. இரு மாதத்தில் சணல் விதைகளைப் பெறலாம். உதிர்ந்த சருகு அந்த நிலத்தின் பசளையாகும். விதைகளைச் சேகரித்தனர். இச்சணல் விதைகளை விலையாக வாங்கி வந்து எம்மவர் விதைத்து 6 வாரத்தில் வெட்டிப் பசுந்தாட் பசளைக்கு உபயோகித்தனர். பிற்காலத்தில் மேலைத்தேய காய்கறிகளின் பசுந்தாட் பசளையாகப் பயன்படும். சணல்பயிர் பிற்காலத்தில் எம்மண்ணில் அறிமுகமானது. இதனால் பசுந்தாட் பசளையாகவும் சிறந்த கால்நடைத் தீவனமாகவும் உபயோகிக்கலாம்.

12. கிழங்குப் பயிர்கள்

மரவள்ளி

கிழங்கு வகைகளில் பல பயன்பாடுகளின் மத்தியில் மரவள்ளி எம்முன்னோரின் பசிக்கேற்ற இலகுவான உணவாகும். எம்முன்னோர் முற்காலத்திலிருந்தே இதன் அரிய பாவனையை உணர்ந்து நன்கு உபயோகித்தனர். தமது சிறுதானிய வகைகளின் ஊடுபயிராக நட்டு அதிக பயனடைந்ததை முன்னர் அறிந்தோம். மரவள்ளி வருடம் முழுவதும் எக்காலத்திலும் நட்டு ஏழு எட்டு மாதங்களில் பயனடையலாம். அன்றைய விவசாயிகள் உடன்பசி போக்க வேண்டின் ஒரு மரவள்ளிக் கட்டையைப் பிடுங்கி அதன் கிழங்குகளை வெட்டி அவித்துச் சம்பல் சேர்த்துச் சுவைத்து உண்பர். தாமும் உண்பதுடன் நண்பர்கள் உறவினர்களுக்கும் அவித்த கிழங்கை வழங்கினர்.

முற்காலத்தில் வாழ்ந்த இணுவில் பெரிய சந்நியாசியார், காரைக்கால் அம்பலவாணர் சுவாமிகள் போன்ற சித்தர்கள் அன்பர்கள் மூலம் ஆலயப்பணி, பொதுப்பணி ஆகியவற்றைச் சிரமதானம் மூலம் செய்யும்போது அவித்த மரவள்ளிக்கிழங்கை உணவாக வழங்கி உண்குவித்தனர். வறிய மக்கள் இன்று நடமாடும் பாண் வியாபாரத்தில் பாணை வாங்கி உண்டு பசி போக்குவது போல அன்று வசதியுள்ள விவசாயிகளிடஞ் சென்று பசிக்கு உண்பதற்காக ஒரு கட்டை கிழங்கைப் பெற்று அதனை அவித்து உண்டனர். இவை யாவும் எமது முன்னோர் கூறிய செவிவழிச் சான்றாகும்.

நாளாந்தத் தேவைக்காகப் பிடுங்கும் கிழங்கின் எஞ்சியதை வெட்டிச் சீவிக்காய வைப்பர். நன்கு காய்ந்த மரவள்ளிச் சீவலைத் தேவைக்கேற்ப இடித்து மாவாக்கி உபயோகிப்பர். நல்ல பண்பட்ட நிலத்தில் முற்றிப் பருவமடைந்த ஒரு மரவள்ளிச் செடியில் 4 முதல் 16 இறாத்தல் கிழங்கை அன்று அறுவடை செய்தனர். தோட்டத்தில் விளையும் மரவள்ளிக்கிழங்கு அவித்தும், கறியாக்கியும், பொரித்தும் கூழுணவு செய்யும்போது உபபொருளாகவும் மேலும் பல்வேறு வகையிலும் பயன்பெறும். மரவள்ளிச்செடி பத்தடி வரை வளரக்கூடியது. கிழங்கு பிடுங்கியபின் மரவள்ளித்தடியை வேலியாகவும் காய்ந்ததை விறகாகவும் சிறு துண்டுகளாக வெட்டி நடவு செய்யவும் உதவும். நன்கு பராமரித்து அதிக நன்மையடைவர்.

வீட்டுத் தேவைக்காகத் தோட்டத்தில் வேலை செய்த பின் ஒரு கட்டை கிழங்கை இழுத்து வெட்டாமல் அப்படியே வீதியோரஞ் செல்வது எம்மவரின் வசதியான போக்காகும். ஏறத்தாழ நூறு வருடங்களுக்கு முன் இணுவில் தனியார் மருத்துவமனை கிறிஸ்தவ சமூகத்தினரால் நிறுவப்பட்டது. இங்கு பணியாற்றிய ஐரோப்பிய மருத்துவரொருவர் தமது ஓய்வு நேரங்களில் நாட்டு நிலைமையை அறிவதன் பேரில் மருத்துவமனையின் முன்னிருந்த நெடுஞ்சாலையோரம் நின்றார். அச்சமயம் விவசாயியொருவர் தமது தோட்டத்தில் பிடுங்கிய மரவள்ளிக்

கிழங்கை வெட்டாது மரத்துடன் எடுத்துச் சென்றுள்ளார். இதனை நோக்கிய ஐரோப்பிய மருத்துவர் கண்டு வியந்ததுடன் ஏன் இப்படி எனப் பலவாறு சிந்தித்தார்.

இதே காலத்தில் தமது ஐரோப்பிய நண்பருக்கு மருத்துவர் அனுப்பிய தகவற் குறிப்பில் “இணுவில் கிராமத்தில் வாழ்ந்த சுதேசி ஒருவர் ஒரு மரத்தை வேருடன் பிடுங்கிக்கொண்டு வீதியாற் சென்றார். இது வேடிக்கையாகவே உள்ளதென்றாராம். இதுவும் ஒரு செவிவழிச் சான்றாகும். இத்தொடரில் இதே மருத்துவர் கூறிய வேறொர் தகவலை நீர்ப்பாசனம் என்னும் தொடரில் பின்னர் அறிவோம்.

சட்டிக்கரணை

எம்முன்னோர் தமது உப உணவுப் பொருட்களின் செடி வகையான கிழங்கு வகையில் மரவள்ளிக்கு அடுத்ததாக சட்டிக்கரணையை நடவு செய்து அதிக பயனடைந்தனர். நல்ல வளமான செய்கை நிலத்தில் கிழங்கு வகைகளை வைகாசி மாதத்தில் நட்னர். சின்ன வெங்காயப் பயிரை நட்டு அதன் ஊடு பயிராக சட்டிக்கரணையை நாட்டினர். வெங்காயம் அறுபது நாட்பயிர். நாற்பது நாட்களுக்கு மேல் வெங்காயம் காய் பிரியத் தொடங்கும். இச்சமகாலத்தில் சட்டிக்கரணை ஓரடி உயரத்தில் முதலாம் இலைத்தண்டை உயர்த்தும். இப்பயிர் தொடர்ந்து மேலோங்குமுன் வெங்காயம் அறுவடை செய்யலாம்.

சட்டிக்கரணை இரு மாதங்களின் பின்பே மூன்றடி உயரத்திற்கு சிறப்புடன் வளரும். மேலும் மூன்று மாத காலங்களில் பயிர் செழிப்படையும். கார்த்திகை, மார்கழி மாதங்களில் அறுவடை செய்யலாம். மேலும் இரு மாதங்கள் வரை நிலத்திலிருந்து கூடிய சத்தான கிழங்காகும். சட்டிக்கரணை சட்டி போன்று வட்டவடிவாக விளைந்து வருவதால் இப்பெயர் நிலைபெற்றது.

சட்டிக்கரணையின் விளைச்சலில் இரண்டு முதல் பத்துக்கிலோ நிறையான கிழங்குகளை எதிர்பார்க்கலாம். இக்கிழங்கு மூலரோக நிவாரணியாகும். இதனைச் சிறுதுண்டுகளாக வெட்டிக் கறி சமைப்பர்.

பெரிய கிழங்கில் நாளாந்தம் தேவைக்கேற்ப வெட்டிப் பயன்படுத்தலாம். நன்கு முற்றிய கிழங்கு பழுதடையாது இருக்கும். இன்றுவரை எம்மவரால் விரும்பி உண்ணும் கிழங்கு வகையாக சட்டிக்கரணை எம் முன்னோரால் நன்கு அறிமுகஞ் செய்யப்பட்ட பொருளாகும்.

கொடிக்கரணை

இப்பயிர் கொடியாக வளர்ந்து நீண்டு செல்லும். பருவகாலம் வந்ததும் மோதகம் போன்ற வட்ட உறுப்பான காய்களைத் தருவதால் மோதகவள்ளிக் கிழங்கென்றும் கூறுவர். எம்முன்னோர் இதற்கெனத் தனியிடம் தராது கத்தரி போன்ற பயிர்களின் புறவேலியிலும் மூட்டுக்களிலும் நாலு முழுத்துக்கு மேற்பட்ட உயரமான தடி நட்டு அப்பயிரின் ஊடுபயிராக நட்டனர். மேலுயர்ந்த கொடிகள் மேலே வளர்ந்து செல்லும். ஆறடிக்கு மேல் இடையிடையே நாட்டிய மரங்களில் வாழைநாரினால் இணைத்து விடுவர். இந்த நாரின் உதவியுடன் படர்ந்து செல்லும். இதன் கிழங்கும் உருண்டையானது. உருளைக் கிழங்கு போல் ருசியுடைய சத்துள்ள கறியாகும். மேலே கொடியில் கிடைக்கும் காய்களைப் பாதுகாத்து அடுத்த போக விதையாகப் பயன்படுத்தினர்.

இராசவள்ளி

இராசவள்ளி கொடிவகைக் கிழங்கு. அவித்துண்பதற்கு அரிய சுவையுடையது. இதனால் கிழங்குகளில் அரசரான இராசவள்ளி எனப் பெயரிட்டனர். இராவள்ளிக் கிழங்கை அவித்துச் சீனிமற்றும் தேங்காய்ப் பாலும் கலந்து கழியமுதாகச் சமைத்தெடுத்துப் பரிமாறுவர். இது யாவராலும் தெவிட்டாது விரும்பியுண்ணும் பொருளாகும். இராச வள்ளிக்கிழங்கை அக்காலத்தில் கூடுதலாகப் பயிர் செய்து உபயோகித்து எஞ்சியதைச் சந்தையில் விற்கும் நன்மையடைந்தனர். அக்காலத்தில் இராசவள்ளிக்கிழங்கை இவ்வூர் மக்கள் மாத்திரமன்றி வெளிமாவட்ட மக்களும் விரும்பி வாங்கிச் சென்றனர். இன்றைய நோக்கில் இப்பயிர் அருகி வருகிறது. சிறுகிழங்கு மற்றும் கப்பல் வள்ளிக்கிழங்கு போன்ற அவித்துச் சாப்பிடும் கிழங்கு வகைகளையும்

எம்முன்னோர் அன்று பயிரிட்டு நன்மையடைந்தனர். மிகவும் ருசியான கிழங்கு வகையாக யாவரும் கருதினர். இவை யாவும் இன்று முற்றாகவே அருகிவிட்டன.

உருளைக்கிழங்கு

அந்நியரின் வருகையுடன் மேலைநாட்டுப் பயிர்வகையாக உருளைக்கிழங்கு, பீற்றுட், முள்ளங்கி, கரட் முதலான கிழங்கு வகைகளும் ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன் எம்மண்ணில் அறிமுகமானது. இப் பயிர்வகை மேல் நாட்டுப் பயிர்களானாலும் எம்மண்ணில் விளையக் கூடியதால் இன்றுவரை பயிரிடப்படுகிறது. இப்பயிர்வகை மேல் நாட்டில் பயிரிட்டபோது இரசாயன உரக்கலவை மற்றும் இரசாயன மருந்து தெளித்தே வளர்க்க முடியும். இவ்விடத்தில் இப்பயிர் வகை இரசாயனப் பொருட்களினால் நல்ல விளைச்சல் தந்ததால் எம்மவர் ஏனைய பாரம் பரியப் பொருட்களுக்கும் இரசாயனப் பொருட்களை அறிமுகஞ் செய்தனர். இதனால் ஏற்கெனவே இயற்கைப்பசளையிட்ட பயிர்களின் வளம் சிதைவடைய இன்றைய இரசாயனப் பொருட்கள் உதவின.

இதனால் ஆரம்ப காலத்தில் நல்ல விளைச்சல் தந்ததுடன் வெளியூர் சந்தைகளில் எமதுர் உருளைக்கிழங்கு, வெங்காயம் முதலான பொருட்களுக்கு நல்ல கிராக்கியும் நல்ல வருமானமும் கிடைத்தது. ஆனால் இரசாயனப் பொருட்களின் மிகக்கூடுதலான பாவனையால் எமது பாரம்பரிய விளைநிலங்களும் பயிர் வகைகளும் தரங்குன்றி நலிவடைந்துள்ளது. உலகில் பல பாகங்களிலும் இச்சீர் கேட்டினால் யாவும் மதிப்பிழந்த நிலை ஏற்பட்டது. இப்பொருட்களின் பாவனையால் மனித சமூகத்தில் பல பயங்கர நோய்களும் மலிந்துள்ளன.

இரசாயனப் பொருட்களை உபயோகிக்கும் உணவுப் பொருளை உலக நாடுகளே தவிர்க்கும் நிலை வந்துள்ளது. எம்மண்ணிலும் இவ்வாறான இரசாயனப் பொருட் பாவனையற்ற பயிர்ச்செய்கை விரைவில்

வரவிருக்கிறது. எம்முன்னோரின் அரிய பயிர்ச்செய்கை முறைகள் மீண்டும் பிரகாசித்து எம்மக்களின் பிரதான இரசாயனக் கலப்பற்ற சத்துணவு கிடைக்கும் காலம் வெகுதூரமில்லை.

13. காய்கறி கீரையினப் பயிர்கள்

கத்தரி

எம்முன்னோரின் பாரம்பரிய காய்கறி வகையின் செடியினப் பயிர்களான கத்தரி, வெண்டி, தக்காளி, சிலவகை அவரையினம், மிளகாய் போன்றவை பிரபலமானவை. இப்பயிரினங்கள் சித்திரை, வைகாசி மாதங்களில் நாட்டப்படுகிறது. கத்தரி, தக்காளி, மிளகாய் நூற்றுமேடையில் வளர்த்து மூன்று வாரங்களில் பண்படுத்தப்பட்ட நிலத்தில் கன்றுகளை நாட்டி மூன்று வாரங்கள் நீருற்றி வளர்த்து கன்றுகள் வளர்ந்ததும் நீர்ப்பாய்ச்சி வந்தனர். நட்டு ஆறு வாரங்களில் காய்க்கத் தொடங்கும். ஆறு மாதங்களுக்கு மேலாகக் காய்க்கும். முற் காலத்தில் மாட்டெருவை மட்டும் உபயோகித்தனர். இதனால் இன்று இரசாயன உரங்கள் மூலம் பரவும் நோய்கள் இப்பயிர்களை அணுகாது. இப்பயிர்கள் நட்டு மூன்று வாரங்களில் நிலத்தைச் சாறிப் பாத்தி கட்டி இறைப்பர். கத்தரியின் ஊடு பயிராகக் கொடிக்கரணையை வேலி களிலும் இடை மூட்டுகளிலும் நட்டு உயர்ந்த தடிகளில் படரவிட்டனர். கத்தரிநாலடிக்கு மேல் வளரக்கூடிய பயிராகும்.

கத்தரி சத்துள்ள கறி வகையாகும். நோயாளிகளின் பத்தியக் கறிகளில் பிஞ்சுக் கத்தரிக்காய் மற்றும் பிஞ்சு முருங்கைக்காயையே உபயோகித்தனர். மற்றும் பெண்களின் பருவமடைந்த பராமரிப்பிலும் கத்தரிக்காய் சேர்க்கப்பட்டது. கூடுதலான மக்கள் கூடி உணவருந்தும் திருமண விழா, வீட்டுக்கிருத்திய விழா, காவடிப் பூசை வேளை சமயத்தில் கத்தரிக்காய் வரட்டல் கறியாகவும், வெள்ளைக் கறியாகவும் சாம்பாரில் முக்கியமாகவும் உபயோகமாகும். இதனால் சந்தையில்

கத்தரிக்காய் விலை கூடும் குறையும்போது ஏனைய காய்கறிகளும் விலையால் கூடிக்குறையும். கத்தரிக்காயில் பல இனங்கள் உண்டு. இவை யாவும் விவசாயியின் பெருமுயற்சிக்கு ஈடாகும்.

மிளகாய்

மிளகாய் பிற்கால ஆராய்ச்சியின் பேரால் பல இனங்கள் உண்டு. இவை யாவும் விதைகள் நாற்று மேடையிலிட்டு வளர்த்து மூன்று வாரத்தால் பிடுங்கிப் பண்படுத்திய நிலத்தில் நட்நனர். இப்பயிர் வளர்ந்து 6 வாரத்தில் காய்க்கும். ஆறு மாதங்களுக்குக் காய்க்கக் கூடியது. இதன் காய்கள் (பச்சை மிளகாய்) சமையலுக்கு உபயோகமாகும். முற்றிப் பழுத்ததும் பிடுங்கி வெய்யிலில் காய வைத்து செத்த லாக்கிப் பாதுகாப்பர். சமையலில் கறி வகைகளுக்குச் சுவையூட்டுவதன் பேரில் செத்தல் மிளகாயுடன் மல்லி மற்றும் சரக்குச் சாமான்களையும் சேர வறுத்திடித்து (மிளகாய்த்தூள்) பாவித்தனர். இப்பாவனை இன்று வரை தொடர்கிறது. அன்று மிளகாய்த்தூளை எமது பெண்கள் உரலிலிட்டு இடித்தெடுத்தனர். இன்று இயந்திரங்கள் மூலம் இலகுவில் இடிக்கப்படுகிறது. பிற்காலத்தில் மிளகாய் விற்பனைக்காக கொழும்பு முதலான வெளிமாவட்டங்களுக்கு அனுப்பி நற்பயனடைந்தனர். வெண்டி, தக்காளி மற்றும் அவரையினங்கள் வேறாக நட்டு நற்பயன் அடைந்தனர். தமது தேவைக்கு மேலானதைச் சந்தையில் விற்று அதிக நன்மையடைந்தனர்.

கொடியினப் பயிர்கள்

கொடியினப் பயிர்களான பயிற்றை, பாகல், புடோல், பூசணி, பீர்க்கு, சிறகவரை போன்றவை எம்முன்னோரின் சிறப்பான காய்கறிப் பயிர்களாகும். இவை யாவும் பண்படுத்திய நிலத்தில் விதைகளை நாட்டியே வளர்த்தனர்.

பயிற்றை

பயிற்றை வேலியில் படரவிட்டு ஆறு வாரங்களில் காய்க்கத் தொடங்கும். மேலும் இரு மாதங்களில் செழிப்புடன் வளர்ந்து நல்ல காய்களைத் தரும். பயிற்றையில் அக்காலத்தில் ஓரடிக்குக் குறைவான கட்டைக்காய்கள் காய்க்கும் இனங்களே இருந்தன. பிற்காலத்தில் பிற மாவட்பங்களிலிருந்து தருவித்து நட்ட இனம் இரண்டடி வரை நீண்ட காய்கள் (குரங்குவால் பயிற்றை) கிடைக்கும்.

பாகல்

பாகற்காய் கசப்பானது. எம்முன்னோர் தமது அறுசுவை உணவுக்காக பாகற்காயையும் சேர்த்துக்கொண்டனர். பாகல் வேலிகளிலும் நாலடி உயரப் பந்தலிலும் நிலத்தில் கடுகுநாவல் போன்ற செடிகளின் தடிகளைப் பரப்பி அதன் மீது படர வைத்தனர். பாகற்காய் ஓரடி நீளம் வளரும் இனங்களும் சிறிய இனங்களும் உண்டு. காய்கள் பச்சை நிறமாகவும் பழுப்பு வெள்ளை நிறமாகவும் காணப்படும். பாகற்காய் வைகாசியில் நட்பால் மூன்று மாதம் நற்பயன் தரும்.

புடோல்

புடோலங்காய் மூன்றடி வரை நீளமான காய்களும் உண்டு. பிற்காலத்தில் ஓரடி நீளக்காய்களும் காணப்படுகின்றன. இதன் காய்களின் நீளத்தை உணர்ந்து தடிகள் நட்டு ஆறடி உயரத்தில் வாழை நாரினால் பந்தலிட்டுப் படர விடுவர். புடோல் மூன்றுமாதம் வரை பயன் தரும் காய்கறியாகும்.

சிறகவரை

இப்பயிர் வைகாசி மாதத்தில் நட்பால் ஐப்பசி, கார்த்திகை மாதங்களில் காய்க்கத் தொடங்கிப் பனிக்காலம் வரை பயன் தரும்.

பூசணி

கறிப்பூசணி, நீற்றுப்பூசணி என இரு வகையுண்டு. நல்ல வளமான நிலத்தில் நட்டு நிலத்தில் படரவிடுவர். ஆறு வாரம் முதல் மூன்று மாதங்கள் தொடர்ந்து நற்பலன் தருபவை. கறிப்பூசணி கறியாகவும் சாம்பார் தயாரிக்கவும் உதவும். தடித்த தோலுடையவை. பூசணிக்காய் கூடுதலான நீர்த்தன்மை கொண்டவை. கறிப்பூசணியில் இரண்டு முதல் பத்துக் கிலோ வரை நிறையிலும் காணப்படும்.

நீற்றுப்பூசணிக்காய்

பிஞ்சுப் பருவத்தில் பச்சை நிறமுடையது. நன்கு முற்றியதும் நீறு போன்ற வெண்மை படர்ந்து வெள்ளை நிறமாகக் காணப்படுவதால் நீற்றுப்பூசணி என்னும் பெயர் பெற்றது. இக்காய்கள் இரண்டு முதல் எட்டுக்கிலோ வரை நிறை கொண்டவை. பூசணிக்காய் கறிக்கு உபயோகப்படும். மேற்கூறிய செடி கொடிக் காய்கறிகள் யாவும் எம் முன்னோரால் சந்தையில் விற்கப்பட்டுத் தமது அன்றாட தேவையை நிறைவு செய்தன.

கீரை வகை

கீரை வகையில் பல உள. அகத்திக்கீரை, முருங்கைக்கீரை, முசுட்டை போன்றவை விவசாய நிலம் தவிர்த்த இடங்களிலிருந்து கிடைக்கும். ஏனைய பயிர்களுடன் பல்வகைக் கீரைகள் வளரும். இவை தேடி விதைப்பதில்லை. இவை யாவற்றையும் தமது கறித்தேவைக்காகப் பிடுங்கி உபயோகித்தனர். தோட்டங்களில் ஏனைய பயிர்களைப் போல் குறிப்பிட்ட நிலத்தில் விதை விதைத்து நீர்ப்பாய்ச்சினால் இருபது நாட்களில் கீரை பிடுங்கலாம். ஒரு கைப்பிடி கீரை ஒரு குடும்பத் தேவையை நிறைவு செய்யும். “இலைக்கறி எவர்க்கும் ஏற்றதென்றறி” என்ற முதுமொழிக்கமைய கீரை வகை யாவருக்கும் உபயோகமானது. கீரை சிறந்த உயிர்ச்சத்து மிக்க சத்துணவாகும். ஒரு விவசாயி தாம் தொடர்ந்து பயிர்வகையை நடுவதற்காக எல்லாவிதப் பயிர்களிலும் அவ்வப்போது எதிர்காலத் தேவைக்காக விதைகளையும் தேடிக்கொள்வர்.

கீரையை நன்கு வளரவிட்டால் இரு மாதங்களில் பூக்கள் வந்து கதிராகி முற்றியதும் அக்கதிர்களை எடுத்துக் காய வைத்து தட்டி எடுத்து விதையை வேறாக எடுத்துப் பாதுகாப்பாக வைத்திருப்பர். ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டது போல “இல்லத்தே வித்துளதாய்” என்ற முதுமொழிக் கமையத் தாம் பயிரிட்ட அத்தனை பயிர்களிலும் விதைகள் எடுத்து உரிய காலத்தில் பயிரிடும் எஞ்சியதை ஏனையோருக்கு வழங்கியும் அறங்காத்த எம் மூதாதையரின் பணி இன்றுவரை எம்மை வழிநடத்து கிறது. விவசாயம் என்னும் உழவுத்தொழில் எம்மண்ணை அலங் கரிக்கிறது. “முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சியுடையார்”

14. பிற்கால இணைப்பு விவசாயம்

1960 இன் பின் எம்முன்னோர் வாழ்ந்து செய்து காட்டிய பழைமையான விவசாய நெறிமுறையுடன் இன்றைய விஞ்ஞான முன்னேற்றமான புதுமைகளையும் இணைக்கும் பணி காலத்தின் தேவையாக இருந்தது. பிற மாவட்டங்களில் ஏற்கெனவே பயிரிடப்பட்ட உருளைக்கிழங்கு, முட்டைக்கோவா, இலைக்கோவா, லீக்ஸ், கரட், பீற்றூட், முள்ளங்கி, போஞ்சியினம், கறிமிளகாய், பூக்கோவா போன்ற மேலைத்தேயப் பயிர்களை நாட்டி அதிக பயனடையும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இப்பயிர்கள் யாவும் மாரிகாலப் பயிர்களாக நடப்பட்டன. எம் மண்ணில் நற்பயன் தந்து நிதிவளத்தையும் தந்தது.

ஏற்கெனவே மாட்டெருவால் வளம்பெற்ற எம் மண்ணில் பயிர் நட்பை குறிப்பித்தக்கது. பயிர்வளம் நற்பயன் தந்தது போல பிற காலத்தில் உணர வேண்டிய தீமையும் தொடர்ந்து வந்தது. இப்பயிர் வகை அரச நிறுவனங்களின் ஆலோசனைப்படி குறிப்பிட்டளவு இரசாயனக் கலவை உரமும் இடப்பட்டது. வளம் மிக்க எம்மண்ணில் உரம் இடும்போது பயிர் கூடிய பலனைத் தந்தது. பேராசை கொண்ட எமது விவசாயிகள் மிகக்கூடுதலான உரக்கலவையைக் கலந்து பயிர் களுக்கு இட்டனர். மண்ணின் சகல சத்துக்களையும் மூன்று வருட காலத்துக்குள் எடுத்ததால் மண் வளம் குன்றிச் செயலிழந்தது. இதனால் விவசாயிகள் பெருநட்டமடைந்தனர்.

வியாபாரத் தந்திரமாக இரசாயன உரத்துடன் கிருமிகள் பெருகும் வகையையும் சேர்த்தனர். உரக்கலவையிட்ட பயிர்களில் பல வித நோய்களும் வேகமாகப் பரவின. இந்த நோயைக் கட்டுப்படுத்தக் கிருமி நாசினியை அறிமுகஞ் செய்தனர். விவசாயி தமது பயிர் களுக்குக் கிருமி நாசினியை உபயோகிக்க முன்வந்தனர். இதனால் கெடுதியான உணவையே உண்கிறோம்.

ஏறத்தாழ 50 வருடங்களுக்கு முன் யாழ் நகரிலுள்ள பிரபல கிருமிநாசினி விற்கும் நிறுவன முகாமையாளர் கொழும்பிலுள்ள கிருமி நாசினி மொத்த விற்பனை நிலையத்தை நாடினார். அந்த நிறுவனப் பிரதிநிதி ஒருவர் யாழ் வர்த்தக முகாமையாளர்களைத் தமது வாகனத்தில் அழைத்து வந்தார். வரும் வழியில் மதிய வேளை வன்னி யில் வயலோரமுள்ள மர நிழலில் தறித்தனர். வீதியால் எவரும் வராத வேளை இருவரும் வயலை நாடினர். கொழும்புப் பிரதிநிதி சிறு டப்பாவைத் திறந்து செழிப்பான நெற்பயிர் மீது தூவினார். கண்ணாற் பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோது பச்சைப்பசேல் என்றிருந்த பயிர் வாடிச் சோர்ந்தது மட்டுமன்றி தொடர்ந்து மருந்தின் வீரியத்தால் கருகிக் கொண்டு சென்றது. யாழ்ப்பாண முகாமையாளர் இவ்வனியாயம் கூடாதென்றார். கொழும்புப் பிரதிநிதி வேறொரு மருந்தை அதன் மேல் விசிறவும் பயிர்கள் விடுபட்டு முன்போல சிலிர்த்தன.

அச்சமயம் இதுதான் எமது மருந்தின் இரகசியம் என்று கூறி மருந்து விற்கும் தந்திரத்தையும் தெரிவித்தார். தாம் அவ்விரு மருந்து களையும் எடுப்பதில்லையெனக் கூறினார். (இத்தகவலை அந்த முகாமையாளர் கிருமிநாசினி விற்கும் நாசகாரச் செயலை எனது நண்ப ரென்ற முறையில் 45 வருடங்களுக்கு முன் தெரிவித்தார்.)

இரசாயன மருந்தை விசிறும் பயிர்கள் செழிப்பாகக் காணப் பட்டன. கீரை மற்றும் காய்கறிகள் குறிப்பிட்ட நாட்களுட் பிடுங்கா விட்டால் முற்றிச் சேதமடையும். இதனால் தமது வருமானத்தையே நோக்காகக் கொண்டவர் முதல்நாள் மருந்து விசிறிய பொருட்களை

மறுநாட் சந்தையில் கொண்டு சென்று விற்கிறார். சந்தையில் காய்கறிகளை வாங்கும் பாவனையாளர் அதனை வாங்கி வந்து சமையலுக்கு உபயோகிப்பதால் பல நோய்களால் தாக்கப்படுகிறார். இவ்விதமான பாவனையால் எம்மவர் இன்று பல்லின நோயாளிகளாவதைக் காண்கின்றோம்.

எம்முன்னோர் அன்று தமது மாட்டெருப் பாவனையுடன் பெரு முயற்சியால் பெற்ற உணவுப் பொருட்களை உபயோகித்து நோயற்ற திடசாலிகளாக இன்றும் பலர் வாழ்வதை நோக்கலாம்.

“நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்”

15. அக்கால நீர்ப்பாசன முறை

எம்மவரின் வாழ்வாதாரப் பணிகளுள் கடினமானது விவசாயப் பணியாகும். விவசாயத்தின் சிறப்பில் நீர்ப்பாசனமும் முக்கியமாகும். முன்னாளில் காய்கறிப் பயிர், புகையிலைக் கன்று போன்றவற்றை நடத்தும் மூன்று வாரங்களுக்கு நீரை இறைத்து விரயமாக்காது சிக்கனம் தேடினர். அப்பயிர்களுக்குத் துலா மூலம் நீரெடுத்து மண் குடங்களில் எடுத்துக்கொண்டு வந்து ஊற்றியே வளர்த்தனர். கன்றுகள் வளர்ந்ததும் கிணற்றிலிருந்து நீரிறைத்து வாய்க்கால் வழியே விட்டுப் பயிர்களுக்கு நீர் பாய்ச்சினர். இன்றைய நீர் இறைக்கும் இயந்திர மூலம் இலகுவாக நீர் பாய்ச்சும் வழிகள் அன்றில்லை) அன்றைய நீர்ப்பாசன முறை கடினமானது. அதனை நன்கறிவோம்.

அக்காலத்தில் விவசாயிகள் தமது பெருநிலப் பரப்பிலமைந்த தோட்டத்தின் நடுவே கிணறு வெட்டியிருப்பர். இக்கிணற்றிலிருந்து நீரிறைப்பதற்காக துலாவை உபயோகித்தனர். முதலில் கிணற்றின் மிதியோரம் ஐந்தடி அகலத்தில் இரு பக்கமும் நெடியுயர்ந்த பூவரச மரங்களை நாட்டியிருப்பர். இரு பக்கமும் அமைந்த பூவரச மரங்களை வெவ்வேறு வரைமான பனைமரங்களால் இணைத்துக் கட்டியிருப்பர். இப்பனைமரங்கள் துலாவைத் தாங்கும் (பேணும்) செயலால் “பேண்

மரம்” என்றழைத்தனர். துலா மேலும் கீழும் அசைய உதவும் கால் களாகப் பூவரச மரங்கள் அமைந்ததால் அதனை “ஆடுகால் மரங்கள்” என்றனர்.

துலா

துலாவைச் செய்வதற்கெனத் தமது பனந்தோப்பிலுள்ள வளை வில்லாத நேரிய வைரப் பனையைத் தறித்துத் துலா செய்வித்தனர். இத்துலா ஆடுகால்களின் இடைநடுவே அமையவும் பேண் மரங்களின் மீது நிறுத்துவதற்காகத் துலாவின் இடையில் அச்சாணி போன்று பிறிதொரு வைர மரத்தைக் குறுக்கே இணைத்து பேண் மரத்தின் மீது ஏற்றி வைப்பர். துலா மேலும் கீழும் அசையவும் பேண் மரங்கள் மீது பாதுகாப்பாக இருக்கவும் உதவும் மரம் “அச்சலக்கை” எனவும் அழைக்கப்பட்டது. மேலும் துலாவை நீரெடுப்புதற்காகத் துலா மீது ஏறி இறங்கவெனத் துலாவினை ஊடறுத்துச் செல்லும் நென்பு எனப்படும் படிகள் இரு பக்கமும் ஒரு சாண் நீளமாக வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கும். இத் துலாவின் மேற்பகுதியில் (தலைத்துலா) கிணற்றுட் சென்று நீரெடுக்க உதவும் கொடியை இணைத்திருப்பர். இக்கொடி பற்றைகளினூடே படர்ந்திருக்கும் சூரைக்கொடியில் தமது கிணற்றாழத்திற்கமைவாக வெட்டி எடுப்பர். குறிப்பிட்ட சூரைக்கொடியில் இரு முனைகளிலும் பிற தேவைகருதி இரு கணுக்கள் வரும் வகையில் வெட்டியெடுப்பர்.

வெட்டிக்கொண்டு வந்த பச்சையான சூரைக்கொடியை நெருப் பினாற் சுட்டு அதன் தோலை நீக்கி எடுத்தால் என்றும் பழுதடையாத பலமான துலாக்கொடியாக அமையும். தலைத்துலாவில் துலாக்கொடி யின் ஒரு முனையை ஏற்கெனவே இருந்த கணுவின் தடையுடன் கயிற்றினால் கட்டி அமைப்பர். கொடியில் மறுமுனையில் ஏறத்தாழ முப்பது லீற்றர் நீர் கொள்ளக்கூடியதும் குருத்துப் பனையோலையால் இழைக்கப்பட்டதுமான பெரிய பட்டை கட்டப்படும். இப்பட்டையின் வாய்ப்பக்கத்தில் குறுக்கேயொரு மெல்லிய வைரத்தடியை இணைத்துப் பனை நாரினாற் கட்டியிருப்பர். துலாக்கொடியையும் பட்டையையும் வேறோர் கயிற்றினால் பட்டையின் கீழ்ப்பக்கத்தைச் சுற்றி பட்டையின் வாயில் கட்டிய தடிகளின் ஓரத்தில் இறுக்கக்கட்டி இணைத்திருப்பர்.

அன்றைய விவசாயிகள் தண்ணீர் இறைப்பைப் பின்னிர்வு இரண்டு மணியிலிருந்தே தொடங்குவர். இவ்வாறு பயிர்ச்சொந்தக்காரர் இறைப்புக்கு வேண்டிய பட்டை, கயிறு, மண்வெட்டியுடன் வெளிச்சத் திற்காக மண்ணெண்ணெய் லாம்பும் கொண்டு கிணற்றடிக்கு முதலில் செல்வார். இறைப்புப் பணிக்கு இருவர் துலா மிதிக்கவும் ஒருவர் கிணற்று மிதியிலிருந்து துலாக்கொடியில் கட்டிய பட்டையால் நீரைக் கோலி வாய்க்காலில் விடுவார். தண்ணீர் குறிப்பிட்ட விவசாயியின் பயிர்களை நாளும். நாலாவது ஆள் பயிர்களுக்கு நீரை மண்வெட்டியால் மறித்துப் பாயவிடுவார். இந்நால்வரின் தேவையால் மூன்று நாட்களுக் கொருமுறை நீரிறைக்க வேண்டும். இதனால் மூன்று விவசாயிகள் சேர்ந்து கூடி தினம் ஒருவரது காணியில் நீரைப் பாய்ச்சுவர். நாலாம் ஆள் விவசாயியின் குடும்ப உறவினராக இருப்பார். இல்லையேல் ஒரு கூலியாள் இறைக்கும் பணியை ஏற்பார். மூவர் சேர்ந்து இறைப்பதைக் “கூட்டிறைப்பு” என்பர்.

ஒருநாள் இறைப்பு முறை என்றால் முதல்நாள் உரிய விவசாயி தமது காணிக்கு நீர் செல்லும் பாதைகளை மறித்துக்கட்டி வாய்க்கால் களையும் புல் பூண்டுகள் இல்லாதவாறு மண்வெட்டியால் செதுக்கி வைப்பார். இறைப்பிலின்று யாவரும் ஏற்கெனவே குறித்தபடி நேரம் தவறாது அவ்விடத்தை வந்தடைவர். தற்செயலாக யாரும் வரப் பிந்தினால் உரிய விவசாயி துலாவின் மீதேறி ஓயரத்தில் நின்று குரலெழுப்பினால் வெகு தூரத்திற்குக் கேட்கும் கூவிக்குரலெழுப்புவார். அவ்விடம் வரப்பிந்தியவர் தாமும் குரலெழுப்பியவாறு அவ்விடத்தை நாடுவர். இது பற்றிய நகைச்சுவையான தகவலைப் பின்னர் அறிவோம்)

குறிப்பிட்டபடி நால்வரும் ஒன்று சேர்ந்ததும் லாம்பை ஆடு காலில் கட்டியதும் இருவர் துலா மீதேறித் துலா சரிந்து வர மிதிப்பர். மிதியில் நிற்பவர் பட்டையைக் கிணற்றில் விட்டுத் தண்ணீர் கோலியதும் வெளியே எடுத்து வாய்க்காலில் விடுவர். தண்ணீர் அடுத்தவரால் பயிர்களுக்கு விடப்படும். துலா மிதிப்பவர்களும் மிதியில் நிற்பவர்களும்

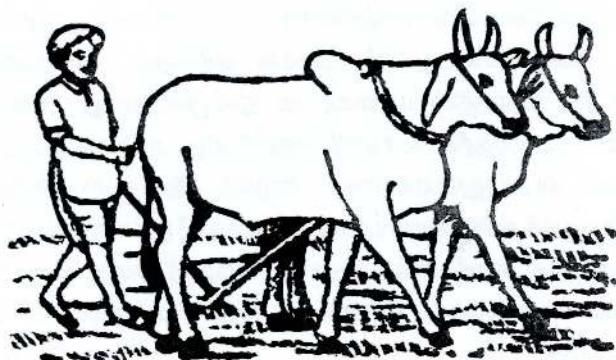
இரவு வேளையானாலும் நிதானமாகவே செயற்படுவர். இவ்வாறு மூன்று நாளும் மூவரதும் நிலங்களுக்கு வரிசைக்கிரமப்படி இறைப்பு நடைபெறும்.

அன்றைய இறைப்புக்குரியவரின் வீட்டிலிருந்து அதிகாலை யில் (5-6 மணியளவில்) தேநீர் எடுத்து வந்து குடும்ப உறுப்பினர் வழங்குவர். காலை உணவு சத்துள்ள தானியங்களினால் செய்யப்பட்ட பலகார வகை) வழங்கப்படும். இதனால் சற்று ஓய்வும் காலை உணவும் இறைப்பவர்களின் உடல் அலுப்பை நீக்கும். ஒரு நாளில் 3000 -5000 கன்றுத் தரைக்கு மதியம் வரை நீர் பாய்ச்சுவர். காலை உணவு கொண்டு வருபவர் அன்றாடத் தேவைக்கான காய்கறி கிழங்குகளை (கட்டையுடன்) எடுத்துக்கொண்டு வீடு செல்வர்.

தோட்டத்திலிருந்து மரவள்ளிக் கிழங்கைக் கட்டையுடன் கொண்டு சென்றதை இணுவில் ஆஸ்பத்திரிக்கு முன்னின்று அவ தானித்த ஐரோப்பியர் நண்பருக்குத் தெரிவித்ததை முன்னர் அறிந் தோம். இதே ஐரோப்பியர் தெரிவித்த வேறொரு தகவலையும் அறி வோம். “இவ்வூர் பாமர மக்கள் அதிகாலை இரண்டு மணியளவில் பனிக் காலத்திலுள்ள குளிரையும் பாராது ஒரு லாம்புடன் கையில் கூடைகள் கயிறுகளுடன் செல்கின்றனர். சற்று நேரத்தில் பட்ட மரத்தின் மீதேறி நின்று கூக்குரலிடுகின்றனர். யாவரும் ஒன்று சேர்ந்ததும் பட்ட மரத்தில் நின்று பாடிக்கொண்டு உலாவுகின்றனர். வேறொருவர் கூடையில் தண்ணீர் அள்ளி வெளியே ஊற்றினார்.” (பட்ட மரமென்பது துலாவைக் குறிக்கும். கூடை என்பது பட்டையைக் குறிக்கும். கூக்குரலிடுவது என்பது உரிய நேரத்தில் யாவரையும் ஒன்றுகூடுமாறு அழைக்கும் ஒலியாகும். பட்ட மரத்தில் உலாவி வரும்போது பாடுவது தமது இசை ஆர்வத்தால் பொழுதுபோக்காகப் பாடுவர். இப்பாடல் அதிகாலை வேளை தேமதுரத் தமிழோசையாகவே இருக்கும்) இவ்வாறு ஐரோப்பியர் நகைச்சுவையாக எழுதினார். இதனை எம்மவர் தமது பணிச்சிறப்பு ஐரோப்பியரால் அறிமுகஞ் செய்யப்பட்டதைப் பெருமையுடன் அன்று கூறியவையாகும்.

மேற்சூறிய இறைப்புகள் மாரிகாலப் பயிரான புகையிலைக் கன்றுகளுக்கான இறைப்புக் காலமாகும். புகையிலைக் கன்றுகளுக்கு மார்கழி பிற்பகுதி, தை, மாசி முற்பகுதிகளில் நடைபெறுவதாகும். ஒரு போகப் பயிருக்கு 20 - 22 முறை மட்டும் இறைக்கப்படும். மரவள்ளி, கத்தரி, மிளகாய், கொடி வகைக் கிழங்குகள், சட்டிக்கரணை போன்ற பயிர்கள் மேலும் ஒரு போகமாக நீடிக்கும். சிறுதானிய வகைகள் ஒரு போகப்பயிர்களாகும்.

ஒரு விவசாயி தமது நாளாந்த விவசாயப் பணிகளுடன் இறைப்புக் காலங்களிலும் தமது கடின வேலைத்திறனை நிலை நாட்டுவர். குடும்ப உறுப்பினர்களான வளர்ந்த பிள்ளைகளும் தோட்டத்தில் பணியாற்றுவர். விவசாயி தமது வாழ்வாதாரம் சிறக்கவும் ஏனையவர்களிடம் கையேந்தாமல் தோட்டத்தில் பற்பல வேலைகளைச் செய்தாலும் காலை பத்து மணிக்கு மேல் தமது மேலதிகப் பணியான சுருட்டுக் கைத்தொழிலையும் நாடுவர். இதனை வேறாக அறிவோம். விவசாயியின் மனைவி வளர்ந்த பிள்ளைகள் தமது வீட்டிலும் தோட்டத்திலும் வளர்க்கும் கால்நடைகளுக்கான புல்லைப் பிடுங்குவர். இதனால் பயிர்களிடையேயுள்ள களைகள் அகற்றப்பட்டுப் பயிர்கள் சிறப்படையும். இவ்வாறு விவசாயக் குடும்பத்தின் அன்றாடப் பணிகள் ஊக்கத்துடன் செய்யப்பட்டதால் அக்குடும்பம் இன்றுவரை சிறப்புடன் திகழ்வது மண்ணின் பெருமைக்குரியதாகும்.

16. விவசாயம் தவிர்ந்த ஏனைய பணிகள்

இப்புனித மண்ணின் வளமும் பண்டைய சமுதாயத்தின் அயராத பணிச்சிறப்பும் தமது உடலுழைப்பையன்றி அடுத்தவரிடம் கையேந்தாத நற்பண்பும், அடுத்தவரின் சொத்தைத் தீண்டாது தமது தேவையைத் தமது சுயமுயற்சியால் நிறைவு செய்யும் நோக்கும், தாம் உண்ணும் போது அடுத்தவருக்கு ஒரு கைப்பிடியேனும் தந்து பகிர்ந்துண்ணும் உபசரணையும் எம்மவரின் சிறந்த வாழ்க்கை நெறியாகும்.

தம்கருமமே கண்ணாயினவர்கள் தமது பிரதான வாழ்வாதாரப் பணியான விவசாயத்தில் கடின உழைப்பின் ஓய்வு வேளையில் தமது எதிர்காலச் சந்ததியினரும் தம்மைப் போல் சுறுசுறுப்புடன் வாழவும் அவசிய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டியவற்றைப் பெறவும் தமது நிதிவளத்தைப் பெருக்கவும் வெவ்வேறு உப பணிகளையுஞ் செய்தனர். நூறு வருடங்களுக்கு முன் வாழ்ந்தோர் தமது உடமைகளான நிலம் மற்றும் சொத்துக்களைப் பிள்ளைகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்த வரிசையில் பிற்காலத்தவர் நூறு வருட அளவில் குறுகிய நிலப்பரப்பில் 15-20 பரப்பில் விவசாயமும் அதேபோல குடியிருப்பு நிலம், பனந்தோப்பும் சுற்றுச் சுருங்கினாலும் முன்னோர் வாழ்ந்த நெறியில் வாழ விரும்பினர்.

கடின உழைப்பான விவசாயத்திற்கு மேலாக அக்காலத்தில் வருமானம் தரக்கூடிய சுருட்டுக்கைத்தொழிலை கூடுதலானவர்கள் நாடினர். பெண்கள் தமது பனந்தோப்பிலிருந்து கால்நடைகளுக்கான ஓலை வெட்டும் போது வெட்டிச் சேர்த்த குருத்தோலையை ஓலைச் சார்வு மூலப்பொருளாகக் கொண்டு பன்னவேலையைச் செய்தனர். இதனால் மேலதிக வருமானம் கிடைத்தது. சுருட்டுக் கைத்தொழில் பன்ன வேலை பற்றி விரிவாக அறிவோம்.

சுருட்டுக் கைத்தொழில்

யாழ் மண்ணில் நூறு வருடங்களுக்கு முன்புதான் புகையிலைப் பயிர் அறிமுகமானது. புகையிலையில் இரண்டாம் தரமான இடதரம் புகையிலைக் கன்று வெட்டியபின் வளரும் இரண்டாம் பருவமான கெட்டு ஆகியவற்றுடன் மட்டக்களப்பிலிருந்து காப்பிலைப் புகையிலை மற்றும் கண்டி மாவட்டத்திலிருந்து வெளிப்பத்தி உடைசல் போன்ற வகை புகையிலைகளையும் தருவித்து சுருட்டுக் கைத் தொழிலை தொழிலதிபர்கள் தொடக்கினர். இவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் சுருட்டுகள் பிறமாவட்டங்களில் அமோக விற்பனையாகின. இதனால் உள்ளூரில் பல சுருட்டுத் தொழிற்சாலைகள் உருவாகவும் சுருட்டுத் தொழிலாளர் பலருக்கு வேலை வாய்ப்புகளும் கிடைத்தன. நூறு வருடங்களுக்கு முன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இக்கைத்தொழிலுக்காக எம்மவர் பிரதான வேலைகள் செய்ததும் சிறு உபபணிகளைத் தமது வயது வந்த பிள்ளைகளிடம் ஒப்படைத்துவிட்டுச் சுருட்டுக்கைத் தொழிலை நாடுவர்.

ஒரு தொழிலாளி நாளொன்றுக்கு ஐம்பது முதல் நூறுகட்டுச் சுருட்டு (500 - 1000) வரை சுருட்டினார். இன்று ஒரு கட்டுச் சுருட்டின் கூலி இருபது ரூபா. அன்று ஒரு கட்டுச் சுருட்டின் கூலி அரைச்சதம் மட்டுமே. ஆனால் அக்காலத்தில் பணத்தின் பெறுமதியும் பொருட்களின் பெறுமதியும் அவ்விதமாகும். அன்று ஒரு கொத்தரிசி இரண்டு சதம். இது போலவே ஏனைய பொருட்களும் மலிவாகும். ஒரு சுருட்டுத் தொழிற்சாலையில் 50 - 100 தொழிலாளர் வேலை செய்வர். அக்காலத்தில் தமது அறிவை விருத்தி செய்வதன் பேரில் நன்கு வாசிக்கக் கூடியவர் மூலம் தினமும் புராணங்கள் இதிகாசங்கள், நீதி நூல்கள், நாளேடுகள் படிக்கப்படும். படிப்பவருக்குக் கூலியாக அத்தனை தொழிலாளரும் ஒரு கட்டுச் சுருட்டுக்கூலியை வழங்குவர். படிப்பவர் ஏனையோர் பெறும் சுருட்டுக் கூலியைப் போலத்தாமும் பெற்றனர்.

இதனால் சைவமும் தமிழும் உலகியல் அறிவும் சுருட்டுத் தொழிற்சாலையிலேயே வளர்ந்தன. அக்காலத்தில் கேட்ட கல்வி

ஞானம் எம் முன்னோரின் சகல பணிகளிற் சிறக்கவும் அறப்பணிகள், சமய சமூகப் பணிகள் சமரச நீதி முறைகள் யாவும் சிறப்படைந்தமை யாவராலும் இன்றுவரை சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது.

உதாரணமாக இணுவில் மேற்கில் நூறு வருடங்களுக்கு முன் பிறந்தவர் க.விசுவலிங்கம் என்பவர். மூன்றாம் வகுப்பு வரை படித்தவர். வசதியீனம் காரணமாகக் கல்வியை நாடாது சுருட்டுக் கைத்தொழிலை மாணவப் பருவத்திலிருந்தே நாடி நீடியகாலம் வேலை செய்தவர். சுருட்டுத் தொழிலாளர் சங்கத்தில் உயர்பதவிகளை வகித்தார். தாம் சுருட்டுத் தொழிற்சாலையிற் கற்ற அறிவினால் சகல அறிவுகளுக்கு மேலாக உலகசமுதாயநெறி, தொழிலாளர் ஏழைகளின் வாழ்வாதாரம் உலகியல் அறிவு, கூட்டுறவு முறை, நீதிநெறி மனக்கணிதம் யாவற்றையும் துறைபோக ஆராய்ந்தவர். எவருடனும் நடுவுநிலை யுடன் பேசிச் சமாதானத்தை வளர்த்தவர்.

இணுவிலில் முதன் முதல் ஐக்கிய பண்டகசாலை நிறுவப்பட்ட போது விசுவலிங்கம் அவர்களையே முகாமையாளராக்கினர். தமது பணியை நிறைவாகச் செய்து ஒரு சதமேனும் தவறாது கணக்கு ஒப்படைத்தவர். இவர் முகாமையாளர் பதவி வகித்தாலும் சமயத்திற் கேற்ப தாமும் பொருட்களை விநியோகிப்பார். விநியோகிக்கும் பொருட்களின் விலையை பொருட்கள் வழங்கும்போது மனக்கணக்கால் கூட்டி மொத்தமான விலையைச் சொன்னால் விற்பனைச் சீட்டின் பெறுமதி சமனாக இருக்கும்.

இவர் இதுபற்றிக் கூறும் போது “தம்பி எதற்கும் நிதானம் தேவை உரிய பொருளுக்குப் பேய்க்கணக்கு (பேய்க்கணக்கு என்பது உத்தேச மதிப்பாகும்) பார்த்தால் தப்பாது” என்று நகைச்சுவையுடன் கூறிச் சிரிப்பார். இவர் தமது பணிச்சிறப்பால் பண்டகசாலையின் பொது முகாமையாளராகவும் பிற்காலத்தில் சுன்னாகம் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சமாச இயக்குனர்சபை உறுப்பினராகவும் பணியாற்றினார். சமாசக் கூட்டங்களுக்குச் செல்லும் போது வழங்கும் சலுகைப் பணத்தை இது ஏழைகளின் சொத்து என்று கூறி வாங்க மறுத்தவர். நடுவு

நிலையில் சமரசமாக நீதியை நிலை நிறுத்தினார். இவரின் பணியை உயர்த்தியது சுருட்டுத் தொழிற்சாலையிற் கேட்ட கேள்வி ஞானமே என இன்று வரை யாவரும் ஏற்றுக்கொள்வர்.

பன்ன வேலை

பண்டைக் காலத்திருந்தே யாழ் மண்ணில் “பூலோகக் கற்பகதரு” எனப் போற்றப்படும் பனை மரங்கள் எம்மவரின் பல அற்புதமான பணிகளிலும் அலங்கரிப்பதை வேறாக அறிவோம். பனை மரத்தின் குருத்தோலையில் அன்று எம்மவர் பல கைப்பணிப் பொருட்களை உருவாக்கினர். அவற்றுள் பனையோலையை மூலப் பொருளாகக் கொண்டு பெட்டி, கடகம், பாய், கதிர்ப்பாய், பெரிய கூடைகள், (சிறுதானியங்கள் சேகரிக்க) நீற்றுப்பெட்டி போன்ற பல பொருட்களைச் செய்தனர். பனை ஓலையின் ஈர்க்கிலிருந்து சுளகு வட்டச்சுளகு போன்ற பல பொருட்களைச் செய்தனர்.

அக்காலத்தில் ஆண்கள் தோட்ட வேலைகளுடன் சுருட்டுத் தொழிலிலும் ஈடுபட்டனர். அதேசமயம் பெண்களும் குடும்ப வருமானத்தை உயர்த்த எண்ணினர். சமையல் முதலான வீட்டுப் பணிகள் செய்த பின் நேரத்தை வீணாக்காமல் தமது பனந்தோப்பிலிருந்து எடுத்துவரப்பட்ட ஓலைச்சார்வை மூலப்பொருளாகக் கொண்டு பன்ன வேலையை ஆர்வத்துடன் செய்தனர். தமது வீட்டுப் பாவனைக்குரிய சகல பொருட்களையும் செய்ததும் கூடுதலாகச் செய்ததை ஏனையோருக்கு விற்றனர். பன்னவேலைப் பொருட்களுக்கு அதிக தேவை இருந்ததால் முன்னோரான பெண்கள் பாட்டி முதல் குடும்பப் பெண்கள், யுவதிகளும் இப்பணியை விருப்புடன் செய்து அதிக நன்மையடைந்தனர்.

பனையோலையில் பன்னவேலை செய்யும்போது அதன் ஈர்க்கினால் உறி, ஈர்வாணி, சுளகு போன்றவற்றைச் செய்தனர். இவர்கள் பனை மட்டையிலிருந்து நார் உறித்து ஆடுமாடுகளைக் கட்டும் கயிறு மற்றும் தேவைகளுக்கான பனை நாரினாற் திரிக்கப்பட்ட

கயிற்றை உருவாக்கி அதிக நன்மையடைந்தனர். இப்பன்ன வேலையின் சிறப்பை அறிந்த அரசு பன்னவேலை செய்யும் ஆசிரியர்களைப் போதனை மூலம் பயிற்றுவித்து ஆசிரியர்களாக்கினர். இவர்கள் மூலம் பாடசாலை மாணவர்களிடையேயும் பன்னவேலை புகலிடம் கொண்டது.

எம்முன்னோரின் ஆரம்பகால வாழ்வாதாரப் பணியான விவசாயத்திற்கு மேலாகப் பெண்கள் பன்ன வேலையிலிணைந்து நற்பலனீட்டினர். இன்று பன்னவேலை எம்மவரிடையேயிருந்து அருகிவிட்டது.

17. பனை வளம்

ஈழத்தமிழகத்தின் பண்டைக்கால வாழ்வாதாரப் பணிகளுக்கு உறுதுணையாக இன்றுவரை பல்வேறு பொருட்கள் மூலம் உதவுவது பனைமரமாகும். இதன் சிறப்பு நோக்கி இதனைப் பூலோக கற்பகதரு என அழைத்தனர். விவசாயப்பணிக்கு மட்டுமன்றி மனிதவாழ்வில் பனை மற்றும் அதன் உறுப்புக்கள் யாவும் இன்றியமையாத நன்கொடையாகும்.

பனை மரங்கள் பல்வேறிடங்களில் வளர்ந்தாலும் ஈழத்தமிழகத்தில் நன்கு வளர்ந்து அடி மரத்திலிருந்து நுனியில் தோன்றும் குருத்தோலை வரை பல்வேறு பொருட்களாலும் எம் மண்ணை வளமாக்குகிறது. பனையிலிருந்து பெறப்படும் அத்தனை பொருட்களையும் பல்வேறு துறையில் சிறப்பான பொருட்களைத் தரும் கொடையால் பலர் வேலை வாய்ப்புப் பெறுகின்றனர். இவையாவற்றையும் எம்மவர் முன்னர் அறியாத போதும் அவ்வக் காலங்களில் பெறப்படும் பொருட்களின் சிறப்பை வியந்தனர். எமது தாய்நாடாம் தென்தமிழகத்தில் நடாத்திய பனை ஆராய்ச்சி மையத்தில் பெற்ற அனுபவத்தின் பேறாக ஈழமண்ணில் பனையின் பலாபலன்களைப் பல்வேறு விதமாக உபயோகிக்கும் வாய்ப்பு வளர்ந்தது.

பனம் விதையிலிருந்து முளைத்ததும் வடலி எனப் பெயர் பெறும். வடலி ஓலை சிறியது. வெய்யில் வெக்கையைப் போக்கும் விசிறி செய்ய உதவுவதன் மூலம் இளமையிலிருந்தே பயன் தருகிறது. சற்று வளர வளர அதன் பயன்களை அறிவோம். வடலி வளர்ந்து அதன் வெளிமட்டைகளான கங்குகளை அடித்துத் தும்பாக்கித் துடைப்பம் செய்தனர். நாலு வருபங்கள் வளர்ந்ததும் பாளைகள் வந்து விடும். ஆண் பனை காய்ப்பதில்லை. அதன் பாலையான கொக்கறை விறகெரிக்க உதவும். பெண் பனை மாசி, பங்குனிகளில் காய்க்கத் தொடங்கும். முற்றாத காய்கள் நூங்கு என அழைக்கப்படுகிறது. நூங்கு இனிய சுவையுடையது. சிறுவர் முதல் முதியோர் வரை விருப்புடன் தெவிட்டாது உட்கொள்ளும் இனிய பொருளாகும். முற்றிய பனங் காய்கள் விழுந்ததும் கிடைக்கும் பயனை அறிவோம்.

பனங்காயும் அதன் மூலம் பெறும் பயன்களும்

ஆடியில் பழுக்கும் பனங்காயிலிருந்து களியை உறந்தெடுத்ததும் விதைகளைப் பாதுகாப்பர். பனங்களியிலிருந்து பனாட்டுச் செய்தவன் பேரில் அதனைப் பாயில் உயரமாக வைத்துக் காய விடுவர். பரவிய களி நன்கு காய்ந்ததும் அதனைப் பனாட்டு என்றழைப்பர். பனாட்டு ருசியான சத்துணவாகும். பனம் பழமும் சாப்பிட உகந்ததாகும். இவ்வூர் மக்கள் மட்டுமன்றிப் பிற மாவட்ட மக்களும் விருப்புடன் வாங்கிச் சுவைப்பர்.

பனம் விதையின் பயன்

பனங்காயின் விதைகளைப் புரட்டாதி மாதத்தில் ஒரு உயர மண் மேட்டில் பரப்பி மண்ணால் மூடி விடுவர். மாரிகாலத்தில் விதைகள் கிழங்காகிவிடும். தை மாசியில் பனங்கிழங்கு பிடுங்கலாம். அக்கிழங்கின் தோலை உரித்து அடிவட்டை நீக்கி இரண்டாகப் பிளந்து வெய்யிலில் காய வைத்தால் ஒடியலாகும். இதனைப் பனை ஓலைக் கூடைகளிற் சேமித்து வைப்பர். தேவைக்கேற்ப எடுத்து மாவாக்கி பிட்டு மற்றும் பலகாரங்கள் செய்யலாம். அன்று எம்மவர் ஒடியல் மாவில்

சிறப்பான கூழ் காய்ச்சி குடும்ப சுகிதம் கூடிக்கூழ் குடித்து மகிழ்வர். இன்றுவரை ஓடியல் கூழ் சிறப்புடன் விருந்தாகிறது.

புளுக்கொடியல்

பனங்கிழங்கை அவித்த பின் அதன் அடிவட்டை நீக்கி இரண்டாகப் பிளந்து தும்புகளை நீக்கியதும் வெய்யிலில் நன்கு காய விடுவர். காய்ந்த புளுக்கொடியல் சேமித்து வைக்கப்படும். இதனை நொருக்குத் தீனாகவும் மாவாக்கிச் சிற்றுண்டிகள் செய்தும் உபயோகிப்பர்.

ஆண் பனைகளும் கள்ளுச் சேர்த்தலும்

ஆண், பெண் பனைகள் மாசி மாதத்தில் பாளை வெளிவரும். பாளைகளின் இளம் பருவத்திலேயே கள்ளுச் சேர்ப்பர். பெண் பனைகளிலும் கள்ளுச் சேர்க்கலாம். ஆனால் பெண் பனைகள் காய்த்துப் பல்லினப் பயன் தருவதால் கூடுதலான பெண் பனைகளில் கள்ளுச் சேர்க்காது விடுவர். ஒரு சில பெண் பனைகளுடன் சகல ஆண் பனைகளிலும் கள்ளுச் சேர்ப்பர். இக்காலத்தில் கடும் வெய்யில் காலமாதலால் யாவரும் கள்ளை விரும்பிப் பருகுவர். கள் மதுசாரம் மிக்கது. இக்காலத்தில் கூடுதலான கள் உற்பத்தியாகும். பனங்கள் சித்த மருத்துவத்துக்கு உபயோகமாகும். சிறுபிள்ளைகளுக்கான மகோதரம் போன்ற வியாதிகளுக்காகச் செய்யப்படும் “காடி” யில் பனங்கள் கூடுதலாகச் சேர்க்கப்படும். மேலும் பல வகையில் சித்த மருத்துவருக்கு உதவக் கூடியது.

பனையிலிருந்து பதநீர் தயாரிப்பர். பதநீரைக் காய்ச்சிப் பனங்கட்டி தயாரிப்பர். மேலும் இதிலிருந்து பனங்கற்கண்டு, பனஞ்சீனி தயாரிப்பர். இவைகளும் சித்தமருத்துவத்துக்கு ஏற்றவை. காய்ச்சிய பதநீர்க் கலவையைச் சிறியது முதல் பெரிய பனை ஓலையினாலான குட்டானில் நிரப்பிக் காயவிடுவர். பனங்கட்டி முற்காலத்தில் தேநீருடன் சுவைத்து உண்ணப்பட்டது.

சீவல் தொழில்

இம்மண்ணில் பல்லாயிரம் பனை மரங்கள் உள்ளன. இப் பனைகளிலிருந்து கள்ளைச் சேர்க்கவே சகல இடங்களிலும் சீவல் தொழிலாளர்கள் பணி புரிகின்றனர். இவர்கள் யாவரும் பனந்தொழில் அபிவிருத்திச் சங்க மூலம் பதியப்பட்டு அவர்கள் மூலமே கள்ளை விநியோகிக்கின்றனர். இவர்கள் தமது திறமைக்கேற்ப கூடிய வருமானத்தைப் பெறுவர். ஒரு பகுதியினர் பதநீர் சேர்க்கவும் பனங்கட்டி காய்ச்சவும் சிறந்தவர்கள். தமது சங்கத்தின் கூட்டு முயற் சியால் எமக்கு வேண்டிய பனங்கட்டி போன்ற மருத்துவக் குணமுள்ள பொருட்களைத் தருவது கற்பகதரு என்னும் பனையின் வளத்தை அணி செய்வதாகும். இப்பணியில் பல நூற்றுக் கணக்கான தொழிலாளருக்கு வேலை வாய்ப்பைத் தருவதும் இயற்கையின் கொடையாகும்.

பனை வளத்தை எம் மூதாதையர் அன்று முதல் ஆதரித்து வளர்த்து வந்ததால் இன்று பல நவீன முறையில் செயல்படுவது இயற்கையின் பேரருளாகும்.

பனையோலையின் சிறப்பு

பனைகளின் அழகைக் கொடுப்பது அதன் பசுமையான ஓலைகளாகும். பனையோலை கால்நடைகளுக்கான பசுந்தீவனமாகும். ஒரு பனையிலிருந்து ஓலையை வருடமொரு முறை அல்லது இரு வருடங்களுக்கொரு முறை வெட்டியெடுப்பர். இதனைச் சிறகாக வெட்டி ஈர்க்கை விலக்கி வார்ந்து பின் சிறிது சிறிதாகக் கிழித்துக் கால்நடைகளுக்கு உணவாகக் கொடுப்பர். ஓலை மிகச்சத்துள்ள தீவனமாகும். ஈர்க்குகள் கிடுகு வேயவும் ஈர்வாணி, உறி போன்றவற்றைப் பின்னவும் உதவும்.

முற்காலத்தில் ஓலையைக் காய வைத்துப் படிய வைப்பதன் பேரில் கரமாக அடுக்கியும் சில நாட்கள் விடுவர். பின்னர் வீடுகளின் கூரை வேயவும் தோட்டத்தில் இருக்கும் மாட்டுத் தொட்டில், அட்டாளை முதலியவற்றை வேயவும் பயன்படுத்தினர். முன்னர் கூரையில் வேய்ந்த பழைய ஓலைகளை அகற்றியே கூரை வேய்வர். இப்பழைய

ஓலைகளை வீணாக்காது தோட்டங்களில் பயிர்ச் செய்கைக்காகத் தாழ்த்து விடுவர். இதனால் பயிர்களுக்கு சிறப்பான பசளை கிடைக்கிறது. வீடு வேய எடுக்கும் ஓலைகளிலிருந்து மட்டைகளை வெட்டி வேறாக்கியதை வேலியடைக்கவும் அடுப்பெரிக்கவும் உபயோகிப்பர். முழு ஓலையாகவும் வேலியடைப்பர்.

குருத்தோலை

பனங்குருத்தோலை நாலடி நீளமானது. விரியமுன் எடுப்பதால் வெண்மஞ்சள் நிறமுடையது. இதனை ஓலைச் சார்வு என்பர். இதனை நன்கு காயவைத்த பின் சட்டங்களாகக் கிழித்து ஈர்க்கை நீக்கி அளவுக்கேற்ப வார்த்து பன்னவேலைக்கு மூலப் பொருளாக்கினர். வீட்டுப் பாவனைக்கான சிறியது முதல் பெரியளவான பெட்டிகள், கடகம், நீற்றுப் பெட்டி, நீரிறைக்கும் பட்டை ஆகிய பொருட்களும் காய்ந்த சிறுதானியங்கள், பனம் பண்டங்கள் சேமித்து வைக்கும் பெரிய கூடைகள், பறிகள் போன்றவற்றையும், பாய் வகைகளையும் செய்வர். சிறுபிள்ளைகளைக் கிடத்தும் “தடுக்கு” என்னும் சிறுபாய் பெரியோர் யாவரும் படுத்துறங்கும் பாய், வீட்டிற்கு வருவோர் திண்ணையில் அமர்வதற்கான வன்னவோலைப்பாய் மற்றும் கதிர்ப்பாய் என்பவற்றையும் இழைப்பர்.

கதிர்ப்பாய்

அன்று விவசாயி தோட்டத்தில் அறுவடையாகும் குரக்கன். சாமை போன்றவற்றின் கதிர்கள் வரகு, பயிற்றம் நெற்று, எள்ளு, கீரைக் கதிர், பனம் ஒடியல் வகை போன்ற யாவற்றையும் வெய்யிலில் காய வைப்பதற்காக இருபதுடி நீளமும் எட்டடி அகலமும் கொண்ட பெரிய கதிர்ப்பாயை பெருமுயற்சியுடன் இழைத்துத் தமதுடமையாக வைத்திருந்தனர். இப்பாய்கள் விளைபொருட்கள் காயவைப்பதற்கு மட்டுமன்றி வருடம் முழுவதும் உபயோகமாகும்.

முற்காலத்தில் கதிரை போன்ற இருக்கைகள் இல்லாத காலத்தில் திருமண வைபவம், மரண வைபவங்களுக்கு வருவோர் இருப்பதற்கென இப்பெரிய கதிர்ப்பாய்கள் பலவற்றை உபயோகித்தனர்.

மேலும் ஆலயங்களில் விடிய விடிய நடைபெறும் திருவிழாக்களிலும் இதனை உபயோகித்தனர். அக்காலத்தில் கூத்துக் கொட்டகைகளில் இரவிரவாக கூத்து ரசிகர்கள் இருந்து பார்க்கவும் நிலத்தில் கதிர்ப் பாய்கள் உதவின.

பனையோலை ஈர்க்கு

குருத்துப் பனையோலையின் ஈர்க்கில் சுளகு, வட்டச்சுளகு, இடியப்பத்தட்டு, திருகணி, ஈர்வாணி போன்ற பல கைப்பணிப் பொருட்களைச் செய்து நீடியகாலம் பாவித்தனர்.

ஏட்டுப் பிரதிகள்

முற்காலத்தில் கடதாசி எழுது கருவியாக உபயோகத்துக்கு வரு முன் எம்மவர் பனையோலையில் சட்டங்களை 8 - 10 அங்குல நீளமாக வெட்டி எடுத்து அதன்மீது எழுத்தாணியால் எழுதியே உபயோகித்தனர். காணி உறுதிகள், வேத வாகடங்கள், இதிகாச நூல்கள், வைத்திய வாகடங்கள் போன்றவற்றையும் எழுதி வைத்தனர். ஆதிகாலத்தில் எழுதிய நூல்கள் பிற்காலத்தில் வந்த அச்சுப்பதிவு நூலாக மாற்றப்பட்டு இன்று பாவனையிலுள்ளன. எம்மவரின் சாதகங்கள் கூட முற் காலத்தில் ஏட்டினால் எழுதப்பட்டன. இதே மரபில் இன்றுவரை முதன் முதல் கல்வி கற்கும் சிறார்களுக்கு பனையோலை ஏட்டினால் எழுதிக் கல்வியை ஆரம்பிப்பது சான்றாகும்.

பனை மட்டை

பனையோலை மட்டை பனையிலிருந்து ஓலை வெட்டியதும் நாலடி நீளமுள்ள மட்டைகளைக் காய முன்னர் பச்சையாக வெட்டி நாற் உரிப்பர். உள் மட்டை நாற் கன உறுதியானது. இரண்டங்குல அகலத் திற்கு மேலானதும் நாலடி நீளமானதுமான பனை நார்களை நேராக வாரந்து கயிறு திரிப்பர். பனை நாரினால் திரிக்கப்படும் கயிற்றில் ஆடு, மாடுகளைக் கட்டி விடுவர். மேலும் ஆடுமாடுகளைக் காலில் கட்டும் குத்துக்கண்ணி போன்ற வைரமான பொருட்களைச் செய்து தமது வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்தினர்.

நாற் உரித்த மட்டைகள், காவோலைகள் மேலும் காய்ந்த பாளைகள் யாவற்றையும் காயவைத்துத் தமது சமையலுக்கான எரிபொருளாக வருடம் முழுவதும் உபயோகித்தனர்.

பனையிலிருந்து வெட்டிய வைரமரங்கள்

நன்கு முதிர்ந்த பனைகளைத் தறித்து வீட்டின் சுவரை வேலைக்கான மரங்கள், தோட்டப் பாவனைக்கான துலா, அதன் உப உறுப்புக்களான பேண்மரம், மாட்டுத்தொட்டில், அட்டாளை, வீட்டில் விளை பொருட்களைப் பாதுகாக்கும் கோர்க்காலி, வயோதிபர்களின் ஊன்றுகோல் போன்ற அத்தனை பொருட்களையும் பனை மரத்திலிருந்தே செய்து உபயோகித்தனர்.

தொகுப்பாக

பனையின் அடிமரத்திலிருந்து அதன் நுனியிலுள்ள குருத்தோலை வரை சகல பொருட்களும் எமது முன்னோரின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்தின. உறுதியான பொருட்களால் கைப் பணியான பன்னவேலை, நார்க்கயிறு, தளபாபங்கள், நீரிறைக்கும் துலா, கைவினைப் பொருட்களான அழகு சாதனப் பொருட்கள், மாட்டுத் தீவனம் மற்றும் தோட்டப் பசளை யாவும் பனையிலிருந்து பெறப்பட்டன.

ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டது போல எமது மூதாதையரால் ஆரம்பித்து உபயோகிக்கப்பட்ட பனையின் சகல பொருட்களும் எம்முன்னோரின் குடியிருப்பு, விவசாயம் மற்றும் பல்வேறு துறைகளிலும் அன்று முதல் இன்றுவரை இன்றியமையாத நன்கொடையாகும். இப்பனை வளத்தால் பன்ன வேலையாட்கள், சீவல் தொழிலாளர்கள், மரம்வெட்டுவோர், மரவேலை செய்யும் தச்சுத் தொழிலாளர் மற்றும் இன்றைய சமூகத்தில் அழகுசாதனப் பொருட்களைச் செய்து சுற்றுலாத் துறையினரைக் கவரும் அரிய அழகிய பொருட்களைச் செய்யும் கலைஞர்கள் போன்ற பல்துறையினருக்கும் பல நூற்றுக்கணக்கான வேலை வாய்ப்பையும் தருவதுடன் பல வளங்களாலும் எம்மை வியக்க வைக்கும் பனை என்னும் “கற்பகதரு” எம் மக்களின் கொடையாகவே அமைந்துள்ளது.

கற்பகதருவைத் தேடி நட்டு அதனை நீருற்றி வளர்க்காவிடினும் பாதுகாத்து வளர்த்து இளமையிலிருந்தே முடிவில்லாத காலம் வரை அதன் எப்பகுதியையும் விரயமாக்காது யாவற்றையும் ஆண்டு அனுபவித்து தமது வாழ்வாதாரத்தை உயர்த்தி கூட்டுக்குடும்பமாக நோயற்ற வாழ்வு வாழ்ந்து பிற்சந்ததியினரையும் தம் வழியே நாடவைத்து தமது தாய் மண்ணை வளமாக்கிய எமது மூதாதையரின் பணி எமது சைவத்தமிழினத்தின் அழியாத நினைவுச் சின்னமாகும். நாமும் முன்னோரின் வழிச் சென்று அவர்கள் காட்டிய பாதையில் அவர்களை என்றும் சிந்தனையில் முன்னிறுத்திச் சிறப்புடன் வாழ்வோமாக.

18. முற்காலத்து எம்மவரின் பொது விழாக்களில் சமூக ஒற்றுமை

எம் முன்னோர்கள் தமது வாழ்வாதார நோக்கில் ஒன் றிணைந்தே சகல பணிகளையும் செய்து சிறப்பித்தனர். அக்காலத்தில் ஒரு குடும்பத்தின் திருமணவைபவம், மரணவீட்டு வைபவங்களை உற் றமக்கள் யாவரும் ஒன்றுகூடித் தமது சொந்தக் குடும்ப விழாவாகவே முன்னின்று செய்து முடிப்பர். இதனால் வீண் செலவுகளின்றி சிறப்பாக நடைபெற்றன.

திருமண வைபவ முன்னேற்பாடுகள்

ஒரு குடும்பத்தில் திருமணவைபவம் நடைபெறும் போது குடும்ப உறுப்பினர் ஒன்றுகூடித் தமது தகுதிக்கேற்பச் செய்யும் முடிவை எடுத்ததும் அதற்கான நிதிவளம், பொருள்வளம், உடல் உழைப்பு வளம் யாவற்றையும் நிரலிடுவர். திருமணவீட்டின் உரிமையாளர் குறிப்பிட்ட நிதிக்கமைவாகத் தேவையான பொருட்கள் வாங்கவும், ஏனையவர் களுக்கு அறிவிக்கவும் வருபவர்களுக்கு வழங்கும் உணவு வகைகளை வாங்கவும், பந்தல் வேலை செய்து அலங்கரிக்கவும் மற்றும் பிற பணிகளைச் செய்யவும் தேர்ச்சியானவர்களிடம் அவ்வப் பணிகளை ஒப்படைப்பர். யாவரும் தத்தமது பணியை எதுவித தடங்கலுமின்றிச்

செய்து முடிப்பர். ஒவ்வொரு பணியையும் பொறுப்பேற்றவர்கள் தமது வீட்டுக் கடமையாக ஏற்று தமக்குச் சார்பான உதவியாளர்களுடன் நிறைவேற்றுவர்.

இவ்வாறு பணியாற்றுவோர் திருமண வீட்டாரின் நிதியைக் கோராமலே சில பணிகளைத் தமது செலவில் செய்து முடிப்பர். இப்பணியின் நோக்கம் யாதெனில் இவ்வாறு உதவுபவரின் வீட்டில் நடைபெறும் விழாக்களில் உரியவர்கள் இவ்வாறே செய்து முடிப்பர்.

திருமண வைபவம் நிகழும் வீட்டு உரிமையாளர் தமது நெருங்கிய குடும்ப உறவினருடன் தாமும் சென்று மணப்பெண்ணுக்குரிய நகைகள் மற்றும் ஆடைகளை உரிய இடங்களில் வாங்கி வருவர். இன்று போல் திருமண அழைப்பிதழ் அடிப்பதில்லை. வீட்டிலிருந்து ஆணும் பெண்ணும் முதலில் தமது உறவினர்களிடஞ் சென்று கால் தட்டத்தில் பழம், பாக்கு, வெற்றிலை வைத்து அழைப்பு விடுப்பர். அவர்களும் விருப்புடன் உரியவர்களை உபசரித்து அனுப்புவதுடன் தம்மாலான உதவிகளை அவர்களின் வீட்டுக்குச் சென்று உதவுவர். இவ்வாறு தமது தகுதிக்கேற்ப யாவரையும் அழைப்பதுடன் திருமண வைபவத்தன்று நடைபெறும் விருந்து உபசரணைகளுக்கான ஏற்பாடுகளை முற்கூட்டியே செய்வர்.

பந்தல் சேவை

அக்காலத்தில் யாவரும் ஓலைக்குடிசைகளிலேயே வாழ்ந்தனர். பெருவிழாக்கள் நடைபெறும் இடத்தில் தம்மால் அழைக்கப் பட்டவர்கள் அமர்ந்து சிறப்பிக்க வசதியான பந்தலிட முற்படுவர். இன்று போல் திடீர் பந்தல் போடுவதில்லை. அக்காலத்தில் யாவரும் விவசாயிகள். தமது தேவைக்கென நீளமான பனந்தடிகளை வைத் திருப்பர். அவர்களிடம் பந்தலுக்குத் தேவையான மரங்களை அவர்கள் மூலமே தருவித்து உறவினர் யாவரும் ஒன்றுகூடி இருநாட்களுக்குள் பந்தலுக்கான தடிகளை நாட்டி கட்டி முடிப்பர்.

அக்காலத்தில் தத்தமது வளவுகளிலுள்ள தென்னோலைகளை வீணாக்காது தமது பொது நோக்காகக் கிடுகளைப் பின்னி அடுக்கி வைத்திருப்பர். அக்கிடுகளைச் சேர்த்துப் பந்தலை வேய்வர். தமது மாடுகளுக்குக் கிழிக்கும் ஓலையின் ஈர்க்குகளை எடுத்து வந்து முழுவதையும் சிறப்பாக வேய்ந்து விடுவர். இப்பந்தல் விசாலமாகவும் அழகாகவும் அமைக்கப்பட்டு வெளிப்பகுதிகளையும் கிடுகினால் அடைத்து விடுவர். இப்பணிகள் யாவும் நிறைவு பெற்றாலும் இதற்கென ஒரு செலவும் ஏற்பாது. இப்பந்தலைச் சலவைத் தொழிலாளி தமது வெள்ளைத் துணிகளால் மூடி அலங்கரித்திருப்பர். இதனை வெள்ளை கட்டுதல் என்பர்.

திருமணவிழா

தமது வாழைத்தோட்டத்திலிருந்து பெரிய இரு வாழைக் குலைகளை வாழையுடன் வெட்டி ஒரு கிடங்கில் மூடிப் புகை போட்டிருப்பர். திருமணத்தின் முதல் நாளிரவு பந்தலின் முகப்பில் வாழைக்குலைகளைக் கட்டி விடுவர். யாவும் மங்களகரமாகவே இருக்கும். திருமண விழாவின் போது வைபவம் சிறப்பதற்கான சிறந்த தவில் நாதசரக் கலைஞர்கள் மூலம் மங்கல இசையையும் ஏற்பாடு செய்வர். மணமக்களை திருமண நிறைவில் வீட்டுக்கு அழைத்து வரும் போது மங்கல வாத்தியக்கலைஞர்களைப் பெருமைப்படுத்துவதன் பேரில் ஒவ்வொருவருக்கும் தோளில் ஒரு சால்வை போட்டு மகிழ்விப்பர். திருமண விழாவுக்கு வருவோர் இருப்பதற்காக பந்தலில் பெரிய கதிர்ப் பாய்களை விரித்து அதன் மீது சிறு வெள்ளைப் பாய்களை விரித்து விடுவர். யாவரும் அமைதியாக இருந்து விழாவைச் சிறப்பிப்பர்.

மணமக்களை ஆசீர்வதித்தல்

திருமணச் சடங்கு உரிய முறைப்படி நிறைவடைந்ததும் மணமக்கள் யாவராலும் ஆசீர்வதிக்கப்படுவர். அவர்களை ஆசீர்வதிப்பதற்கென பெரிய தாம்பாளத்தில் அறகும், மஞ்சள் கலந்த இரு முனைகளும் ஓடியாத பச்சரிசியும் வைக்கப்படும். இவ்வாசீர்வாதத்தின்

நோக்கம் தம்பதியினர் இருவரும் அன்பினால் அறுகு போல் வேருன்றி வாழ வேண்டுமெனவும் பச்சரியின் இரு முனைகளும் உடையா திருப்பது போலத் தம்பதியினரின் இல்லற வாழ்வில் முனை முறியாது ஒன்றி வாழவும் மஞ்சள் மங்கலமான பொருள் போல என்றும் இருவரும் மங்கலமாக வாழவும் வேண்டுமென்பதனைக் குறிக்கும். வாழ்த்துவோர் இவ்வறுகரிசியை இருவரின் உச்சமீது போடுவது என்றும் நீடுழி வாழவும் வாழ்த்துவர்.

இத்தம்பதியினர் வேதமோதும் பிராமணர், சபையோர், மூத்தோர் சாட்சியாக அம்மி மிதித்து அரசாணிகுற்றி அருந்ததி பார்த்து நல்லறஞ் செய்ய வேண்டுமென்பது மரபாகும். திருமண வைபவத்தின் திருமணம் இனிதே நிறைவு கண்டதும் வந்த அனைவருக்கும் பெருஞ் சோற்று உபசரணை வழங்கப்படும்.

திருமண வைபவத்தின் போது வழங்கும் உணவின் சிறப்பு

ஏற்கெனவே அழைக்கப்பட்டோரின் தொகைக்கேற்பவே உணவுப் பொருட்கள் வாங்கியிருப்பர். விவசாயிகள் தமது தோட்டத்தில் விளைந்த தினை வரகுகளை வீண் போகாது அவற்றின் சோற்றையே வழமையாக உண்பர். திருமண வைபவத்திற்கு வருவோரின் தேவை கருதி நூறு பேருக்கு ஒரு மூடை நெல் அரிசி வீதம் வாங்கியிருப்பர். (வருபவர்கள் விவசாயப் பணிக்காகக் கூடுதலாக உண்பவர்கள்) வேண்டிய காய்கறிகள் யாவும் உறவினர் அயலவர்களின் தோட்டத் திலிருந்து கொண்டு வந்திருப்பர். சகல கறிவகைகளுக்கு மேலாகக் கருதப்படுவது பருப்புக்கறியாகும்.

அக்காலத்தில் விவசாயிகள் யாவரும் வருடம் முழுவதும் உபயோகிக்கவென கூடைகளில் பல்வேறு தானியங்களை வைத்தி ருப்பர். ஒரு மூடை அரிசிக்கெனப் பத்துக் கொத்துப் பயறு வீதம் ஏற்கெனவே வறுத்துக் குற்றி வைப்பர். திருமணத்தன்று விநியோகிக்க வென பயற்றுக் கறி விசேடமாக ஆக்கி வைத்திருப்பர். மேலும் சைவாசாரப்படி வேண்டிய யாவற்றையும் செய்திருப்பர். சிறப்பான பெருஞ்சோற்று உபசாரம் காத்திருக்கும்.

திருமண உபசாரம் நிறைவடைந்ததும் அங்கு சமூகந் தந்த அனைவரையும் அன்புடன் அழைத்து வந்து பந்தலில் கதிர்ப்பாயின் மீது நிறையாக அமரவைத்து உணவு பரிமாறுவர். முதலில் ஒவ்வொரு வருக்கும் பெரிய வாழையிலை வைத்ததும் கறிவகைகள் வைக்கப்படும். சோறு பரிமாறுபவர் நல்ல அனுபவமும் நற்சிந்தனையும் உடையவர். சபையில் அமர்ந்திருப்பவர் சாப்பிடக்கூடியவராயின் மிகக் கூடுதலாக வைப்பர். அவரே பந்தியிலுள்ள அனைவருக்கும் சோறு பரிமாறுவார். தொடர்ந்து பயற்றம் பருப்புக் கறி இடுபவர் பெரிய அகப்பையால் சோற்றின் மீது சிறப்பாகப் பருப்புக் கறியை விட்டுச்செல்வார்.

யாவரும் சாப்பிடத் தொடங்கியதும் இரண்டாம் முறை சோறும் வேண்டிய கறிகளும் தரப்படும். அன்றைய விவசாயிகள் பலர் ஒரு கொத்தரிசியின் சோற்றை உண்பதால் மூன்றாம் முறையும் வைக்கப்படும். யாவரும் தாராளமாக உணவை உண்டு மகிழ்வர். மேலும் வடை, பாயாசம், வாழைப்பழம் யாவும் வழங்குவர். அன்று நடைபெறும் திருமண வைபவத்தில் உண்பதை மக்கள் கூறும் அவர்களின் மொழியில் கூறினால் “திருமணத்தில் பயற்றம் பருப்புக் கறியுடன் பெரும் நெல்லுச் சோற்று வைபவம் தவறாமல் போக வேண்டுமென” கூறிவியப்படைவர்.

திருமண வைபவத்தின் போது நோக்கும் சில தகவல்கள்

அக்காலத்தில் புத்தரை மாற்றுத் தங்கம் பவுண் ஒன்று பத்து ரூபா மட்டுமே. யாவரும் சாதாரண வழக்கில் பணத்தொகையைப் பவுண் கணக்கில் சொன்னால் யாவரும் ஏற்பர். அன்று பெண்களுக்கென 16 முழச் சேலைகள் வழங்கப்பட்டது. பெற்றோர் ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கணவனிடம் ஒப்படைக்கும் வரை செலவு ஆயிரம் ரூபா தான். அன்று ஆயிரம் ரூபாவென்றால் ஒரு பிள்ளை சீதன் மென்பர். மணப் பெண்களுக்கு அவர்கள் விரும்பியளவு தங்க நகைகளைப் பெற்றோர் வழங்குவர்.

ஆணொருவர் விவசாயியாக இருப்பதால் தமது வாழ்வாதாரப் பணிக்காகத் தமதில்லத்தில் வசிப்பவர் அன்று யாவருக்கும் ஓலைக் குடிசைதான் வதிவிடம். ஒரு ஆண் திருமணஞ் செய்தால் தமது வீட்டில் பெண்ணையும் வாழ (துணையாக) வைப்பார். ஆண் திருமணஞ் செய்வதை அன்று பெண் எடுத்தல் என்பர். அப்பெண் வாழ் நாள் முழுவதும் கணவனின் வீட்டில் சதிபதியாக வாழ்ந்தனர். பெண்ணின் பெற்றோர் சம்பந்தி வீட்டில் வந்து யாவருடனும் உறவாடி மகளும் கூடி கலந்துரையாடி மகிழ்வர். தமது மகளிடம் கணவனை அன்புடனும் பண்புடனும் கலந்து வாழவேண்டுமென்று நல்லாலோசனை கூறுவர். அன்றைய வழமைப்படி ஒரு திருமணமான பெண்ணின் முதற் பிரசவ காலச் சகல செலவினங்களையும் அவளின் பெற்றோரே செய்தனர்.

மருந்தும் விருந்தும் மூன்று நாள்

திருமணம் நடைபெற்றால் தம்பதியினருக்கு ஒரு வீட்டில் தங்க வைத்து மூன்று நாள் மட்டும் விருந்து வழங்குவர். விவசாயி திருமணமான போது குறிப்பிட்ட நாட்களில் தமது வாழ்வாதாரப் பணிக்குச் செல்வதில்லை. அடுத்தவர்களே அப்பணியைச் செய்வர். இதனால் திருமணமானவர் வழங்குவோரின் விருந்தை மறுக்காது மூன்று நாட்கள் மட்டும் ஏற்றுத் தங்கியதும் சென்றுவிடுவர். மணமகள் தன் பணி ஏற்றதும் அவரின் புதிய மனையில் கணவனின் பணி விடைகளுக்காகக் கணவனுடன் சென்று இல்லறப் பொறுப்பையேற்றுத் தமது வாழ்வைச் சிறப்படையச் செய்வாள்.

அன்று யாவரும் தமது மூத்தோர் காட்டியபடி தமது இல்லற வாழ்வைச் சிறப்பித்து நல்லறமாக்கினர். எம் முன்னோரின் தன் னலமற்ற வாழ்க்கை நெறியை அவர்களின் பிற்சந்ததியினர் தவறாது வாழையாடி வாழையாக வாழ்ந்து காட்டியதால் எமது ஈழத்தமிழக மக்கள் யாவரும் போற்றும் வண்ணம் செயற்படுகின்றனர். தமிழர் தம் இனிய இல்லற வாழ்வில் சாதிக்கும் நல்லறப் பணி யாவராலும் போற்றப்பட்டது.

இவ்வாறு பல நற்காரியங்களையும் செய்து சிறப்பித்த எம் முன்னோரும் பிற்சந்ததியினரும் தமது சமய சமூகப் பணிகளையும் ஒன்று சேர்ந்து செயற்கரிய பங்களிப்பைச் செய்தனர். இதனால் எமது சைவமும் தமிழும் என்றும் உயிர்ப்புடன் வாழ்கின்றன. இவையாவும் எம் தமிழினத்தின் நற்பண்பாட்டைத் துலக்குகிறது.

19. எம்முன்னோரின் மரண வீட்டிற்கான ஒத்துழைப்பு

மனிதன் பிறக்கும்போதே அவனின் மரணத்தையும் இறைவன் விதியாக அமைத்துள்ளார். பிறந்தவர்கள் யாவருக்கும் இறக்கும் நியதி இருந்தாலும் மனிதனின் உணவு முறையால் தேகாரோக்கியம் பேணப்படுகிறது. ஒவ்வாத உணவு முறை, போதைப் பழக்கம், கூடாத நட்பு ஆகியவற்றால் உடல் மாற்றமடைந்து நோய்களின் இருப்பிடமாகும். உணவு மற்றும் உடலுழைப்பால் நோய்களைத் தவிர்க்க முடியும்.

எம் முன்னோர்கள் தாமே உற்பத்தி செய்த பல்சுவையான சத்துணவை நிறைவான உணவாக ஏற்றனர். தமது விவசாயப்பணியில் அயராது உழைத்தனர். இதனால் நல்ல திடகாத்திரமாக வாழ்ந்தனர். இவர்களிடம் எவ்வித நோய்களும் அணுக மறுத்தன. என்பது வயது கடந்தும் சுகதேகிகளாக வாழ்ந்தனர். இவர்கள் தமதுடல் ஆரோக்கியத்தை நன்கு கவனித்தாலும் எதிர்பாராத விதமான நிகழ்வுகளால் பாதிப்பை நோக்கினர். துருப்பிடித்த இரும்பு ஆணிகள், விஷமூட்கள் குத்தினால் அதையிட்டுக் கவனிக்காது விட்டால் ஏற்புவுலியால் பாதிக்கப்பட்டனர். பருவ காலத்தின் மாற்றத்தால் தடிமன் தலையிடி போன்ற சிறு வியாதிகளையும் எதிர் நோக்கினர். உயரத்திலிருந்து விழுந்தும் வேறு விபத்துக்களையும் எதிர்நோக்கினர். எம்முன்னோரின் முதுமொழிப்படி “சாட்ட இடமில்லாவிட்டால் சாவில்லை” என்றாற் போலவே மரணங்கள் ஏற்பட்டன.

இறைவனின் நியதிப்படி பாரிய நோய்களிலிருந்து தவறி னாலும் மேற்சூறிய சிறு காரணங்களால் சாவடைந்தனர். நாற்பது

வருடங்களுக்கு முன் இவ்வூரைச் சேர்ந்த விவசாயி அகவை எண்பதைத் தாண்டியவர் சுறுசுறுப்புடன் பணியாற்றியவர். நல்ல சமய பக்தர். அன்று தம்பணி முடிந்ததும் இரவு உணவருந்தியதும் தலைவாசலில் உள்ள திண்ணையில் சால்வையை விரித்து உறங்கிவிட்டார். மனைவி பிள்ளைகளும் உறங்கிவிட்டனர். மறுநாட்காலை இவர் இதுவரை எழும்பவில்லையே என மனைவி அருகே சென்று நோக்கினார். எதுவித அசைவு ஆட்டமுமின்றி இரவே இறந்து விட்டதை உணர் முடிந்தது. இது போன்ற அமைதியான சிறப்பான சாவு அவருக்குக் கிடைத்தது பெரும் பேறாகும். இதுவும் இறைவனின் நியதியாகும்.

இன்றைய உணவு முறை வாழ்வாதாரச் சிக்கல்களால் எம்மவர் பலர் மாற்படைப்பு, நீரிழிவு, புற்றுநோய் போன்ற பல கொடிய நோயால் நடுத்தர வயதிலேயே இறப்பதை அறிகிறோம். முற்காலத்தில் யாவற்றையும் அவதானமாக அணுகிய எம்மவரின் வாழ்வு நீடித்தது. இவ்வூரில் பலர் 90 வயதிலும் சுகதேகியாக வாழ்ந்து விவசாயப் பணியைச் சிறப்பித்தனர். முதுமை மூப்பின் பிற்காலத்திலேயே மரணத்தை அரவணைத்தனர். நீடிய நாட்கள் நிறை பணி செய்து தமது சந்ததியினரையும் எவ்வித தீங்குமின்றி வாழ்வாதாரப் பணியாற்றி மேன்மையுற வைத்தனர். அன்றைய சிறப்பானவர்களின் நற்பெயரை அவரின் நாலாம் ஐந்தாவது சந்ததியினர் அவர் தம் பெருமை துலக்கித் தாமும் வாழையடி வாழையாக வாழ்ந்தனர். இவ்வாறு அரும்பணி யாற்றியோரை முழுக்குடும்பத்தினரும் தமது குடும்பத்தை வாழ வைத்த தெய்வம் என்றே போற்றினர். அவர் இறைவனின் நியதிப்படி இயற்கை யெய்தியதும் மரணச் சடங்கைப் பயபக்தியுடன் சிறப்பாகச் செய்வதை அறிவோம்.

அக்கால மரணவீட்டுச் சடங்குகளும் இதர பணிகளும்

முற்காலத்தில் நூறு வருடங்களுக்கு முனி ஒருவர் மரண மடைந்தால் சகல பணிகளையும் சுறு சுறுப்பாகச் செய்து அன்றே யாவற்றையும் நிறைவு செய்வர். அக்காலத்தில் இதுபோன்ற சம்பவங் கள் நிகழ்ந்தால் அப்பணிகளைச் செய்து முடிக்கும் திறமைசாலிகள்

பலர் முன்வருவர். முதலில் இறந்தவரின் பிள்ளைகளுடன் கலந்து ஆலோசிப்பர். அக்காலத்தில் எமதுரவர் வெளிநாட்டிலோ பிற மாவட்பங்களிலோ தங்கவில்லை. கூட்டுக் குடும்பங்களாகவும் இவ் வுரின் பல திசைகளிலும் மட்டும் வாழ்ந்தனர்.

முதலில் புரோகிதர்களான பறைமேளமடிப்போர், சலைவத் தொழிலாளி, சவரத்தொழிலாளி, கிருத்தியஞ் செய்யும் சைவக் குருக்களிடம் தெரிவிக்கும் பணியை ஒருவர் ஏற்பார். பெரிய கடையில் (யாழ்ப்பாணத்தில்) பிரேதப்பெட்டி மற்றும் கிருத்தியத்திற்குரிய சகல பொருட்களையும் வாங்கவென ஒரு குழுவினர் புறப்படுவர். ஒரு குழுவினர் ஊரிலுள்ள உறவினர் இனத்தவர்களிடம் தெரிவிக்கச் செல்வர். வீட்டில் நடக்கும் கிரியைகளுக்கான பொருட்கள் இறப்பை உணர்விக்கும் வண்ணம் வீட்டுக்கு வெளியே வீதியோரம் இரு சாம்பல் வாழைக்குலை போன்றவற்றைக் கொண்டு வரச் சிலர் புறப்படுவர். இவ்வாறு பல தேவைகளுக்கும் சென்றதும் ஒரு சிலர் குடியிருப்பு வீட்டிற்கு முன்னால் பிரேதக் கிரியைகள் செய்யுமிடம் கூடிவருவோர் அமரவென வெவ்வேறு பந்தல்களைப் போடுவர். ஒரு சிலர் பிரேதத்தின் தகனத்தின் எரிபொருளாக வீட்டு வளவிலுள்ள முதிர்ந்த பூவரசு மரங் களைத் தறித்து வண்டியிலேற்றி மயானத்திற் சேர்ப்பர்.

எல்லா விவசாயிகளிடமும் பந்தல் போடக்கூடிய நெடிய பனை மரங்கள் இருக்கும். அதனை எடுத்து வந்து ஒரு சிலர் பந்தல் போட மறுசிலர் அயல்வீடுகளிலும் கிடுகு எடுத்துப் பந்தலை வேய்ந்து விடுவர். இன்று போல் அக்காலத்தில் இருக்கை வசதியில்லை. விவசாயிகளின் கதிர்ப்பாய்களை விரித்து விடுவர். பந்தலை மாவிலை தோரணத்தால் அலங்கரித்து விடுவர். இவ்வாறு வேண்டிய ஒழுங்குகளைச் செல வின்றியே செய்து முடிப்பர்.

உறவினர்களான பெண்கள் ஒப்பாரி வைத்து அழுவர். இச்சமயம் அங்கு வந்த குடிமகனான பறைமேளம் அடிப்போர் பிரேதம் இருக்கும் வீட்டு வாசலில் வந்து தமது முதல் மேள அடிப்பை நிகழ்த்துவர். பறையொலி கேட்டு ஆண்களும் பெண்களும் கூடுவர்.

கிருத்திய வேலை தொடங்குமுன் கொள்ளிவைக்கும் உரிமையாளர் சவரஞ் செய்து தோய்ந்து புத்தாடையடுத்து கிரியைப் பந்தலுக்கு வருவர். தொடர்ந்து பிரேத உணர்வலத்துக்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும். பிரேதத்தைக் குளிப்பாட்டியதும் கிரியைகள் நடைபெறும்.

சைவாசார முறைப்படி நடாத்தும் கிரியைகள் இறந்தவரைச் சிவமாகப் பாவித்தே சகல கிரியைகளும் நடைபெறும். கிரியையின் போது உரலில் சுண்ணம் இடித்துச் திருப்பொற்சுண்ணம் பாடி பிரேதத்திற்கு விபூதி சந்தனம், பூமாலை அணிவித்து யாவரும் மரியாதை செய்வர். பிரேத உணர்வலம் ஆரம்பமாகும்.

தொடர்ந்து இறந்தவரின் பிள்ளைகள் பின்தொடரப் பறை மேளம் பொதுமக்கள் முன் செல்லப் பிரேதம் பாதையில் தொடரும். பெண்கள் வீட்டு வாசல் வரை சென்று திரும்பிவிடுவர். இறந்தவர் தனது உறவு, உரிமைகள் தேடிய சொத்து யாவற்றையும் விட்டே மயான மேகுகிறார். மனைவி வீட்டு வாசலுடன் நின்று விடுவார். பல உற்றார் உறவினர் சகிதம் மயானத்தில் பிரேதம் தீக்கிரையானதும் சுடலை வரை சென்ற பிள்ளைகளும் விலகுவர். இவை தான் மனித வாழ்வின் பிற்காலமாகும். இதனை நோக்கியே மனிதன் வாழும் போதே தன்னாலான அறப்பணிகளைச் செய்தால் அதன் நன்மை இவ்வுடலை விட்டுப் பிரிந்த உயிருக்கு உறுதுணையாகும் என்பதைப் புராணங்கள், இதிகாசங்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

இறந்தவரின் நினைவாக எட்டாம் நாள் வரை இவ்வீட்டில் உணவுகள் ஏதும் செய்வதில்லை. உறவினர், அயலவர் கிரமப்படி தேவையான உணவுகளைத் தந்து ஆதரிப்பர். எட்டாம் நாள் எட்டுச் செலவுச் சடங்கு செய்து உறவினர்களுக்கு உணவுகள் வழங்கப்படும். 29 ஆம் நாள் கீரிமலை போன்ற நீர்நிலைகளில் அந்தியேட்டி நடைபெறும். வீட்டில் உறவினர் அயலவர்களுக்கு உணவு வழங்கப்படும்.

இறந்த 31ஆம் நாள் வீட்டுக்கிருத்தியம் நடைபெறும். இத் தேவை கருதி ஒரு சிலர் உறவினர் நண்பர்களை அழைக்கச் செல்வர். அன்றைய தினம் வருவோர் இருக்கவும் உணவு உண்ணவும் பெரிய

பந்தலை உறவினர் நண்பர்கள் சிறப்பாகச் செய்து முடிப்பர். வீட்டுக் கிருத்தியத்தன்று வருவோருக்கு உணவு வழங்கும் சமையலை பெண்கள் கவனிப்பர். கிருத்தியஞ் செய்யவென அயற்கோயிற் பூசகர் அழைக்கப்பட்டிருப்பர். சகல கிருத்தியங்களும் செய்து முடிந்ததும் அந்தணர்களுக்குத் தானம் வழங்கப்படும். தொடர்ந்து ஆத்மசாந்திப் பிரார்த்தனை நடைபெறும்.

மதிய உணவு

இவ்வைவத்தில் பங்குபற்றவெனப் பலர் கூடியிருப்பர். இவர்களுக்குப் பெருஞ் சோறு வழங்கவென நூறு பேருக்கு ஒரு மூடை அரிசி விசேடமான பருப்புக்கறிக்காக நூறு பேருக்கு பத்துக் கொத்து பயறு என்ற வீதத்தில் பெருந்தொகையாக ஏற்பாடு செய்திருப்பர். அன்று வந்த யாவரையும் ஆண் பெண்கள் வேறாக இருக்க வைப்பர். ஏற்கெனவே பந்தலில் விரித்த கதிர்ப்பாய்களில் யாவரையும் நிரையில் இருத்திப் பெரிய பந்தியாகச் சிறந்த பெருஞ்சோற்று வைபவம் நடைபெறும்.

இறந்தவரின் நினைவாக இறந்தவரின் பிறப்பு வரலாறு குடும்பச் சிறப்புக்கள் யாவற்றையும் எழுதிக் கல்வெட்டாக (நூல்) வெளியிட்டு வருகை தந்தோர் யாவருக்கும் வழங்கப்படும். மண்ணில் பிறந்த அனைவரதும் வாழ்வில் ஒரு முறைதான் நடைபெறும் திருமணவிழா அற்புதமானது. அதேபோல இம்மண்ணில் வாழ்ந்தவர்கள் யாவரும் இம்மண்ணில் மடிவதும் இயல்பு. இதனையும் சிறப்பாகக் கொண்டாடும் மரபு தமிழர்களிடம் இன்றுவரை நிலைத்துள்ளது.

மருத்துவம்

20. எம்முன்னோர் காலத்து மருத்துவ முறை

சிவபூமி மண்ணான எமது இப்புனித பூமியில் அன்று வாழ்ந்த மக்களுக்கு ஏற்படும் பிணிகளை இலகுமுறையில் சுயநலம் பாராது குணப்படுத்துமாறு இறைவன் தமது சீடர்களான சித்தர்களுக்கு உப தேசித்தார். சித்தர்களால் சித்திபெறச் செய்த மருத்துவம் சித்த மருத்துவம் எனப்பட்டது. சித்தர்களின் பரம்பரை நீடியகாலம் வளர்ந்தது. சித்தர் பரம்பரையினர் பிற்காலத்திலும் சேவை செய்ததைப் பின்னர் அறிவோம்.

14ஆம் நூற்றாண்டில் எம்மண்ணை அரசாண்ட தமிழ் மன்னர் களான பரராசசேகரன், செகராசசேகரன் எம்மக்களின் விவசாயத்தை ஊக்குவித்தனர். மேலும் சோதிடம், சித்த மருத்துவத்தையும் நடை முறைப்படுத்தினர். செகராசசேகரனால் தொடக்கப்பட்ட சித்தமருத்துவம் செகராசசேகரப் பிள்ளையார் கோயிற்குழலில் சேவை செய்த மருத் துவருக்கு உதவிகள் புரிந்த இவ்வூர் மக்கள் தாமும் இத்துறையை மேம் படுத்தினர். காலங்கள் சென்றன. தமிழரசர்கள் மாறி ஐரோப்பியர் வந்தனர். எம்மக்களின் வாழ்வாதாரமான விவசாயமும் சித்தமருத்துவ மும் பரம்பரையாக வளர்ந்தது. அந்நியர் ஆட்சிகளின் கெடுபிடியால் பணிகள் நலிவுற்றன. பிற்காலத்தில் (150 வருடங்களுக்கு முன்) வாழ்ந்த சித்த மருத்துவர்கள் பிரகாசிக்காது விட்டாலும் தம்மாலான சேவையால் தம்மை நாடி வருவோருக்கு உதவி செய்தனர்.

எம்மண்ணில் சித்த மருத்துவம்

இச்சமகாலத்தில் 1860இல் இணுவில் கிழக்கில் பிறந்த இணுவில் பெரியசந்நியாசியார் 15ஆம் வயதில் சித்தரானதும் தமது அற்புதத்தால் மக்களின் உடல் உளப்பிணிகளை அகற்றினார். ஏற்கெனவே (14ஆம் நூற்றாண்டில்) இயங்கிய மருத்துவர் பரம்பரை யில் பரிகாரி கர்த்தர் என்பவரின் பரம்பரை நெடுகாலம் பரம்பரையாக

வளர்ந்து அப்பாக்குட்டி என்பவர் இப்பணியைச் சிறப்பித்தார். இதே காலத்தில் முத்து நாகலிங்கம் மருத்துவத்தில் சிறப்படைந்தார். இவரின் பின் அண்ணாமலை, முத்துலிங்கம் ஆகியோரும் தந்தை வழியில் பிரகாசித்தனர். இணுவில் கந்தசுவாமி கோயிலண்மையில் வாழ்ந்த செல்லப்பா, இவரின் மகன் கந்தையா மற்றும் நடராசையர் போன்றோரும் சித்த மருத்துவம், விஷகடி வைத்தியத்தை வளர்த்தனர்.

இணுவில் கிழக்கில் பிற்காலத்தில் வாழ்ந்த இராமலிங்கம், காரைக்கால் அம்பலவாணசுவாமிகள், இராமுப்பிள்ளை, தாமு, சீவரத்தினம் ஆகிய பலர் சோதிடம், சித்த மருத்துவம், திருநீறிட்டு மணி மந்திரமோதி மூலிகை மருந்துகள் வழங்கியும் மக்களின் நோய்களைக் குணப்படுத்தினர்.

சித்த மருத்துவத்தை நாடாது சமயோசிதமாகச் சிலர் சில நோய்களுக்கு ஆறுதல் செய்தும் குடலேற்றம், கை கால்களில் ஏற்பட்ட சுளுக்கு நோக்களையும் எதுவித செலவுமின்றிக் குணப்படுத்தினர். இவ்வாறு எம்மக்களை அணுகும் நோய்களை எதுவித சிரமமுமின்றிக் குணப்படுத்திய பலர் இம்மண்ணின் பெருமையை உயரச் செய்தனர். இதனை விரிவாக நோக்குவோம்.

21. இணுவில் பெரிய சந்நியாசியார் (1860 - 1917

சித்திரைத் திருவோணம்)

சித்தர் மரபிலுதித்த பெரிய சந்நியாசியார் தமது 15ஆம் வயதில் சித்தரானார். இவரின் அவதாரம் மக்களின் வாழ்வாதாரப் பணியை மேம்படுத்தவும் நோய்களால் அலையும் ஏழை மக்களின் உடல் உளப் பிணியகற்றவுமாகவே அமைந்தது. இவர் சித்தரானதும் தமது சித்து மகிமையால் தம்மை நாடி வரும் மக்களைக் குணப்படுத்துவதை மேற்கொண்டார்.

காரைக்கால் சிவாலயத்தில் வைரவப் பெருமானின் பெருங்கருணையுடன் பாதிக்கப்பட்டோருக்கு மணிமந்திரமோதித் திருநீறிட்டுத்

தமது அருட் பார்வையாலும் நோக்குவார். அவர்களின் மீது திருநீற்றுடன் தடவியும் உச்சி மீது திருநீறிட்டுக் கையால் தொட்டு ஆசி வழங்குவார். இதற்கு மேலாக அவர்களின் நோய் நாடி மூலிகைகள் சில வற்றை அறிமுகஞ் செய்து அவித்துக் குடிக்கும்படியும் கூறுவார். நோயின் தாக்கம் கூடியவர்களுக்குச் சித்த வைத்திய மூலம் உடல் உளப் பிணிகளை அகற்றிவிடுவார்.

இவர் மனித வாழ்வில் அவர்களுக்கு ஏற்படும், விஷக்கடி, நாய் போன்ற மிருகங்களின் கடி, உளநோய் ஆகியவற்றைக் குணப் படுத்தினார். மேலும் பில்லிகுனியத்தினால் பாதிக்கப்பட்டோரையும் ஆலயத்திற்கு அழைத்து வந்து வேண்டிய சாந்திகள் செய்தும் பிணியகற்றிக் குணப்படுத்தினார். பெரிய சந்நியாசியார் தமது சித்து மகிமையாலும் இறையருட் சித்தியாலும் அவர் தொட்டதெல்லாம் நன்கு குணமடைந்தன. இவ்வூர் மக்கள் மட்டுமல்ல அயலூரவர்களும் இவரின் வாழ்வில் 40 வருட காலமாகத் தமது சகல வித பிணிகளையும் போக்கும் பேறு பெற்றனர். பெரிய சந்நியாசியார் 1917 சித்திரைத் திருவோணத் தில் சமாதியடைந்தார். காரைக்காலில் சிறப்பான மருத்துவமும் தடைப் பட்டது.

பெரிய சந்நியாசியாரின் மரபினரும் உறவினருமான அம்பல வாணர் 1940இல் காரைக்காலில் சேவை செய்த வரலாற்றைப் பின்னர் அறிவோம். பெரிய சந்நியாசியார் தமது சித்து மகிமையால் மு.நாகலிங்கம் (சித்த மருத்துவர்) என்பவரின் மகன் அண்ணாமலையைக் குணப்படுத்தியதன் விபரத்தையும் இவ்வூர் பிரபல சித்தமருத்துவரின் வளங்குன்றிய பணியிலிருந்து பிரகாசித்ததையும் வேறாக அறிவோம்.

22. காரைக்கால் அம்பலவாண சுவாமிகள் (1920 - 1979)

அம்பலவாணர் சுவாமிகளும் சித்தர் மரபினர். பெரிய சந்நியாசியாரின் மரபில் பிறந்து காரைக்கால் சிவாலயத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்தவர். தம்மை நானும் உடல் உளப் பிணியாளர்களைக் குணப் படுத்தவுமென்றே 1920இல் இணுவில் கிழக்கில் அவதரித்தார். இறையருளால் பலவற்றையும் கிடைக்கப் பெறும் நியதியால் ஏட்டுக் கல்வியை நாடாது 15 வயது வரை தமது கால்நடைகளை மேய்த்தவர்.

இறையருட் சித்தப்படி சித்த மருத்துவரான நடராசபிள்ளை என்பவர் அம்பலவாணரை அழைத்துச் சென்று குருகுலக்கல்வி மூலம் சித்த மருத்துவம், திருநீறிட்டுத் திருவாக்குரைத்துப் பிணியகற்றல், விஷகடி மருத்துவம், மனநோய் அகற்றல் யாவற்றையும் போதித்தார். அம்பலவாணர் 15 வயது முதல் ஐந்து வருடகாலம் குருவிடம் சகல வற்றையும் துறைபோகக் கற்றவர். இதனால் 1940 முதல் காரைக்காலில் பெரிய சந்நியாசியார் விட்டுச்சென்ற சித்த மருத்துவம் மற்றும் திருநீறிட்டு மணிமந்திரமோதி யாவருக்கும் உடல், உளப் பிணிகளை அகற்றினார். இவரின் அயராது சித்து மகிமையால் இவரால் 39 வருடகாலம் சித்த வைத்தியம் நிலைபெற்றதெனலாம்.

இதனால் காரைக்கால் சித்தமருத்துவம் மற்றும் சகல நோய்களையும் நீக்கும் புனித இடமாகப் போற்றப்பட்டது. அம்பலவாணர் சுவாமிகள் 1979இல் சமாதியடைந்தார். அதன் பின் இன்று நாற்பது வருடங்களாக மருத்துவம் தடைப்பட்டது. பொது மக்கள் தற்போது ஆங்கில மருத்துவமனைகளையே நாடுகின்றனர்.

அம்பலவாணர் சுவாமிகள் தமது வாலிபப் பருவத்தே அருட்பணி மற்றும் அறப்பணிகள் மேற்கொண்டாலும் தமக்கென ஏதும் தேடாது தமது வாழ்வாதாரத்திற்காக விவசாயஞ் செய்தும் கால்நடை வளர்த்தும் தமக்கெனத் தேடிக்கொண்டார். இவர் சித்த மருத்துவம் செய்த போதும் கிரயம் ஏதும் கோராது நோயாளிகள் தமது இயல்பிற்

கேற்ப வழங்குவதை மருந்துச் சரக்குகள் வாங்கவும் மருத்துவப் பணியாளருக்கான சலி வழங்கவும் தாம் சார்ந்த காரைக்கால் சிவாலய வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கே உபயோகித்தார். இவர் தம்மிடம் எவ்வகையினர் வந்தாலும் யாவரையும் சமமாக மதித்துத் தம்மாலான சேவை செய்து யாவரையும் குணப்படுத்தினார். இவ்வூர் மக்களன்றி பிற மாவட்ட மக்களும் வந்தனர். எவராலும் தீர்க்க முடியாத கொடிய பிணிகளைத் தமது சித்து மகிமையால் மாறச் செய்தார். இதனால் காரைக்காலின் பெருமை துலங்கியது.

23. சித்த மருத்துவர் முருகேசு அப்பாக்குட்டி (1865 - 1938 கார்த்திகை)

இணுவில் மேற்கில் 14ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் மன்னனான செகராசசேகரனால் சித்த மருத்துவம் இவ்வூரில் அறிமுகஞ் செய்யப் பட்டது. அக்காலத்துச் சித்த மருத்துவத்தில் தம்மை இணைத்த பலர் தாமும் பல காலம் உதவியும் இதனைக் கற்றுணர்ந்தும் மருத்துவ பரம்பரையை வளர்த்தனர். காலங்கள் கடந்தாலும் எம்மண்ணில் மருத்துவ பரம்பரை வாழையடி வாழையாக வளர்ந்தது. இதே பரம்பரையில் சித்த மருத்துவத்துக்கே பெருமை தேடிய மருத்துவர் கர்த்தர் என்பவர் நீடிய காலச் சிறப்புடையவர்.

கர்த்தர் பரம்பரையில் வினாசித்தம்பி அவரின் மகன் முருகேசு ஆகியோரும் தமது மரபு வழியிற் சிறந்தோங்கினர். மருத்துவர் முருகேசு வின் ஒரே மகனான அப்பாக்குட்டி தமது மூதாதையரான மருத்துவர் கர்த்தர் பரம்பரைக்கு மருத்துவம் மட்டுமன்றி இறை பக்தியால், விவசாயப் பணியால் சமய சமூக, கல்வி வளர்ச்சிக்காகத் தமது நிறைவான பங்களிப்பைச் செய்தனர். 1865 பிறந்த அப்பாக்குட்டி அக்காலத்தில் கல்விச்சாலைகள் இல்லாததால் தந்தையிடம் ஆரம்பக் கல்வியுடன் சித்த மருத்துவத்தையும் துறைபோகக் கற்றவர்.

தந்தையின் மருத்துவ ஆயுத, தளபாடங்கள், உபகரணங்களையும் கிடைக்கப் பெற்றார். தமது விடாமுயற்சியால் வாழ்வாதாரப் பணியாக விவசாயத்தை மேற்கொண்டார். கர்த்தர் பரம்பரையின் பேறாக சிறப்பான மருத்துவத்தை நாடி உள்ளூர் அயலூர் மற்றும் பிற மாவட்ட நோயாளர்களும் அப்பாக்குட்டியை நாடினர். இயல்பான குடும்பச் சிறப்பால் அக்காலத்தில் கல் வீடுகளற்ற காலத்தில் அப்பாக்குட்டியர் நாற்சார் வீட்டில் வாழ்ந்து தமது வீட்டின் வட பகுதி விறாந்தையில் நோயாளருக்குச் சிகிச்சை செய்வார். தூர இடங்களிலிருந்து வருவோரைத் தமது வீட்டின் ஒரு பகுதியில் சில நாட்கள் தங்க வைத்தும் பிணியகற்றினார்.

இவர் சண்டிலிப்பாயில் திருமணஞ் செய்தார். கூடிய நெற்காணியும் பனந்தோப்பும் இருந்தன. இதற்கென இரட்டை மாட்டு வண்டிலில் சென்று விளைபொருட்களையும் எடுத்து வருவார். தமது வீட்டின் வடபால் இணைந்த பெரிய தலைவாசலில் விளைபொருட்களைப் பாதுகாத்தார். இவரின் தாராள மனப்போக்கும் அனைவருடனும் அணுகும் முறையும் யாவரையும் கவர்ந்தது. இதனால் இரவு பகலென்று பாராது எந்த நேரமும் நோயாளிகள் வருவர். அவர்களிடமும் கிரயம் கோராது வேண்டிய மருந்துகளை வழங்குவார். நோயாளிகள் தம்மால் இயன்றதைத் தர வாங்கும் பண்பினர். இவர் தம்மை நாடியவர்களுக்கு வீட்டில் சிகிச்சையளிப்பார். முதுமையால் நடக்க முடியாதவர்கள் கடுமையான நோயாளிகளைச் சென்று பார்க்கவென ஒற்றை மாட்டு வண்டியை உபயோகிப்பார். மருத்துவ உதவியாட்களும் கூடச் செல்வர். தமது பணியைச் சிறப்பாகவே செய்தவர்.

மாத்திரைக் கட்டை

கர்த்தர் பரம்பரையிலிருந்து சந்ததி சந்ததியாக வந்ததும் உபயோகிக்கப்பட்டதுமான உயிர்காக்கும் உத்தமப் பொருளான “மாத்திரைக் கட்டை” இவரிடம் இருந்தது. ஒரு நோயாளியின் இறுதிக்காலம் மரண வேதனையுடன் சேடம் இழுத்து மூச்சுவிட முடியாத கடின வேளையில்

நோயாளரின் உறவினர் வந்து தெரிவித்ததும் மாத்திரைக் கட்டையை யும் பவுத்திரமாக எடுத்துச் செல்வார். சென்றதும் மாத்திரைக் கட்டையை முலைப்பாலில் தாமே உரைத்து நோயாளிக்குப் பருக்கி விடுவார். அச்சமயம் சேடம் இழுப்பது நின்றுவிடும். மூச்சுத்திணறுதல் நீங்கி நோயாளி கதைக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படும் சில காலம் நோயாளி எதுவித சிரமமும் இன்றி வாழ்வார். இதே நோயாளிக்கு இதுவே இறுதிக்காலமானால் மீண்டும் நோய் வாய்ப்பட்டாலும் சேடம் இழுப்ப தில்லை. மூச்சுத் திணறலுமின்றி அவதியுறாமல் மரணிப்பார்.

அப்பாக்குட்டியர் தமது மாத்திரைக்கட்டை மூலம் ஆயிரக் கணக்கான நோயாளிகளுக்கு உதவினார். முதுமைக்காலம் (1938) வந்ததால் உடல் நலிவடைந்தார். நோயாளிகளின் தேவைக்காக இவரின் இளைய மகன் முருகையா (ஆசிரியர் தந்தையுடன் உதவி யாகப் பணி புரிந்தவர்) மாத்திரைக் கட்டையை எடுத்துச் சென்று தாமே உரைத்துப் பருக்கினார். இவரும் பல நூற்றுக்கணக்கான நோயாளி களின் மரண வேதனையை நீக்கினார். முருகையா தமது தந்தையின் வழிச்சென்று சித்த மருத்துவத்தையும் விஷகடி வைத்தியத்தையுள் செய்தவர். இவரே தந்தையார் உபயோகித்த மாத்திரைக் கட்டையை நோயாளிக்கு உதவிய பின் துணியொன்றில் பவுத்திரமாகச் சுற்றிப் பெட்டகத்தில் பாதுகாத்திருந்தார்.

1990 இன் பின் இம்மண்ணில் ஏற்பட்ட யுத்த காலச் சூழலில் வீட்டிலிருந்து சொந்த உடமைகளுடன் வீடுகள் மாற வேண்டிய சூழ்நிலையில் அரும்பொருளான மாத்திரைக் கட்டையையும் தவற விட்டுள்ளார். இதனால் மரண வேதனையடையும் பல நோயாளிகள் துன்பத்தை அடைய நேரிட்டது. இது இம்மண்ணின் பேரிழப்பாகும்.

அப்பாக்குட்டியின் பின் மகன் முருகையா பல காலம் இப் பணியாற்றினார். முருகையா சிறந்த விஷகடி வைத்தியருமாவார். இவரின் பின் கருணானந்தன் (முருகையாவின் மகன்) சில காலம் சித்த மருத்துவத்தை மேம்படுத்தினார். பிற்காலத்தில் இப்பரம்பரையிலிருந்து சித்த மருத்துவம் மறைந்துவிட்டது.

24. சித்த மருத்துவர் முத்து நாகலிங்கம்

இணுவில் மேற்கில் கந்தசுவாமி கோயிலின் வடகீழ் திசையில் வாழ்ந்தவர் முத்து நாகலிங்கம் என்னும் மருத்துவர். இவரும் பெரிய சந்நியாசியாரின் சம காலத்தவர். சிறந்த சித்த மருத்துவர். இவரின் சித்த மருத்துவச் சிறப்பால் இவ்வூர் சிறப்படைந்தது. இவரின் ஒன்பது வயதான மகன் அண்ணாமலை “சன்னி” நோயால் நன்கு பாதிக்கப் பட்டுச் செயலிழந்திருந்தபோது நாகலிங்கம் தமது மருத்துவத் திறமையால் குணமாக்க முடியாததால் வேறு பல சிறந்த மருத்துவர்களிடமும் காண்பித்தும் பயனடையவில்லை. சகல மருத்துவரும் தம்மாலாகாதெனக் கைவிட்ட நிலையில் நாகலிங்கம் இறைவனையே வேண்டினார்.

ஒரு நாள் இணுவில் கந்தசுவாமி கோயில் அருட்பணியிலிருந்த பெரிய சந்நியாசியாரிடம் தமது மகனின் நிலையைத் தெரிவித்தார். பெரியார் மறுநாட்காலையில் இரு பெரிய கிடாரத்தில் சோறாக்கி ஆவி பறக்கும் நிலையில் வைக்கும்படியும் சிறுவனை இன்று கந்தசுவாமி கோயில் இராசகோபுரம் அமைந்துள்ள இடத்தில் பாய் விரித்துக் கிடத்து மாறும் கூறினார். நாகலிங்கம் பெரியாரின் ஆணைப்படி சிறுவனைப் பாய் மீது படுக்க வைத்தார். சிறுவனைச் சுற்றி நாற்புறமும் வாழையிலை பரப்பி ஆவி பறக்கும் சோறு குவிக்கப்பட்டது. அதன் மீது கறிகளும் படைக்கப்பட்டன.

சந்நியாசியார் அச்சமயம் சிறுவனின் ஆறு பிரதான அங்கங்களில் கர்ப்பூர தீபம் ஏற்றினார். ஏற்றியதும் சிறுவனைச் சுற்றியவாறு முருகனுக்கு அரோகரா என்றார். தீபமும் அணைந்தது. சிறுவன் கண் விழித்து எழுந்து நின்றான். கூடி நின்ற நூற்றுக்கணக்கானோர் முருகனை ஏற்றிப் போற்றிப் புகழ்ந்து பெரிய சந்நியாசியாரின் சித்து மகிமையை வியந்தனர். எழுந்த சிறுவன் சந்நியாசியாரை வணங்கினான். சந்நியாசியார் சிறுவனுக்கு மணிமந்திரமோதித் திருநீறிட்டு வாழ்த்தியதுடன் காப்பு நூலும் கட்டினார். பெரிய சந்நியாசியார் படைத்த சோற்றினை பெரிய பாத்திரத்தில் எடுத்து அங்கிருந்த யாவருக்கும்

தமது கையால் அமுதமாக வழங்கினார். அவ்விடம் அமுத மழை பெய்தது போலானது. அச்சமயம் ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிந்த நாகலிங்கம் பெரியசந்நியாசியாரை வணங்கியதும் தன் மகன் எழுந்து நின்றது போல இதேயிடத்தில் முருகப் பெருமானுக்குக் கோபுரம் அமைக்க அனுமதி கோரினார். இறையருளும் குருவருளும் திருவருளும் கைகூட இணுவில் கந்தசுவாமி கோயிலின் இராசகோபுரம் 1895இல் அடியிட்டு 1899இல் நிறைவு கண்டது. மேலும் நாகலிங்கம் முருகன் மீதிருந்த பக்தியால் தமது காணியில் துற்போது அறுகோண மண்டபம் அமைந்துள்ள இடத்தில் முருகன் தேரிலிருந்து இளைப்பாற வென ஊஞ்சல் மண்டபத்தையும் கட்டிக் காணிக்கையாக்கினார்.

பிரபல சித்த மருத்துவர் அண்ணாமலை

முருகன் அருளால் கொடிய பிணியிலிருந்து குணமடைந்த அண்ணாமலையும் தம்பியர் முத்துலிங்கமும் தந்தையிடமே சித்த மருத்துவத்தை முறையாகக் கற்றுத் தேர்ந்தனர். இருவரின் திறமைக்கு முருகனருள் உரமூட்டியது. இக்காலத்தில் இவர்கள் தாய்மனையான சுதுமலையை நாடித் தமது மருத்துவப் பணியைத் தொடங்கினர். சித்த மருத்துவத்தில் நன்கு சிறந்து விளங்கினர். நாளாந்தம் நூற்றுக்கணக்கான நோயாளிகள் நாடுவர். அண்ணாமலையார் நோயாளியை நாடுவார். முத்துலிங்கம் யாவருக்கும் மருந்துகளை வழங்குவார். இவர்கள் மருந்தின் கிரயத்தை நோக்கார். நோயாளிகள் தாமாகவே உரிய பணத்தை வழங்கிப் பெருமையடைந்தனர். அக்காலத்தில் சுதுமலை அண்ணாமலைப் பரியாரியார் என்றால் யாழ்மாவட்டமன்றிப் பிற மாவட்ட மக்களும் நாடி வந்த பெருமை அரை நூற்றாண்டுக்கு மேல் நீடித்தது.

இறையருட் சித்தியும் சித்தரின் சித்து மகிமையும் அண்ணாமலையாரின் சித்த மருத்துவமும் எம்மண்ணில் நிலை கொண்டன. அவர்களின் பின் இப்பணி அருகிவிட்டது.

25. தேசப்புகழ் பெற்ற மருத்துவர் செல்லப்பா

இணுவில் கந்தசுவாமி கோயிலின் வடகீழ் வீதியில் வாழ்ந்து சித்த மருத்துவத்துறையில் தேர்ச்சி பெற்றும் நோயாளிகளின் வர விண்மையால் வருந்தியவர் செல்லப்பா. இவர் தமது பணியின் பின்னடைவைக் கந்தசுவாமி கோயிலில் அருட்பணியாற்றிய பெரிய சந்நியாசியாரிடம் கூறி வருந்தினார். அச்சமயம் சந்நியாசியார் மறுநாட் காலையில் அவரின் மருத்துவமனையில் இரு பெரிய பாணையில் தினை அரிசிச் சோறு ஆக்கி வைத்துவிட்டு இவ்வாலய வாசலுக்கு வரு மாறு கூறினார்.

செல்லப்பா தமது மருத்துவமனையை நன்கு தூய்மையாக்கி தினையரிசிச் சோற்றையும் பொங்கி மனையில் வைத்ததும் பெரியா ரிடஞ் சென்றார். அச்சமயம் பெரியார் தமது பக்தர்கள் புடைசூழக் கையில் பெரிய பிரம்புடன் கோயிலிலிருந்து வெளியே வந்தார். வந்ததும் யாவரும் முருகன் கோயில் வீதியை வலம் வந்து வடகிழக்கு வீதியி லிருந்து செல்லப்பாவின் மருத்துவமனையில் வழிபடுமிடத்துட் சென்றனர். சந்நியாசியார் தமது கையிலிருந்த பிரம்பை அங்கிருந்த பபங்களின் முன்றிறுத்தி வைத்தார். இதோ முருகன் வந்திருக்கிறான் என்றார்.

யாவரும் வியந்து நின்றனர். செல்லப்பாவை நோக்கி முருகனுக்குத் தினையரிசிச் சாதத்தைப் படைக்குமாறு கூறினார். பெரிய பாத்திரமொன்றில் முழுச் சாதத்தையும் படைத்து முடிந்ததும் பெரியார் அவ்விடத்தில் சாம்பிராணித் தூபமும் கர்ப்பூர தீபமும் ஏற்றினார்.

திருவாக்கு

பெரிய சந்நியாசியார் செல்லப்பாவை நோக்கி செல்லப்பா இன்று இவ்விடத்தில் முருகன் உறைந்துள்ளான். தினமும் காலை மாலையில் முருகனுக்கு எண்ணெய் தீபமேற்றிச் சாம்பிராணித் தூபமும் கர்ப்பூர தீபமும் தவறாது காட்டி வழிபடு. முருகன் உனது

நாக்கில் திருவாக்குரைக்க அருளுவான். முருகனின் முன்னால் ஒரு உண்டியலை வை. முருகனின் திருவிளையாடலால் உனது திருவாக்கு சித்திக்கும். உனது திருவாக்கைக் கேட்டு உனது சித்த வைத்தியத்துக் காகப் பலர் வருவர். இவ்விடத்திலிருந்து திருவாக்குச் சொல்லும்போது வருபவர்கள் முருகனின் உண்டியலில் பணத்தை இடுவர். இப்பணத்தின் மூலம் முருகனின் நாளாந்த வழிபாட்டுச் செலவு நிறைவடையும்.

அதே அன்பர்கள் உனது மருத்துவ சேவையை நாடுவர். தூய பணி செய்யும்போது பெரியார்களும் பலர் கூடி உன் சித்தமருத்துவத்தைப் போற்றுவர் என்று திருவாக்குரைத்தார். யாவரும் இறையருளை வியந்தனர். பெரியார் அங்கு முருகனுக்குப் படைத்திருந்த தினையரிசிச் சாதத்தைத் தமது கையால் அங்கு கூடியிருந்த யாவருக்கும் வழங்கினார். அன்று முதல் செல்லப்பா மருத்துவரின் பெருமை துலங்கியது. நாளாந்தம் அதிகாலையில் முருகனின் பூசை வழிபாடு நிறைவடைந்ததும் பலருக்குத் திருவாக்குரைப்பார். அதே மக்கள் தொடர்ந்து சித்த மருத்துவ சேவையையும் பெற்றுச் சகல பிணிகளையும் போக்கும் பேறு பெற்றனர். செல்லப்பாவின் திருவாக்கும் மருத்துவமும் பிரபல மடைந்தது.

அன்றிலிருந்து உள்ளூர் வெளி மாவட்டங்களிலிருந்தும் பலர் வந்து தம்பிணியகல நன்மையடைந்தனர். செல்லப்பாவின் புகழுக்கு அணியாக அவரின் புதல்வர்கள் கந்தையா முதலானவர்களும் உதவிட சித்த மருத்துவம் பிரகாசித்தது.

மருத்துவர் செல்லப்பாவின் ஓங்கிய புகழும் யோக சுவாமிகளும்

பெரிய சந்நியாசியாரால் செல்லப்பாவின் மருத்துவமனையில் நிறுவப்பட்ட முருகனின் சக்தி ஈரப்பினால் எண்ணிறந்த நோயாளிகளும் திருவாக்குக் கேட்போரும் தினமும் கூடுவர். செல்லப்பாவும் கந்தையா முதலான புதல்வரும் தமது இணைந்த உதவிப் பணியால் யாவருக்கும் அருஞ் சேவையாற்றினர். மேலும் யோகர் சுவாமிகள் முதலான ஈழத்துச்

சித்தர்கள் அருளாளர்கள் பலரும் அடிக்கடி வந்து உலாவியதால் மருத்துவமனை புனிதமடைந்தது. யோகசுவாமிகளை நாடித் தமது துயர் நீக்குமாறு பணிவோரை இணுவில் செல்லப்பனிடம் போகுமாறு கூறுவார். செல்லப்பரும் யோகசுவாமிகளினால் அனுப்பப்பட்டவர் களுக்குத் திருவாக்குரைப்பார். குறிப்பிட்டவரின் கோரிக்கைப்படி பிணியகற்றவும் உதவினார்.

இலங்கையின் முதலாவது பிரதம மந்திரியான கௌரவ டி.எஸ்.சேனநாயக்கா அவர்கள் காங்கேசன்துறை சீமெந்துத் தொழிற்சாலையைத் திறந்து வைப்பதன் பேரில் வந்திருந்தார். பிரதமருக்கு யாழ் மக்கள் நன்மதிப்புச் செய்தும் யாழ் கோட்டை விடுதியில் நல்விருந்தும் வைத்தனர். இவ்விருந்தில் அசைவ உணவாக 24 வகைக் கறிகளும் மேலும் பலவும் வழங்கினர். பிரதமரும் அன்புடன் வழங்கிய அரிய உணவை அதிகளவு உட்கொண்டார். பின்னர் அங்கு வந்த பலருடன் உரையாடினார். சிறிது நேரத்தில் அவருக்கு வயிற்றில் பெரிய கோளாறு ஏற்பட்டு மிக வருந்தித் துடித்தார். உடன் வந்த அரச மருத்துவரால் நோய் தீர்க்க முடியவில்லை. அச்சமயம் அவ்விடத்தில் நின்றிருந்த பிரதமரின் வணக்கத்திற்குரிய யோக சுவாமிகளும் காட்சி தந்தார்.

அச்சுழலை நோக்கிய யோகசுவாமிகள் பிரதமரை நோக்கி “எதற்கும் அஞ்சவேண்டாம். இணுவிலிலுள்ள செல்லப்பனிடம் போ. அவன் தீர்த்து வைப்பான்” எனத் திருவாக்குரைத்தார். யோகசுவாமிகளின் ஆலோசனைப்படி யாழ்ப்பாணத்து உயர் மட்ட அதிகாரிகளின் வழிகாட்டலில் பிரதமரை யாவரும் இணுவிலுக்கு அழைத்துச் சென்று செல்லப்பாவின் மருத்துவமனையை நாடினர். ஏற்கெனவே இவ் விடயத்தை இறையருளால் உணர்ந்த மருத்துவர் செல்லப்பா பிரதமரை வரவேற்று அமரச் செய்தார். அவருக்குத் திருநீறிட்டார். அவரின் நாடியை நன்கு பரிசோதித்தார். அதி உயர் பலன் தரக்கூடிய ஒரு மருந்தைப் பருகத் தந்தார். சிறிது நேரத்தில் யாவும் குணமடைந்த பிரதமர் செல்லப்பாவை வணங்கினார். பதிலுக்குத் தாமும் வணங்கியதும் மேலும் ஒரு தொகுதி மருந்தைத் தேவை ஏற்படும்போது உபயோகிக்குமாறு வழங்கினார். யாவரும் விடை பெற்றனர்.

பிரதமர் தமது கடும் உபாதையிலிருந்து குணமாக்கிய மருத்துவர் செல்லப்பாவின் அரிய சேவையை நெஞ்சில் நிறுத்தினார். தமதிடங் சென்றதும் சில நாட்களில் மருத்துவரைக் கொழும்புக்கு அழைத்து விருதும் வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தினார். இப்பெருமை எம் மண்ணுக்குக் கிடைத்த பெருமையென பிரபல நாளேடுகளில் வெளி வந்தன. யாவும் இணுவில் திருவுழின் முருகனருள் இங்குள்ள சித்தர் களின் சித்து மகிமையும் தூய மருத்துவ சேவையும் சான்றாகும்.

மேற்படி அரிய தகவல்களைத் தமது நாட்குறிப்பில் பதிவு செய் திருந்த செல்லப்பாவின் இளைய புதல்வன் சுப்பிரமணியம் தந்தை யுடனும் மூத்த சகோதரர் கந்தையாவுடனும் உடனிருந்து மருத்துவ உதவிப் பணியை நீடிய நாட்கள் செய்தவர். தமது முதுமைக் காலத்திலும் என்னுடன் நட்பாயிருந்தவர். என்னால் எழுதப்பெற்ற “இணையிலி” என்னும் நூலுக்காகச் சில மருத்துவக் குறிப்புத் தகவல் களைத் தந்தார். அதன் தொடர்பிலேயே மேற்சுறியவற்றுடன் பின்வரும் மூன்று கட்டுரைகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு சித்த மருத்துவ ஆற்றலுக்கு மேலான சமயோசித சேவையால் நோயாளிகள் குண மடைந்ததை அறியலாம்)

26. சிறுபிள்ளை விசேட மருத்துவர் செ.கந்தையா

பிரபலமான சித்த வைத்தியர் செல்லப்பாவின் மூத்த முகன் கந்தையா. இவர் தமது பள்ளிப் படிப்பு முடிந்ததும் தமது தந்தையிடம் உதவியாக இருந்து நீடியகாலம் சித்த மருத்துவத்தைத் துறைபோகக் கற்றும் செயல்முறை யாவற்றிலும் தேர்ச்சி பெற்ற அனுபவமும் பெற்றவர். கந்தையா குறிப்பாகச் சிறுபிள்ளை வைத்தியத்தில் நன்கு பிரகாசித்தார்.

சித்த மருத்துவத்தில் மருந்துகளுடன் நோயாளிகள் தலைக்கு வைக்கும் மருத்தெண்ணையும் நோய்களைத் தீர்க்க வல்லன. அந்தக் காலத்தில் குழந்தைகள் பிறந்ததும் தலைக்கு மருத்தெண்ணையைத் தவறாது பெற்று உபயோகித்தனர். மேலும் கோரோசனை, கஸ்தூரி,

குங்குமப்பூ ஆகிய அதியுயர் மருந்துப்பொருட்களை நன்கு அரைத்து முக்கூட்டுக்குளிகை என வழங்குவர். மருத்துவர் கந்தையா தமது விசேட அனுபவ ரீதியாக முதன்முதல் முக்கூட்டுக் குளிகையைப் சிறு பிள்ளைகளுக்கான மருத்தெண்ணெயையும் சிறந்த தரத்தில் தேர்வு செய்து வழங்கினார்.

முதன்முதல் வழங்கிய யாவும் மிகச் சிறப்பாக அமைந்ததால் கந்தையாவை நாடிய பல பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளின் சகல நோய்களுக்கும் இவரிடமே சிகிச்சை பெற்று நற்பயனைடைந்தனர். சிறு பிள்ளைகளுக்குக் காய்ச்சும் மருத்தெண்ணெயுடன் யாவருக்குமான மருத்து எண்ணெயையும் உரிய வாகட முறைப்படி தயாரித்து வழங்கினார். இதனால் நற்சுகமடைந்த யாவரதும் விருப்பப்படி செல்லப்பா வைத்திய சாலை மருந்துக்கும் மருத்தெண்ணெய்க்கும் பேர்போன மருத்துவ நிலையமானது.

தந்தையார் முதுமையடைந்து ஓயும் வரை கந்தையா தந்தையின் மருத்துவ நிலையின் நிழலில் அதியுயர் சேவை செய்து தந்தையைப் போல் சிறப்படைந்தார். நீடிய காலம் தந்தையின் அடுத்த மருத்துவராகச் சேவையாற்றியவர். தந்தையின் மறைவின் பின் தாமாகவே மருத்துவ சேவையாற்றினாலும் தம்மை உயர்த்திய செல்லப்பா சித்த மருத்துவ நிலையம் என்னும் பெயருடன் பணியாற்றி நற்பெயர் பெற்றார். யாவரையும் அன்புடனும் பண்புடனும் அணுகித் தமது சேவையை நிலைநாட்டினார். இதனால் பிற ஊர்களிலிருந்தும் இவரைத் தேடிவந்து பலர் சிகிச்சை பெற்றுச் சென்றனர். இவர் தாம் கற்ற மருத்துவ நெறியுடன் சில சமயங்களில் மருந்தை உபயோகிக்காது செலவில்லாததும் எவருக்கும் இதமானதுமான சேவைகளைச் செய்ய வல்லவர். இவரின் சகல சிறப்புகளையும் நன்கறிந்த தென்மராட்சியைச் சேர்ந்த நோயாளி ஒருவரின் கணவர் இவரை நாடி வந்தார்.

அதிர்ச்சி வைத்தியம் - ஓயாத விக்கலால் நலிவுற்ற பெண் நோயாளி

நோயாளியின் கணவர் விசேட சித்த மருத்துவர் கந்தையா இருக்கும் இடத்தை நாடி ஏறத்தாழ எழுபது வருடங்களுக்கு முன் வந்தார். தமது மனைவிக்கு சில மாதங்களுக்கு முன்பிருந்து எந்த நேரமும் விக்கல் வியாதி தொடர்ந்திருந்ததாகவும் இதனால் அவர் மிகவும் வருந்துவதாகவும் அவரை நேரிற் பார்த்துக் குணமாக்குமாறும் வேண்டினார். வந்தவரின் பரிதாபமான நிலையை நன்கறிந்தவர் தாம் அவரின் நோய்க்கான காரணத்தைக் கண்டறிந்து குணமாக்குவதாகக் கூறியதும் அவரின் வீட்டுக் குறிப்புகளையும் கேட்டறிந்ததும் சில நிபந்தனைகளைக் கூறினார். (அக்காலத்துப் பிரயாண வசதி ஒன்றை மாட்டுவண்டியாகும். நோயாளிகளைப் பார்க்கச் செல்லும்போது தமது வாடிக்கையான வண்டில் மூலம் செல்வார்)

ஒரு மாலை வேளை நோயாளியைப் பார்க்க வரும்போது நோயாளி உறங்கும் வீட்டின் மேற்சுறை ஓலைகள் சிலவற்றை அகற்றி ஆகாயம் தெரிய வேண்டும். விரியாத நெடிய வாழைக் குருத்து நான்கை நோயாளிக்குத் தெரியாது வெட்டி வைத்திருக்க வேண்டும். தாம் வழிப் போக்கர் மாதிரி வந்து உரையாடுவது போல வருவதாகவும் தெரிவித்து வந்தவருக்கு விடை கொடுத்தார்.

மறுநாள் மாலையில் தமது வாடகைக்குச் செல்லும் மாட்டு வண்டியில் தமக்குதவியாகச் சகோதரர் சுப்பிரமணியத்துடன் தென்மராட்சியை அடைந்தார்.

மருத்துவர் குறிப்பிட்டபடி ஒரு நாள் மாலை அவ்விடம் வாழைக் குருத்துகளைக் கண்டார். நோயாளி வேறோர் இடத்தில் படுத்திருந்தார். புதிதாக மேற்சுரையில் சில பனையோலைகள் அகற்றிய இடத்தையும் நோக்கினார். மேலே வெளிச்சம் தெரிந்ததால் அதனை சீலையால் மறைக்கும்படியும் கூறினார். விளக்கு வைக்கும் நேரம் நோயாளியைப் புதிய இடத்தில் படுக்க வைத்துக் கைவிளக்கையும் ஏற்றிவித்தார். நோயாளி புதிய இடத்தில் உறங்குகிறார்.

நேரம் கூடியதும் இருள் மூடியது. ஒருவரைக் கூரை மீதேற்றி (விளக்கை அணைத்த பின்) நெடிய இரு வாழைக்குருத்தை நோயாளிக்கு அருகே வீழ்த்துமாறு கூறினார். அதுவரை மருத்துவர் நோயாளியின் கணவருடன் வழிப்போக்கர் மாதிரி உரையாடிக் கொண்டிருந்தார். உரிய நேரம் வந்ததும் கைவிளக்கு அணைக்கப் பட்டது. மேலே கட்டிய சீலை அகற்றப்பட்டது. கூரையேறியவர் இரு வாழைக் குருத்துக்களையும் போட ஆயத்தமானார்.

அச்சமயம் சற்று ஓய்ந்திருந்த விக்கல் தொடங்கியதும் மேலிருந்து இரு வாழைக்குருத்துகளும் ஒன்றன் பின் மற்றதும் விழுந்தது. இரவு நேரம் இருள் சூழ்ந்தாலும் மேலே ஆகாயம் தெரிகிறது. நீளமான பொருள் விழுகிறது. அப்பொருள் (வாழைக்குருத்து) நோயாளிக்குப் பாம்பு போலிருந்தது. விக்கல் நோயால் அவதியுற்றவர் வீழ்ந்தது பாம்பு என்றெண்ணியதும் “ஐயோ பாம்பு, பாம்பு” எனக் கதறினார். அவரின் பதட்டத்தினால் ஏற்பட்ட பயத்தால் விக்கல் ஓய்ந்தது. பயந்து அலறிய வண்ணம் வெளியே வரவும் கணவன் மற்றும் உறவினர்கள் அவரை அரவணைத்து நிலைமையை இலகுவாக்கினர்.

இச்சமயம் மருத்துவர் தாம் யாரெனக் கூறாது பயந்து அழுத வருக்குச் சுடச் சுடக் கோப்பி வழங்குமாறு முன் ஏற்பாட்டின் படி தெரிவித்தார். உடனே உறவினர் கோப்பி வழங்கினர். அவரும் சுடச் சுடக் கோப்பியைப் பருகினார். அப்பெண்ணின் நிலை சாந்தியடைந்ததும் அவரை ஓய்வாகத் தூங்குமாறு தெரிவித்தார். மருத்துவர் மேலும் ஒரு மணி நேரம் அவ்விடத்திலிருந்து உரையாடினார். ஒரு மணி நேரம் சென்றதும் மருத்துவர் நோயாளியின் கணவனை அழைத்துப் பின்வருமாறு கூறினார்.

தாம் கையாண்டது செலவில்லாத அதிர்ச்சி வைத்தியமாகும். இதனால் நோயாளியின் விக்கல் விலகியது. தாம் ஒரு மணி நேரம் நின்ற காரணம் இவருக்கு சற்று நேரம் சென்றதும் விக்கல் ஏற்படலாம். அதனை அறியவே காத்திருந்ததாகவும் மீண்டும் விக்கலேற்பட்டால்

மீண்டும் போடுவதற்காகவே மேலும் இரு குருத்தைத் தேடுமாறு முன்னர் கூறினேன். இறைவனருளால் விக்கல் நோய் தமது அதிர்ச்சி மருத்துவ மூலம் முற்றாக விலகியது” என்றார். மருத்துவரின் தேநீர் உபசாரம் முடிந்ததும் சிறுதொகைப் பணத்தை வழங்க முன்வந்தவரை நோக்கினார். தாம் மருந்தேதுமின்றிச் சமயோசிதமாகச் செய்தது அதிர்ச்சி வைத்தியம். இதைத் தாம் நோயாளிக்குச் செய்யும் சேவையாகவே செய்ததாகக் கூறினார்.

அச்சமயம் வீட்டுக்காரர் பிரயாணச் செலவையாவது ஏற்குமாறு கூறியதால் என்னை இவ்விடம் அழைத்து வந்த வண்டிற்காரரிடம் கொடுக்குமாறு கூறியதால் வண்டிற்காரர் மிகச்சிறிய தொகையைப் பெற்றதும் யாவரும் விடைபெற்றனர்.

கர்ப்பவதியின் வயிற்றில் குத்திய சிறாம்பு

எம்மண்ணில் அக்காலத்தில் சமையல் எரிபொருளான விறகைப் பெண்களே கொத்தி உபயோகித்தனர். அதனால் அன்று யாவரும் சுகதேகிகளாக சுகப் பிரசவத்தையே கிடைக்கப் பெற்றனர். ஒரு சமயம் ஒரு கர்ப்பவதி விறகு கொத்தும்போது ஒரு கூறிய சிறாம்பு அவரின் வயிற்றில் குத்திவிட்டது. இதனால் வயிற்றிலிருந்த பிள்ளையின் ஒரு விரலில் ஒரு சிறிதளவு வெளியே நீட்சி பெற்றது. இதனால் அவதியுற்ற பெண் வீட்டார் மருத்துவரை அணுகினர்.

இதைக்கேட்ட மருத்துவர் ஒரு தீப்பெட்டியையும் எடுத்துக் கொண்டு அவ்விடஞ் சென்றார். சென்றதும் அதனைநோக்கினார். சிறாம்பு குத்திய துவாரத்தின் மூலம் சிறுபிள்ளையின் சிறுவிரல் ஒரு சிறிதளவு வெளியே தெரிந்தது. அச்சமயம் மருத்துவர் தாம் கொண்டு சென்ற நெருப்புப்பெட்டியிலிருந்து ஒரு குச்சைத் தட்டி அச்சிறுவிரல் மீது பிடித்தார். விரல் உள்ளிழுக்கப்பட்டது. சிறாம்பு பட்ட காயத்தின் மீது காயம் மாறும்படி ஒரு களிம்பினால் அடைத்துவிட்டார். அத்துடன் எதுவித வலியும் ஏற்படவில்லை.

சில நாட்களின் பின் குழந்தை பிறந்த பின் அதன் விரல்களை நோக்கினார். ஒரு சிறு விரலில் தீக்காயத்தால் கறுத்திருந்தது. அவ்விரல் எதுவித பாதிப்புமின்றி அமைந்ததும் அதிசயமே.

திலேரென ஏற்பட்ட கை வழங்க முடியாதமை குணமடைந்தது

நடுத்தர வயதுடைய ஒரு பெண்ணின் ஒரு கை திலேரென வழங்க மாட்டாது வேதனையைத் தந்தது. அவரின் கணவர் மருத்துவரை நாடினார். சமயோசிதமான அதிர்ச்சி வைத்தியம் செய்ய முற்பட்டார். வந்தவரை நோக்கிய மருத்துவர் பஞ்சபூதங்களின் மாற்றத்தால் இது போன்ற வினைகள் தேடி வரும். முள்ளை முள்ளால் எடுப்பது போல இந்த அதிர்ச்சிக்கு அதிர்ச்சி முறை ஒன்றுண்டு. அதைச் செய்வதாயின் உங்கள் புரண ஒத்துழைப்பும் அனுமதியும் வேண்டும் என மருத்துவர் கூறினார். அதைக்கேட்ட நோயாளியின் கணவர் தனது மனைவிக்கு சுகம் கிடைப்பதன் பேரில் உங்கள் எண்ணம்போல் எதைச் செய்தாலும் ஒத்துழைப்போம் என்றார்.

(முற்காலத்தில் பெண்கள் கிணற்றடியிற் குளித்து விட்டு மேலே சட்டை போடாது ஈரச்சேலையை மார்பில் மூடிக்கட்டிய வண்ணம் கிணற்றடியிலிருந்து ஒரு குடம் நீரை எடுத்து இடுப்பில் வைத்துக் கையால் அணைத்தபடி வருவர்) மருத்துவரின் ஆலோசனைப்படி குளித்து முடிந்ததும் மார்பில் குறுக்கே கட்டும் துணியை இலேசாக அவிழும் வண்ணம் கட்டிக்கொண்டு நீர்க்குடத்தை இடுப்பில் வைத்து வழங்கக்கூடிய கையால் அணைத்தபடி பெண் கிணற்றடியிலிருந்து வருகிறார். சிறிது தூரத்தில் கணவரும் மருத்துவரும் கதைத்துக் கொண்டு நின்றனர். பெண் அருகில் வந்ததும் மருத்துவர் திலேரெனப் பெண்ணின் குறுக்கே கட்டியிருந்த துணியை இழுத்தார். துணி நெகிழ்ந்தது.

தமிழர் தம் பண்பிற்கேற்ப மானம் காக்கவென அவரின் கை முன்வந்தது. முன்னர் வழங்காதிருந்த கை தனது மானத்தைக் காக்க வென மின்னல் வேகத்தில் செயற்பட்டது. மானம் காப்பாற்றப்பட்டது.

செயற்படாத கை நன்கு செயற்பட்டு வழமை போல் இயங்கியது. தன் மானமும் கடமை உணர்ச்சியும் மிக்கவரின் வீட்டுத் தேவைக்கான தண்ணீர்க்குடம் அசையவில்லை. அவரின் தன்மானம் காக்கவெனச் செயற்பட்டபோது வழங்காதிருந்த கை வழமைக்குத் திரும்பியது. முன்னர் ஏதோ அதிர்ச்சியால் வழங்காத கை அதிர்ச்சி வைத்தியத்தால் குணமடைந்தது. யாவரும் அவரது வீட்டிற்குச் சென்றனர்.

மருத்துவர் நன்றியுடன் உபசரிக்கப்பட்டார். தாம் ஏதும் மருந்துகளை வழங்காது இவ்வதிர்ச்சி வைத்தியத்தைச் சேவையாகச் செய்தேன் எனக் கூறி விடை பெற்றார். முற்காலத்தில் எம்மவரிடையே ஏற்பட்ட பல்வகை நோய்களும் சித்தர்கள், இறையருட் செல்வர்களின் தெய்வீக சக்தியாலும் சித்த மருத்துவத்தாலும் முற்கூறிய அதிர்ச்சி வைத்தியத்தாலும் குணமடைந்தன.

எம்மவரிடையே ஏற்பட்ட விஷகடி, மற்றும் பில்லிகூனியம் ஆகிய வற்றாலான கெடுதிகள் யாவும் வெவ்வேறு முறைகளாலும், மருந்துகால் மதி முக்கால் என்னும் கட்டுப்பாடான பாவனையாலும் சுகமடைந்ததைப் பின்னர் அறிவோம்.

27. சித்தமருத்துவர் சு.இராமலிங்கம்

இவர் ஆவரங்கால் சின்னத்தம்பி சித்தமருத்துவமனையில் அதன் பிரதம மருத்துவரான தாமோதரம்பிள்ளையிடம் மருத்துவப் பயிற்சி பெற்றார். பதின்மூன்று வருட நிறைவில் கொழும்பு ஆயுர்வேத திணைக்களத்தில் 1941 இல் பதிவு செய்யப்பட்ட வாதரோக வைத்திய நிபுணராகப் பட்டம் பெற்றார். தமது குருவின் நன்றிக்காகத் தமது இணுவில் காணியில் சித்த மருத்துவ நிலையத்தை ஆரம்பித்தார். இவரின் மருத்துவ நிலையம் “ஆவரங்கால் சின்னத்தம்பி வைத்திய சாலை” என்னும் பெயருடன் இயங்கியது.

இராமலிங்கம் தமது பயிற்சி பெற்ற துறையான வாதநோய், மேகநோய், ரண சிகிச்சை ஆகியவற்றில் சிறந்து விளங்கியபோதும்

பல்வேறு வகை நோய்களுக்கும் சிறப்பாக மருத்துவஞ் செய்தார். இவரின் சிறப்பை அறிந்து இவ்வூர் அயலூர் மற்றும் வெளிமாவட்ட மக்களும் கூடுதலாக வந்து தமது நோய்களைக் குணப்படுத்தினர். இவரின் திறமை இவரால் தயாரிக்கப்பட்ட மருத்தெண்ணெய், இரும்புக் குளம்பு, அமுது சர்க்கரை போன்ற மருந்து வகைகளும் அதிசிறப்பு வாய்ந்தவை. இதனால் இவரின் மருத்துவ சேவை நீடிய காலம் பிரகாசித்தது.

இவர் இணுவில் கந்தசுவாமி கோயிலின் அறங்காவலர் சபையின் தலைவராக இருந்தவர். சிறந்த முருக பக்தர். சித்தர்கள், அருளாளர்களின் சிறந்த அன்பர். இதனால் அறச்சிந்தனையில் மருத்துவ சேவையில் நற்பணியாற்றினார். இவரின் பணிக்கு உதவிய துடன் சித்த மருத்துவத்தை ஆழமாகப் படித்தவருமான இவரின் மகன் பாலசுப்பிரமணியம் கூட இருந்து மருத்துவ சேவையில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். இராமலிங்கம் செய்த மருத்துவ சேவையால் இணுவில் திருவூரில் சித்த மருத்துவம் துலங்கியது.

இவரிடம் பயின்ற இவரின் மைத்துனர் சிவலிங்கம் என்பவர் அளவெட்டியில் பிரபல சித்த மருத்துவராகப் பணியாற்றினார். மேலும் இவ்வூரில் முற்காலத்திலிருந்தே தா.வேலுப்பிள்ளை, அ.தாமோதரம்-பிள்ளை, விநாசித்தம்பி, இராசா போன்ற பலர் நீடிய காலஞ் சித்த மருத்துவ சேவையால் எம்மக்களைக் கடின நோய்களிலிருந்து காப்பாற்றினர். சக்தி உபாசகரான சித்த மருத்துவர் சீவரத்தினம் சக்தியினருளால் திருநீறிட்டு மணிமந்திரமோதித் திருவாக்குரைத்து அநேக மக்களுக்கு அருஞ்சேவை செய்தார்.

விஷகடி வைத்தியர்கள்

28. புலவர் நடராசையர்

இணுவில் திருவூரில் கல்வி மற்றும் கலைகள், மருத்துவம் யாவற்றையும் துலங்க வைத்தவர் நடராசையர் என்னும் பேராசான். இவர் நாவலர் பெருமானின் காலத்தவர். நால்வேதங்களையும் நன்கு கற்றுணர்ந்த சிவாகம பண்டிதராவார். தமது புலமையால் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் பல கல்விமான்களை உருவாக்கியவர். இவர் கற்ற அதர்வண வேதத்திற் குறிப்பிட்ட விதிகளின் படி பாம்புக்கடி வைத்தியத்தில் நன்கு பிரகாசித்தவர். பாம்பினாற் கடியுண்டவர் தம்மை நாடும் போது கடித்த பாம்பினைத் தமது மந்திர வலிமையால் அழைத்துக் கடிக்கப்பட்டவரின் கடிவாயிலுள்ள நஞ்சை உறிஞ்சி எடுக்கச் செய்தவர். சாதாரண இலைச் சருகுகளைக் கையிலெடுத்து மந்திர மோதி வீசியதும் அச்சருகு பாம்பாக மாறி ஓட வைத்தவர். இவர் சித்து மார்க்கத்தின் தவ மகிமையால் பல அறிவினைகளை மேற்கொண்டு யாவருடனும் குறள் மொழி நாடி அன்பும் பண்பும் ததும்ப உதவினார்.

அந்தணர் என்போர் அறவோர் மற்றெவ்வுயிர்க்கும்
செந்தண்மை பூண்டொழுகலால்” (திருக்குறள் 30)

பொது மக்களின் நலம் பேணித் திருநீறிட்டு மணி மந்திரமோதி அறம் காத்தவர். இவர் கற்ற கல்விப் புலமும், பேணிய அறமும், காட்டிய மருத்துவப் பணிச்சிறப்பும் ஒன்றமைய இணுவில் திருவூர் அன்றே பெருமை சேர்த்தது. இவ்வறவாளி அந்தணர் தாம் எப்படிச் கற்றாரோ அதனை அடுத்தவரும் கற்கவென ஆவலுற்றவர். இவரின் சித்தப்படி இவ்வூரில் அவரின் பிற சந்ததியினரும் மேலும் பலரும் கல்வி, சமயப் பணிகளையும் கற்க முடிந்தது. இவரின் பாம்புக்கடி மருத்துவத்தில் சீடனாக இருந்த இராமுப்பிள்ளை பிற்காலத்தில் விஷகடி மருத்துவ ரானார். இவர் விஷகடி மருத்துவத்தினை இலவச சேவையாகவே செய்தார்.

விஷகடியில் அன்று அதியுயர் சேவை புரிந்த பெரிய சந்நியாசியார், காரைக்கால் அம்பலவாணர் சுவாமிகள், அப்பாக்குட்டி முருகையா (ஆசிரியர்) ஆகியோரின் விபரங்களை முன்னர் அறிந்தோம். இவர்களின் பணிகள் மேலும் நிலைத்துள்ளது.

29. விஷகடி வைத்தியர் பொ.அப்புத்துரை

இவர் இத்திருவூரில் பிறந்து வளர்ந்தவர். கண்ணனை வழிபட்டு அவனருளால் கருடனின் எதிரியான பாம்புகள் தீண்டுவோரை மயிற் பீலி கொண்டும் கருடனின் பெரியதோர் சிறகைக் கொண்டும் விஷத்தை அகற்றியவர். இவர் சிறப்பான வாழ்வாதாரம் நாடி என்பது வருடங்களுக்கு முன்பாகவே கிளிநொச்சி உருத்திரபுரம் குடியேற்றத்தில் வாழ்ந்து விவசாயஞ் செய்தவர்.

கிளிநொச்சியில் கொடிய விஷப் பாம்புகளினால் தீண்டப் பெற்ற பலர் இவரை நாடினர். தமது கடின விவசாயப் பணியுடன் விஷகடிக்கான மருத்துவப் பணியையும் தன்னலம் கருதாது தூய சேவையாகவே செய்தவர். மேலும் இதனோடிணைந்த பூச்சிக் கடிகளுக்கும் சிகிச்சை செய்தவர். அன்று அப்பகுதியின் தேவைக்காகச் சித்த மருத்துவ சேவையையும் தமது நுண்ணறிவாற் பெற்று மூலிகைகளினுதவியால் அரும்பணியாற்றினார். இவரின் அருஞ்சேவையால் யாவராலும் பெரு மதிப்பளிக்கப் பெற்றார். இவர் கண்ணனின் பக்தன் என்பதைப் பிள்ளைகளின் பெயரிலறியலாம்.

இவரின் கடினமான அரிய சேவையில் இவர்களின் புதல்வர்களான தாமோதரம்பிள்ளை, ஸ்ரீரங்கநாதன் மற்றும் பலரும் விஷகடி மருத்துவத்தில் நன்கு பயிற்சி பெற்றனர். அவர்கள் யாவரும் செய்த சேவையால் வன்னி மாவட்டத்தில் பல இடங்களிலிருந்தும் நள்ளிரவினும் அழைப்பு வரும்போது சென்று சுகப்படுத்தினர். இவ்விபரங்களை மேலும் அறிவோம்.

30. சித்த மருத்துவர் அ.தாமோதரம்பிள்ளை

இவரின் தந்தை பொ.அப்புத்துரை சிறந்த விஷகடி வைத்தியர். பிற்காலத்தில் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் விவசாயப் பணி மற்றும் விஷகடி வைத்தியத்துடன் தமது நுண்ணறிவால் மூலிகைகளால் நோயாளிகளைக் குணமாக்கினார். அக்காலத்தில் தந்தையிடம் அடிக்கடி வரும் நோயாளிகளுக்கு மருத்துவப்பணி செய்த தந்தை யுடனிருந்து இவரும் தம்பியார் ஸ்ரீரங்கநாதனும் கூடிய கவனமெடுத்து உதவியதுடன் மருத்துவ முறையையும் கற்றுக்கொண்டனர். மேலும் அக்கால மக்களின் தேவை கருதி சித்த மருத்துவத்தை முறை யாகக் கற்றார். சித்த மருத்துவத்திற்கான மூலிகைகளையும் நட்டுப் பராமரித்துத் தம்பணியை விருத்தி செய்தனர்.

தாமோதரம்பிள்ளையுடன் ஸ்ரீரங்கநாதனும் இத்துறையில் நன்கு கற்றதால் சித்த மருத்துவத்தில் தகுதிகாண் பட்டம் பெற்றனர். இருவரும் காலத்தின் தேவை கருதி வெவ்வேறிடங்களில் தங்கியிருந்து சித்த மருத்துவம், விஷகடி வைத்தியம் போன்ற பல பணிகளில் சிறந்து விளங்கினர்.

தாமோதரம்பிள்ளை மூலிகைகளின் விசேட குணங்களை நன் கறிந்ததால் மூலிகைச் செடிகளை நன்கு பராமரித்து வந்தார். மேலும் இத்துறை சார்ந்த மருத்துவர்களுடன் இணைந்து கூட்டுமுயற்சியாக மூலிகைத் தோட்டம் அமைத்தனர். இத்தேவை கருதி அரசிடமிருந்து பத்து ஏக்கர் நிலத்தைப் பெற்று மூலிகைச் செடிகளை வளர்த்து அதியுயர் நன்மையடைந்தனர். இதன் பேராக அரசு விருதுகளையும் சமாதான நீதவான் பட்டத்தையும் பெற்றார். இவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கூட்டு முயற்சியாக விருத்தியடைந்த மூலிகைத் தோட்டம் 1996 யுத்த நெருக்கடியில் அழிவடைந்தது.

பின்னர் சொந்த இடத்தில் வந்து தமது முதுமையில் குறிப் பிட்டளவில் சித்த மருத்துவப் பணியைச் செய்கிறார். வட இலங்கை ஆயுர்வேதக் கல்லூரியின் அழைப்பை ஏற்று இப்பணியில் மூலிகைச்

செடி பற்றிய ஆலோசகராகவும் உதவினார். கைதடி அரசினர் ஆயுற் வேத மருத்துவமனையின் தேவைக்காக அமைத்த மூலிகைத் தோட்டத் திற்கான ஆலோசனையையும் தம்மாலான மூலிகைக் கன்றுகளையும் வழங்கி மூலிகைத்தோட்டம் விரிவடைய உதவினார். இம்மண்ணில் முன்னர் அநேக சித்த மருத்துவர்கள் பணியாற்றினர். பிற்காலத்தில் சித்த மருத்துவம் அருகியதால் எவரும் நிலையாக இருக்கவில்லை. தாமோதரம்பிள்ளை மட்டும் இப்பரம்பரையில் எண்பது வயது தாண்டி யும் தம்மாலான பணியைச் செய்து வருகிறார். அத்துடன் தமது முதுமை யிலும் விஷகடி மருத்துவத்தையும் செய்து வருவது இம்மண்ணின் சிறப்பாகும்.

தாமோதரம்பிள்ளையின் சகோதரர் ஸ்ரீரங்கநாதன் தற்போது கிளிநொச்சியில் தமது மருத்துவப்பணி மூலம் சாதாரண நோயாளி களையும் விஷகடியால் பாதிக்கப்பட்டோரையும் குணப்படுத்தி வரு கிறார். இவரும் சிறந்த விவசாயியாகவே விளங்குகிறார்.

31. இதர சமூக சேவையான மருத்துவத் துறைகள்

எம்மண்ணில் பணிக்காலத் தொடரில் பங்குனி, சித்திரை மாதங் களில் கூரிய வெப்ப மிகுதியால் அக்கி, சின்னமுத்து, கொப்புளிப்பான் பெரியம்மை, கூகைக்கட்டுப் போன்ற தொற்றுநோய்கள் பரவும் கால மாகும். சுவாத்திய ஒவ்வாமையால் சிறுபிள்ளைகளையே அதிகமாகத் தாக்கும் நோய்களாகும். இந்த நோய்கள் அம்மன் (சக்தி) கோபம் கொள் வதால் வருவதாகக் கூறி அம்மன் நோய்கள் என்றும் கூறுவர். இதனால் சக்தி வழிபாடும் பூசைகளும் செய்து இந்த நோய்களைச் சாந்தப் படுத்துவர்.

இணுவில் திருவூரில் மகாசக்தியான சிவகாமி அம்மன் கோயில் பிரபலமானது. நீடிய காலத்தின் முன் சிவகாமி அம்பாளின் பேரருளால் திருவாக்குரைக்கும் சாத்திரம்மா பங்குனி, சித்திரையில் ஒரு சுப நாளில் இவ்வாலயத்தில் பெருவிழாவெடுத்துப் பறை மேளம் கொட்ட நான்கு வீதிகளிலும் பூசணிக்காய்கள் வெட்டிக் காய்மடை,

பூமடை பரவி வாசலில் கூடும் ஏராளமானவர்களுக்கு நீர்க்கஞ்சி வழங்குவார். இது வருடா வருடம் ஒரு பெருவிழாவாகவும் சக்தி தேவிக்குச் செய்யும் சாந்திவிழாவாகவும் அமையும்.

அக்கி செல்லத்துரை

சாத்திரம்மா சிவகாமி அம்பாளின் பக்தையானாலும் பின் புறமாகவுள்ள பத்திரகாளி உடனுறையும் மாணிக்க வைரவர் கோயில் வாசலில் வைத்தே திருவாக்குரைப்பார். இதனால் பத்திரகாளியும் சாந்தி யடைவார். இவ்வைரவராலயத்தின் அறங்காவலரான செல்லத் துரையை அழைத்து இக்காலத்தில் அக்கி என்னும் தொற்று நோயால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுபிள்ளைகளுக்குப் பசுநெய்யுடன் செங்கல் மற்றும் சில மருந்து வகைகளையும் சேர்த்து கூடிய பாதிப்புற்றோரின் முதுகில் அம்பாளின் வாகனமான சிங்கத்தைக் கீறினால் அம்பாளின் சக்தியால் அக்கி என்னும் நோய் குணமாகும். இப்பணியை ஏற்றுச் சக்தி தேவிக்குச் சேவை செய் என்றார். சாத்திரம்மாவின் திருவாக்கின் பெருமையை உணர்ந்த செல்லத்துரை “அக்கி” நோய்க்கு அருட் பார்வை பார்த்துத் திருநீறிடும் பணியை ஏற்பார். மேலும் சிறுவர்கள் தம் நோயின் வெம்மையை உணர்ந்து நெய் முதலான மருத்துவப் பொருட் களைத் தாமே வாங்கித் தயாரித்த நெய் மருந்தினால் பிள்ளைகளின் முதுகில் “சிங்கம்” கீறிவிடுவார். இப்பணியால் சிறுவர்களின் அக்கி என்னும் நோய் குணமாகிவிடும்.

செல்லத்துரையின் அரிய சேவையை நாடிக் குறிப்பிட்ட நோய் கள் பரவும் காலத்தில் பல சிறார்களை அழைத்து வந்து காண்பித்துக் குணமாக்கினர். இவ்வரிய பணியைச் சமூக சேவையாகவே கருதிக் கிரயம் ஏதும் பெறாது குணப்படுத்தினார். இக்காலத்தில் இவ்வூர், அயலூர் சிறார்களுக்கும் அக்கிக்கான மருத்துவம் செய்தார். இதனால் இவரை “அக்கி செல்லத்துரை” என்றே யாவரும் அழைத்தனர். இன்று இது போன்ற நோய்களும் இல்லை. இப்புனித பணியை மேற்கொள் வோரும் இல்லை.

மேற்கூறிய கொப்புளிப்பான், சின்னம்மை, பெரியம்மை ஆகிய நோய்களுக்கு அக்காலத்தில் வேப்பங்குருத்தையும், மஞ்சளையும் அரைத்துப் பூசியும், பச்சை வெண்ணெயால் தடவியும் சாந்தப் படுத்தினர். மேற்கூறிய வேப்பிலை, மஞ்சள் யாவும் கிருமி நாசினி யானதால் நோய்கள் மறைந்துவிடும். இந்த நோய்கள் அம்மன் நோய் என்பதால் வீட்டில் அசைவ உணவு தயாரிப்பதில்லை. எண்ணெய்ச் சட்டியில் ஏதும் செய்வதில்லை (இவை நோய்களின் வேகத்தைக் கூட்டும்) யாவரும் ஆசாரசீலராகவும் வீட்டின் உள்ளும் புறமும் மஞ்சள் தண்ணீரை வேப்பிலையால் தெளித்து விடுவர். நோயாளி தங்கு மிடத்தில் வேப்பிலை கட்டிவிடுவர். யாவும் 7, 9, 11 நாட்களுக்குள் படிந்து விடும். நோய் கண்ட 7ஆம், 9ஆம் நாள் அவர்களுக்கு நீராட்டிப் பாது காத்து வந்தனர். இவை யாவும் எம்மவரின் அன்றைய நடைமுறை யாகும்.

சமயோசித மருத்துவம்

நன்னித்தம்மி

சிவகாமி அம்மன் கோயிலடியில் வாழ்ந்த நன்னித்தம்பி என்பவர் பஸ்தொழில் விற்பன்னர். விவசாயத்தையே தமது வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டவர். தோட்ட வேலைத் தேவை கருதி இரட்டை மாட்டு வண்டியையும் வைத்திருந்தார். விவசாய வேலைகள் தவிர்ந்த வேளையில் பிறரின் தேவைக்காகவும் வண்டிலால் உதவியவர். தோட்ட உபகரணங்கள் மாட்டு வண்டில் மற்றும் வீட்டுப் பொருட்கள் பழுதடைந்தால் தச்சு வேலை செய்து நிறைவு செய்வார். (இவர் சாத்திரம்மாவின் கணவராவார்)

வீட்டில் எவருக்கேனும் நோய்கள் காணப்பட்டால் மூலிகைகள் மூலம் மருத்துவமுஞ் செய்வார். இது போன்ற எப்பணிகளையுஞ் செய்து சிறப்புடன் வாழ்ந்தார். இவரின் குடும்பத்தில் கூடுதலான ஆண் பிள்ளைகளும் ஒரு பெண் பிள்ளையுமிருந்தனர். யாவரும் நன்கு கற்றவர்கள். நால்வர் அரசு, அரசு சார்பற்ற வங்கிப் பணியில் மூவர் விவசாயத்திலும் ஒருவர் மாட்டு வண்டில் மற்றும் தேவைக்கேற்ப மருத்துவத்தையும் மேற்கொண்டு சிறப்புடன் வாழ்ந்தார்.

நடராசா

தமது தந்தை வழி வந்த பணியாகச் சொந்தமாக இரட்டை மாட்டு வண்டில் வைத்து வாடகை மூலம் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்தினார். இவர் மட்டும் தந்தையைப் போல் பஸ்தொழில்களையுஞ் சிறப்புடன் செய்தவர். தமக்கென மருத்துவப் பணிமனை அமைக்காது வேண்டிய வேளைகளில் தம்மை நாடுவோருக்கு மருத்துவ உதவிகள் செய்தவர். முப்பது வருடங்களுக்கு முன் எம்மண்ணில் ஏற்பட்ட யுத்தச் சூழலில் நோயாளிகள் மருத்துவமனைகளுக்குச் செல்ல முடியாது தடை செய்தனர். நோயால் வருந்தியோருக்கு நடராசா வேண்டிய மருந்துகளைத் தந்துதவினார். தமது முதுமைக் காலத்திலும் உயிர் காக்கும் பணியில் இணைந்தவர்.

மிருக வைத்தியம்

பஸ்துறை முறையான மருத்துவ நோக்கில் தமது சமயோசித மருத்துவ முறைகளையும் கையாள்வதில் வல்லவரான நன்னித்தம்பி ஊதியம் ஏதும் நாடாது மிருகங்களின் வேதனைகளை அறிந்து உயிர் காக்கும் பணியில் கருத்துான்றிக் கவனிப்பார். முதலில் நோய் நாடி அதன் குணம் நோக்கி வலி தீர்ப்பதன் பேரில் உரிய எண்ணெய் வகைகளை உபயோகித்தும் நோயை முறிக்கும் உரிய மூலிகைகளை உண்ணவும் கொடுப்பார். ஏறத்தாழ இவரின் சேவையால் குணமாகும். சில வேளைகளில் கருத்தரிக்காத மறியாடு அல்லது பசுமாடெனில் கருத் தரித்திராத மிருகமெனில் மேற்சுறிய மருத்துவமுறை சரியாகும்.

கருத்தரித்து குட்டி அல்லது கன்றை ஈன முடியாத நிலையாயின் வேறு சில மருந்துகளைப் பருக்கியும் மூலிகைகளையும் உண்ணக் கொடுப்பார். கரு வயிற்றினுள்ளே இறந்திருந்தால் அதனை வெளியே எடுப்பதற்குத் தமது கையைச் சுத்தமாக்கி எண்ணெய் பூசியதும் கையை உபயோகித்து வெளியேற்றி விடுவார். மேலும் பல மருத்துவ முறைகளால் மிருகத்தைக் குணப்படுத்துவார். இந்த மருத்துவ முறையால் பல மிருகங்கள் உயிர் தப்பி இயல்பு நிலையைப் பெற்றன.

இம்மிருகங்களைப் பராமரிப்போரிடம் அதன் உணவுகளில் ஒவ்வாத இலைகள் புல், பூண்டுகளைத் தவிர்க்குமாறும் கூறி நல்லுபதேசஞ் செய்தார். இவரின் பிற்காலத்தில் இரண்டாவது மகன் நடராசா தம்பணி நோக்கில் தகப்பனுடன் சேர்ந்து பணியாற்றியதால் பிற்காலத்தில் தாமும் இலவச சேவையாகச் செய்து எம்மவருக்கு உதவினார். உயிர் காப்பின் பேறாகவே இப்பணியை நிறைவாகச் செய்து அறப்பணியை வளர்த்தார்.

இச்சமயோசிதமாக இவ்வூர் சி.பஞ்சலிங்கம் என்பவரும் தம்மை நாடுவோரிடம் பொதுப் பணியாகவே செய்தார். பசுக்கள் கன்று ஈனுவதில் ஏதும் சிக்கல் ஏற்பட்டால் தமது எண்ணெய் பூசிய கையை உபயோகித்து கஷ்டங்களை நீக்கி மிருகங்களின் வலியைக் குறைக்க உதவினார். இப்பணியைப் பொதுப் பணியாக ஏற்ற மேற்கூறிய மூவரும் எமதுரில் அருந்தொண்டாற்றினர்.

நாடி சோதிடம் தொடுதற்ப்பு

மஞ்சத்தடியில் பெரிய சந்நியாசியாரின் காலத்தவரான ஆத்ம ஞானியாக விளங்கிய சதாசிவச் சட்டம்பியார் வாழ்ந்தவர். பொது மக்களின் நன்மை கருதி நற்காரியங்கள், கெடுதியானவைகள், களவு, தீரா நோய்கள் போன்ற விடயங்களின் பேறாகச் சட்டம்பியாரிடஞ் சென்றால் அருகேயுள்ள கப்பனைப் பிள்ளையாரின் ஆலயத்திற்கு அழைத்துச் செல்வார். விநாயகரை வணங்கியதும் தமது நாசியில் கை வைத்து இடகலை, பிங்கலை, சுருமுனை காற்றுக் கணிப்பில் உரியவர் இன்ன என்று கூறாமலே உரிய பணியைக் கூறி அதன் பலபலன்களையும் கூறுவார். இது போன்ற பலரின் அணுகுமுறையும் எம் மண்ணில் வாழ்ந்த அத்தனை முன்னோர்களும் சேமமுடன் வாழ இவ்வூர்த் தெய்வங்கள் அருள் புரிந்தன.

இதர பிணிகளும் சிகிச்சைகளும்

நாய்கடி மருத்துவம் - தம்பு

எம்மண்ணில் அன்று தொட்டே வளர்ப்பு நாய்களும் கட்டாக் காலி நாய்களும் ஏராளம். இந்த நாய்களிற் சில மனிதர்களுக்குக் கடித்து விடும். அக்காலத்தில் பலர் பல நோய்களையும் குணப்படுத்தினர். அவர்களில் ஒருவராக நாய்கடி வைத்தியத்தைத் தமது நுண்மதி மூலம் சிறப்பித்தவர் தம்பு என்னும் நாய்கடி மருத்துவர். இவர் இணுவில் தெற்கில் வாழ்ந்தவர்.

ஒரு நோயாளி அவரிடஞ் சென்றதும் வெளிக்காயத்தைச் சுத்தஞ் செய்வார். பின்னர் ஒரு மருத்துவ மட்டையை நெருப்பில் சூடாக்கிக் கடிவாயின் மீது வைத்ததும் நாயின் விஷம் கலைந்துவிடும். அதன் மீது தம்மால் தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு களிம்பைப் பூசிக்கட்டி விடுவார். யாவும் குணமாகிவிடும். இன்று இப்பணி ஊசிமருந்து மூலமும் பல சிரமங்களாலும் நிறைவு செய்யப்படுகின்றது. தம்பு என்பவர் தமது திறமையால் நீடிய காலத்தில் பல நூற்றுக்கணக்கான நாய்கடி நோயைக் குணமாக்கினார். எதுவிதமான பக்கவிளைவுகளும் ஏற்படவில்லை. இதனால் நாய்கடி மருத்துவத்திற்கு அன்று தம்புவின் பெயர் பிரபலமடைந்தது.

32. பாட்டி வைத்தியம்

முற்காலத்தில் வாழ்ந்த பெண்கள் பருவமடைந்ததும் வீட்டிலிருந்து வெளியே செல்லாது வீட்டின் சகல பணிகளிலும் பொறுப்பாக இருந்து நற்பெயர் பெற்றனர். ஒரு குடும்பத்தில் தந்தை, வளர்ந்த ஆண் பிள்ளைகள் யாவரும் தமது விவசாயத்தை நாடுவர். அவர்கள் தோட்டத்தில் இறைப்பு, உழுதல், நிலத்தைப் பண்படுத்துதல் போன்ற பணிகளை மேற்கொள்வர். ஓய்வு நேரமிருந்தால் வீட்டிலும் தோட்டத்திலும் கட்டி வளர்க்கும் கால்நடைக்காகப் புல் பிடுங்குதல் போன்ற வற்றையுஞ் செய்வர்.

பெண்கள் தோட்டத்தில் வேலை செய்வோர் மற்றும் வீட்டில் வதியும் யாவருக்குமான காலை உணவைத் தேடிக் கொண்டதும் தமது குடும்ப உறுப்பினருக்குக் கொண்டு சென்று கொடுப்பர். தோட்டத்தில் தமது கால்நடைக்கு உணவாக புல் சேர்ப்பது வீட்டுத் தேவைக்கான காய் கறி, கீரை வகைகளைத் தோட்டத்திலிருந்து பிடுங்கி வருதல் முதலான பணிகளுடன் வீடு வந்ததும் மதியவேளைக்கான உணவு தேடுவதிலும் ஈடுபடுவர்.

பருவமடைந்த பெண்களே வீட்டில் பொறுப்பாக இருந்து வீட்டின் உள்ளும் புறமும் கூட்டிச் சுத்தஞ் செய்தனர். கால்நடைகளுக்குத் தீனி போடுதல் முதலான பணிகளை மேற்கொள்வர். இவர்கள் வீட்டிற்குப் பொறுப்பாக இருப்பதால் வீட்டிற்குத் தேவையான சகல பொருட்களையும் தேவைக்கேற்ப சேமித்து வைப்பர். இதனால் வீட்டில் சமையலுக் கான அவசிய தேவையானவைகளையும் பேணி வைத்திருப்பர். வீட்டிலுள்ள சிறார்களைப் பராமரித்தல், அவர்களின் சுகநலன்களைப் பேணுதல் போன்றவற்றில் கருமமாயிருப்பர்.

வீட்டில் யாருக்கும் பிணிகள் ஏற்பட்டால் பெற்றோரை மருத்துவர் மூலம் குணமாக்கவுஞ் செய்வர். அக்காலத்தில் சித்த மருத்துவரே அவர்களின் குடும்ப வைத்தியருமாவார். தம்மை நாடுபவருக்கு குடிநீர் (கசாயம்) வைக்கும் மூலிகைச் சாமான்களை நிரலிட்டு மருந்துக் கடைகளில் வாங்கி அதனைக் குடிநீராக்கி அதனுடன் உபயோகிக்கும் மருந்தையும் வழங்குவர். மருத்துவர் வழங்கும் பட்டியலில் சில பொருட்கள் வீட்டில் தேடலாம். தேவையானதைக் கடையில் வாங்கி உபயோகிப்பர். வீட்டில் பொறுப்பாயிருக்கும் யுவதிகள் நோய்களையும் மருந்துகளையும், மூலிகைப் பொருட்களையும் தமது மனதில் பதிய வைத்திருப்பர். இதனால் வீட்டில் எவரேனும் நோய்களால் பீடிக்கப் பட்டால் அதனைக் குணப்படுத்தும் ஆற்றல் அவர்களிடம் இருக்கும்.

இதே பெண்கள் திருமணமாகித் தமது குடும்பத்தில் இதே போன்ற பிணிகள் ஏற்பட்டால் தமது அனுபவத்திலமைந்த மூலிகை

களாலும் உணவு மாற்றத்தினால் தவிர்க்க வேண்டியதைத் தவிர்த்தும் குணப்படுத்துவர். முன்னர் பெற்றோர் மூலம் வீட்டுப் பொறுப்பேற்று நோய் தீர்க்கும் வழியைக் கண்டவர் தமது குடும்பத்திலும் மேற்கொண்டு யாவற்றையுஞ் செயற்படுத்துவர். இதனால் ஒரு நோய்க்குரிய மருந்துகள், கசாயம் போடும் மூலிகைகளின் பட்டியல் அவர்களுக்கு மனப் பாடமாக இருக்கும்.

ஒரு சமயம் தமது குடும்ப உறுப்பினரை சித்த மருத்துவரிடம் காட்டியபோது கொடுத்த சரக்குப் பட்டியலில் “தோடைவேர்” எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இப்பெண் பட்டியலை நோக்கினார். ஆடா தோடை என்று வரவேண்டிய இடத்தில் “தோடைவேர்” எனத் தவறு தலாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. உடனே அப்பெண் மருத்துவர் விட்ட தவறை அறிந்துவருமாறு அனுப்பினார். மருத்துவர் அதனைக் கண்டதும் தமது தவறை ஒப்புக்கொண்டதுடன் “ஆடாதோடை” எனத் திருத்தஞ் செய்தார்.

இது போன்ற சகலதையும் குறிப்பாக நோய்கள், குடிநீர்ச் சரக்கு (மூலிகை) வகை, உணவு வகை, அதன் பலாபலன் யாவற்றையும் தமது நாளாந்தப் பாவனையில் கற்றறிந்தவர். 14 வயது முதல் திருமணமாகி பிள்ளைகளின் திருமணத்தின் பின் பாட்டியாகிறாள். இக்காலத்தில் இவர் வீட்டு உறுப்பினர்களின் நோய்கள், சிகிச்சை முறை, உபயோகிக்கும் பொருட்கள், அதனால் ஏற்படும் மாற்றங்கள் பற்றிய அனுபவ காலம் இவரிடம் 50 வருடங்களுக்கு மேலாகும்.

இவர் பாட்டியானதால் இவரிடம் கூட்டுக் குடும்பத்தில் யாவரும் இவர் மீது பெருநம்பிக்கை பூண்டிருப்பர். மூத்தோர் சொல்லும் வார்த்தை அமுதமென உணர்ந்து யாவற்றிற்கும் இவரிடம் ஆலோசனை கேட்டுச் செய்வர். இவ்வரிய அறிவு முதிர்ந்த பாட்டி தமது குடும்ப உறுப்பினர் எவருக்கேனும் சுகநலக் குறைவு ஏற்பட்டால் குறிப்பிட்ட பிணிக்கான மருந்தை வழங்குமாறு கூறுவார். ஒரு சித்த மருத்துவர் நாடி பிடித்துப் பார்க்கும் பணியைக் கண்ணோட்டத்துடன் கூறி நிறைவேற்றும் பாட்டி

மாரின் பணிச்சிறப்பு மேலோங்கியது. குறிப்பாக எந்த நோய்க்கும் மருத்துவரிடம் செல்லாது பாட்டிமாரே மருந்தைத் தேர்வு செய்தும் புத்தியமுள்ள உணவு முறையையும் சொல்லுவார். ஒவ்வாத பொருட்களைத் தவிர்க்கச் சொல்வார்.

அக்காலத்துப் பாட்டிமாரின் சொற்படி எந்த வீட்டிலும் இஞ்சி, உள்ளி, வேர்க்கொம்பு, மல்லி, இதர சரக்கு வகை, பெருங்காயம், தேன் போன்ற மருத்துத் தேவையான அத்தனையையும் சமையலறையில் நிறைய வைத்திருப்பர். நோயாளர்களுக்கு பத்திய உணவையே கொடுக்கச் சொல்வர். மேற்கூறிய சரக்குச் சாமான்களை அம்மியில் அரைத்து சரக்குக் கறியாகவும், கூட்டுக்கறியாகவும் வைக்குமாறு வற்புறுத்துவர். இவ்வாறு பாட்டிமாரின் யோசனைப்படி “மருந்துகால் மதி முக்கால்” எனக் கூறப்பட்டது. நோய்க்குரிய மருந்தை உபயோகிப்பதிலும் அதனைக் கையாளும் நுண்மதியான விதிமுறை கூடுதலாகும். இதனால் நீடிய வாழ்வும் பூரண சுகமும் கிடைக்க உதவியர்கள் எமது பாட்டிமார். இன்று பாட்டி வைத்தியம் அறவே நிராகரிக்கப்பட்டமை எமது பாரம்பரிய வாழ்வின் துன்பியலாகும்.

அன்று பிரதான நிலையிலிருந்த பாட்டிமார் இன்று பிள்ளைகளால் அவமதிக்கப்பட்டு பிற இடங்களிலும் முதியோர் இல்லங்களிலும் அவதியுறுவதும் கலிகாலத்தின் கொடுமையே.

பாட்டி வைத்திய மூலம் நோடிச் சிகிச்சை

குடலேற்றம்

அக்காலத்தில் சிறுபிள்ளைகள் நடக்கும்போது விழுந்தால், பிரயாணத்தின்போது உடல் அசைவால் குடலேற்றம் ஏற்படுவதுண்டு. இதனால் பிள்ளைகள் உணவையோ, பானங்களையோ உட்கொண்டால் குடலின் நிலைகுலைவால் வழிகெட்டு வாயால் வாந்தியெடுத்தும் வயிற்றால் கூடுதலாகப் போயும் சிறார்கள்க்கு வேதனையைக் கொடுக்கும். பாட்டிமாரின் சிந்தனைக்கெட்பாத நோய்கள் எவையுமில்லை.

இக்குடலேற்றத்தைச் சுகப்படுத்தவென ஒரு சில பாட்டிமார் அன்று வாழ்ந்தனர். சிவகாமி அம்பாள் ஆலய முன்பாக வசித்து சின்னத்துரை கண்மணி நூறாண்டுகளுக்கு மேல் வாழ்ந்தவர்) காரைக்கால் கிழக்கைச் சேர்ந்த வேலாசி மற்றும் சிலர் ஆங்காங்கே வாழ்ந்தனர். குடலேற்றம் கண்ட குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு சென்று அவரிடம் காண்பிப்பர். அவர் அக்குழந்தையின் வயிற்றின் மீது நல்லெண்ணெயைப் பூசுவார். தமது கையால் குடல் செல்லும் நிலைக் கேற்ப இலேசாகத் தடவுவார். குடல் ஏற்றம்பட்ட இடத்தில் மீண்டும் மீண்டும் தடவுவார். சில நேரம் சரியாகிவிடும். சிலவேளை கால்சீப்புடன் தொடர்புடையதாயிருந்தால் பிள்ளையின் மார்புக்கு மேல் கைகள் சேருமிடத்தில் தூக்கி வைத்திருக்கச் சொல்வார். அப்படித் தூக்கிய போது பிள்ளையின் இரு கணுக்கால்களிலும் பிடித்துச் சற்று உயர்த்திக் கீழே உதறி இழுப்பார். இதனாற் சுகமடைவதும் உண்டு. இதற்கும் மேலாகுமானால் மூன்று நாட்களுக்குக் குடலில் தடவித் தடவிக் குணப் படுத்துவார். இவர்களிடம் பல நூற்றுக் கணக்கானோர் சுகமடைந்தனர்.

காலால் தடவி நோயை மாற்றுகல்

குறைந்தது ஆயிரத்தில் ஒருவர் தலையால் பிறக்காது கால் பகுதி முன் வந்து பிறப்பர். இவர்களின் கால் சோதிட நம்பிக்கைப்படி குறைபாடுகளை நீக்கவல்லதென அறிந்தனர். ஒருவரின் கை அல்லது காலில் ஏற்படும் நோவு அல்லது சுளுக்கு இருந்தால் காலால் பிறந்தவர் அங்கு வந்தவரின் நோவுடைய உறுப்பில் நல்லெண்ணெய் பூசியதும் தமது காலால் தடவினால் குணமடைவர். இதுவும் பாட்டிமாரின் ஒருவகைச் சிகிச்சை முறையாகும்.

கைகால் சுளுக்கு

எம்மவரின் கடின முயற்சியின் போது சிலவேளை கைகால் களிற் சுளுக்கு ஏற்படும். இப்பணியை ஆண்கள் பலரும் செய்தனர். மஞ்சத்தடியில் வாழ்ந்த கந்தையா என்பவர் சுளுக்கு மட்டுமல்ல மேலும் பல பணிகளுஞ் செய்தவர். கைகாலில் சுளுக்கால் பாதிக்கப்பட்டவர்

அவரிடஞ் சென்றதும் முதலில் நல்லெண்ணெய் பூசித் தேய்ப்பார். குறிப்பிட்ட இடத்தை நரம்பு செல்லும் திசை நோக்கி முதலில் இலேசாக வருடுவார். அச்சமயம் சுளுக்கிய இடத்தைக் கண்டறிவார். அவ்விடத்தை மேலும் தடவியதும் குறிப்பிட்ட நெட்டியை முறிப்பார். நெட்டி முறிந்தால் சுளுக்கு மாறிவிடும். இல்லையேல் மேலும் இரு நாட்கள் எண்ணெய் பூசி சுளுக்குப் பார்த்துத் தடவுதலால் சுகமாக்குவார்.

நினைத்த குறி சொல்லுதல் (கந்தையா)

ஒருவர் தமது வாழ்வில் ஏற்பட்ட சந்தேகம், களவு, நற்காரியங்கள் போன்றவற்றிற்காக இவரிடம் செல்வர். இவர்களின் நோக்கத்தைக் கேட்டதும் தமது நாசியில் கையை வைத்து இடகலை, பிங்கலை, சுளுமுனை ஆகிய நாடி சோதித்தால் குறிப்பிட்ட சம்பவத்தைச் சரியாகச் சொல்வார். இதற்காக எவரிடமும் ஏதும் பெறுவதில்லை. இதனால் பலர் நற்பயனடைந்தனர்.

33. இணுவில் அமெரிக்க மிசன் மருத்துவமனை

எம்மண்ணில் தமது கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பரப்பவெனக் கால் பதித்த ஐரோப்பிய சமூகத்தின் அனுசரணையில் அமெரிக்க மிசனறியால் 1898இல் இணுவிலில் பெண்களுக்கான கட்டணம் செலுத்தும் தனியார் மருத்துவனை நிறுவப்பட்டது. இதனை வட்டுக்கோட்டை தென்னிந்தியத் திருச்சபையினரே நிர்வகித்தனர்.

இத்திருச்சபையினர் மானிப்பாயில் ஆண்களுக்கான மருத்துவ மனையை நிறுவியது போல சேவை செய்ய வேண்டியே இணுவிலில் பெண்களுக்கு மட்டுமான மருத்துவ மனையாக அமைந்தது. இதனை சேவையின் வியாபார நோக்கில் அன்று 25 ஏக்கர் பெருநிலப்பரப்பில் பல வசதியான கட்டட அமைப்பில் நிறுவினர். இம்மருத்துவமனை சிறப்பாக அமைய வேண்டியதால் ஸ்கொட்லாந்தைச் சேர்ந்த மருத்துவ விசேட நிபுணர் இஸபெலாகேர் (Dr.Isabelacurr) என்னும் பேரளாம் பெண்ணை மகப்பேற்று மருத்துவராக நியமித்தனர். இப்பெண் தமது

மருத்துவப் பணிக்கேற்ற அன்பும், தாராள சிந்தனையுடைய பண்பும், திறமையும் யாவரையும் கவரும் ஆற்றலும் மிக்கவர். இங்கு முதன் முதலில் நிறுவப்பட்ட மேலைத்தேய வைத்தியமுறையானதால் இச்சிகிச்சை முறையைப் பலர் விரும்பினர்.

யாழ் மண்ணில் கட்டணம் செலுத்தும் பெண்களுக்கான பிரத்தியேக மருத்துவமனையானதாலும் கேர் அம்மையாரின் பணிச் சிறப்பினாலும் யாழ் மாவட்டத்திலுள்ள வசதி படைத்த பல பெண்கள் இங்கு வந்து மகப்பேற்றை அடைந்தனர். மேலும் பெண்களுக்கான பல நோய்களுக்கு இங்கு விசேட சிகிச்சையும் சிறப்பான மேலைத்தேய ஆங்கில பெண் வைத்திய நிபுணர்களால் நடாத்தப்பட்டது. இவ்விடத்தில் பல ஊர்களிலிருந்தும் வசதி படைத்த அநேகர் வந்து சிகிச்சை பெற்றனர். இவ்வுழிலிருந்த வசதி படைத்த சிலரே சிகிச்சை பெற்றனர்.

இவ்விடத்தில் நடைபெற்ற யுத்த காலத்தில் இடப்பெயர்வுடன் இந்த மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெறுவோர் குறைந்ததால் ஆண்களுக்கான சிகிச்சையும் நடைபெற்றது. இச்சமூகத்தின் அறப்பணி நிலையமான “நம்பிக்கை இல்லத்தின்” மூலம் ஆதரவற்ற முதியோர்களும் (இரு பாலாரும்) வறிய மக்களும் அரவணைக்கப்பட்டு இலவசமாகப் பராமரிக்கப்படுகின்றனர். பிற்காலத்தில் இச்சேவை யாவராலும் போற்றப்படுகிறது. இம்மண்ணில் மருத்துவசேவை சித்த மருத்துவத் திற்கு மேலாக அமைந்த கட்டணம் செலுத்தும் தனியார் ஆங்கில மருத்துவ முறையாகும்.

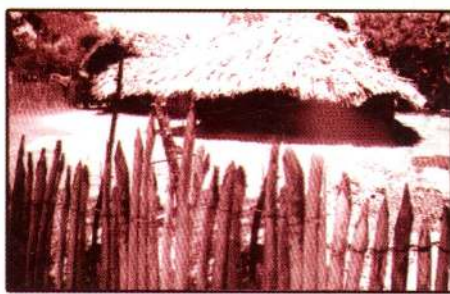
இன்றைய சூழலில் எம்மக்கள் அரசினால் நடாத்தப்படும் (ஆங்கில) மருத்துவமனைகளிற் சென்று தமது பிணிகளை இலகுவில் குணப்படுத்தி வருகின்றனர். இன்றைய அவசரமான அணுகுமுறைக்கு இதமாகவே இம்மருத்துவ முறையை யாவரும் நாடுவது காலத்தின் தேவையாகவே அமைந்துள்ளது.

நூலாசிரியரின் முன்னைய ஆக்கங்கள்

1. அறநெறிக்களஞ்சியம்	2003
2. சீரினுவைத் திருவூர்	2004
3. திருமுறைத் தோத்திரப் பாடல்கள்	2005
4. இல்லஞ் சிறந்திட வாழ்க!	2007
5. இறையருட் செல்வர்கள்	2007
6. சிவகாமி அறநெறிப்பாடசாலை 10ஆம் ஆண்டு மலர்	2007
7. மழலைச் செல்வங்கள்	2008
8. ஈழத்துச் சக்தியின் அற்புதங்கள்	2009
9. ஜயப்பன் வழிபாடு	2009
10. பிள்ளைக்கனி அமுது	2010
11. தேவிபாகவதக் கதைகள்	2011
12. யாழ் மண்ணில் சைவமும் தமிழும் வளர்த்த சான்றோர்கள்	2012
13. கலைஞானசுரபி	2012
14. திருமுறைப் பாடல்கள்	2012
15. அருள்ஞானதீபம்	2013
16. இணையிலி	2013
17. உதயதாரகை	2014
18. இறையருள் அமுதம்	2014
19. நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில்	2016
20. கிராமிய மண்ணில் முருகன் ஆலயங்கள் மூன்று	2016
21. வித்தக விநாயகர்	2017
22. ஒளவைமொழி	2017
23. ஞானலிங்கேச்சுரர் திருக்கோயில்	2017
24. பெண் எனும் மகாசக்தி	2017
25. உலகப்பெருமஞ்சம் நிறுவிய இணுவில் பெரியசந்நியாசியாரின் 101ஆம் ஆண்டு மலர்	2018
26. பஜனைப்பாவலர் - தியாகராஜ சுவாமிகள்	2018
27. தமிழ்வேதத்தின் வித்தான நால்வர் நற்றமிழ் (சம்பந்தர்)	2018
28. தமிழ்வேதத்தின் வித்தான நால்வர் நற்றமிழ் (நாவுக்கரசர்)	2018
29. சித்தர்களும் சிவபுரி மண்ணின் எழுகோலமும்	2019

கூடார வண்டி

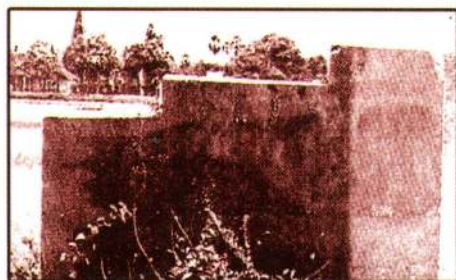
ஓலைக்குழிசையும் மட்டை வேலியும்

சங்கடப்படலை

கூத்திரக்கிணறு

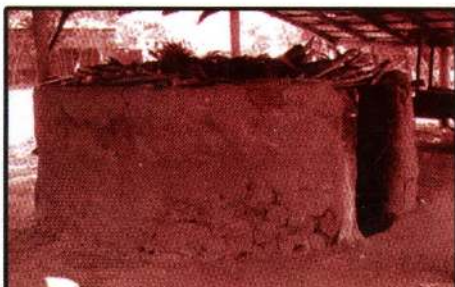
சுமைதாங்கி

துலாக்கிணறு

திண்ணை

புகையிலைக்குழல்